
BRIGHAM YOUNG UNIVERSITY
3 1197 23528 7700

f 1.00

Presented by
Holland Mission
to
Jas. H. Hadfield Esq
Smithfield, Utah

Sent by
A.W. Judd
Rotterdam.
Febry 18th, 1896.

HEILIGE LOFZANGEN

EN

Geestelijke Liederen

VOOR

DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN

DE HEILIGEN

DER LAATSTE DAGEN

IN

NEDERLAND.

VOORREDE.

> Het woord van CHRISTUS wone rijkelijk in u, in alle wijsheid; leert en vermaant elkander met psalmen en lofzangen en geestelijke liederen, zingende den HEERE met aangenaamheid in uw hart.
>
> COLOSSENSEN 3 : 16.

Wat heeft een zaliger uitwerking voor het menschelijk hart dan muziek? Hoe ook het gemoed gestemd is, opgewekt of droevig, terneergedrukt of tevreden, muziek is eene zalf, eene echo voor de ziele, koorden, die door den Grooten Schepper in het hart geplaatst zijn.

Vooral is dit het geval met zang, welk middel reeds in aloude tijden is aangewend, om de ziel voor Gods Geest toe te bereiden.

De Heiligen der Laatste Dagen, nieuw leven ontvangende, door het hersteld Evangelie (Openb. 14 : 6, 7), hebben een anderen geest ontvangen, die niet volkomen voldaan wordt met de zangen, door de Christelijke wereld gezongen. Velen, onder den invloed des Heiligen Geestes, hebben den lof en de dankbaarheid hunner harten voortgebracht in liederen, geschikt tot verheerlijking Gods in hunne samenkomsten, waardoor zij nu zingen, zoowel als bidden „in geest en in waarheid."

Echter is dit, tot op heden, niet het geval geweest met de Heiligen in Nederland, daar zij beperkt waren tot een gering getal liederen, gedeeltelijk uit het Engelsch vertaald door Ouderling S. VAN DIJK, 1872/3, en gedeeltelijk samengesteld en gekozen door andere zendelingen en leden der Kerk op lateren datum.

Door de groote toename van het ledental der Kerk

alhier in de laatste jaren, is eene behoefte ontstaan aan een beter geschikt liederenboek, waarin eene ruimere keuze van Zions liederen en melodieën te vinden zoude zijn.

Deze behoefte werd door President-Apostel ANTHON H. LUND bemerkt, tijdens zijn eerste bezoek in Nederland, en hij belastte President E. BENNION, het toenmaals in gebruik zijnde klein liederenboek te vergrooten. Hieraan werd gevolg gegeven en de aanwezige zendelingen ontvingen de opdracht mede te werken, door meerdere liederen te vertalen.

Voordat het werk of zijne moeilijkheid volkomen openbaar was geworden, werd President BENNION ontslagen, en als zijn opvolger rustte op mij de verantwoordelijkheid om hetzelve te voltooien.

Door verschillende omstandigheden is de uitgave hiervan wat vertraagd geworden, maar nu wordt het, met de gebreken die het aankleven, den Heiligen aangeboden, hopende dat hunne harten en die hunner kinderen door den geest dezer liederen mogen vervuld worden, om God te dienen overeenkomstig Zijne geboden tot in het laatste geslacht.

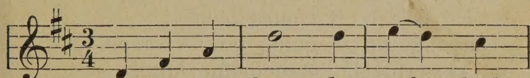
Vergun mij hierbij te voegen een woord van dank aan diegenen, die mij in dezen arbeid hebben bijgestaan; inzonderheid zij vermeld Ouderling W. J. DE BRIJ, die mij vanaf het begin trouw terzijde gestaan heeft en die de met een * gemerkte liederen vervaardigde.

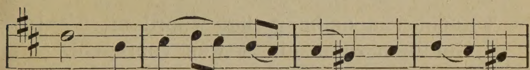
Hopende dat het doel, hetwelk dit werk voortbracht, zal worden bereikt, onder den zegen Gods en den invloed Zijns Geestes, bevelen wij het nu ten gebruike aan.

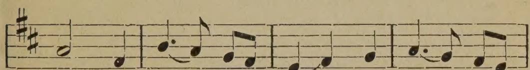
ASA W. JUDD.

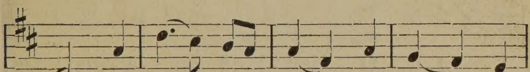
ROTTERDAM, Dec. 1895.

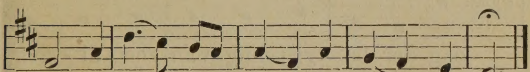
No. 1. De morgen daagt.

2.

Wolken van dwaling trekken heen
  Voor de stralen der waarheidszon,
De glans der laatste bedeeling
  Verlicht de volkeren alom.

3.

Englen dalen neer op aard,
Brengend het Evangeliewoord.
En Zion blinkt in schoonen glans,
Wat ook geschiede immer voort.

4.

Der heidnen volheid treedt nu in,
En Israel uit Godes hand
Ontvangt de zeegning lang voorspeld,
Als erfdeel, het beloofde land.

5.

't Recht van omhoog, het woord uit d'aard,
Getuigen saâm als 't was voorspeld.
Heft aan een lied, zingt Gode lof,
Wijl aard en hemel het vermeldt.

No. 2. O volheid van zegen.

1. O vol - heid van ze - gen! de
dag der be - vrij-ding Van zon - di - gen
af - val van 't God - de - lijk woord Ver-
hel-dert, en brengt weer ge - nâ en ver-

ge-ving Aan al - le vol - kren en

KOOR.

na - ties en oord. Want al het be-

loof - de wordt een-maal ge - ge -ven, En

Zi - on de woon-plaats der hei - li - gen

zijn. En wat niet uit God is, zal

ze - ker ver-dwij-nen. Zoo als in den

he - mel zal 't op aard' eens zijn.

2.

Als bergen verzinken en dalen verrijzen,
En niemand in nood meer ontkoming vermag,
Dan zullen de boozen zelfs siddren en beven;
Wij echter verwachten dien komenden dag.
KOOR. Want al het beloofde enz.

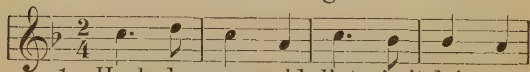
3.
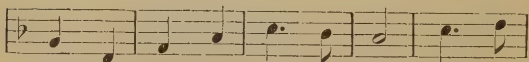
Laat rollen de donders en bruisen de zeeën,
God stuurt het schip Zions naar 't zekere oord.
Met vreugde gaan velen naar Zion nu henen,
Steeds steunend op 's Heeren gegevene woord.
KOOR. Want al het beloofde enz.

4.
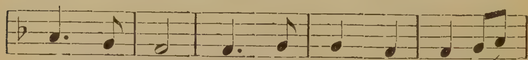
Wij danken den Heere voor Zijn openbaring;
Die voert ons steeds zeker door lijden en nood.
In storm en gevaren is die ons bewaring,
En dan aan het eind' overwint hel en dood.
KOOR. Want al het beloofde enz.

No. 3. Heel de wereld ligt in 't duister.
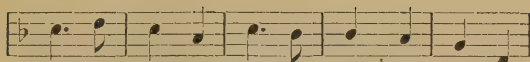

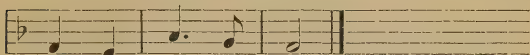

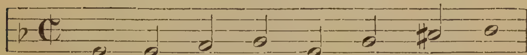
2.

Laat den Indiaan en Neger,
Ja, laat al de Heid'nen zien,
Dat een heerlijk, groote redding,
Onze God hun aan komt biên.
't Evangelie, 't Evangelie
Wordt gehoord van pool tot pool. } *bis.*

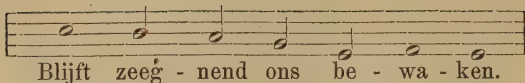
3.

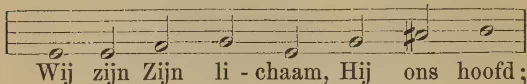
Geef allen, die nog zijn in 't duister,
Spoedig, Heer! uw heerlijk licht.
Geef, van d'Oosterkust tot 't Westen,
Hun die blind zijn, weêr 't gezicht.
Laat uw lichtglans, laat uw lichtglans
Breken door hun donkren nacht. } *bis.*

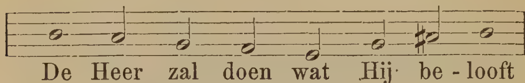
No. 4. Triomf! de Heer volbrengt Zijn werk.

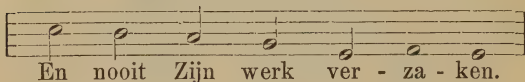

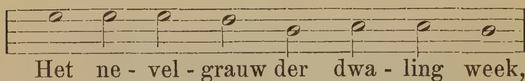

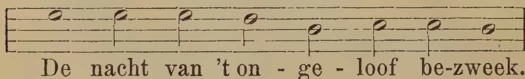

Blijft zeeg - nend ons be - wa - ken.

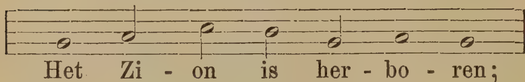

Wij zijn Zijn li - chaam, Hij ons hoofd;
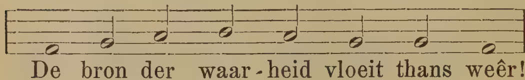

De Heer zal doen wat Hij be - looft

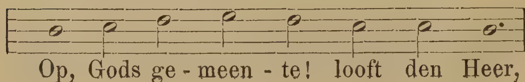

En nooit Zijn werk ver - za - ken.

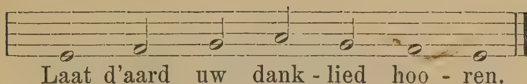

Het ne - vel - grauw der dwa - ling week,

De nacht van 't on - ge - loof be-zweek.

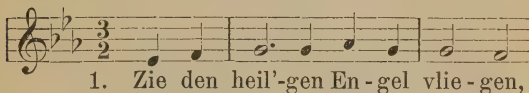

Het Zi - on is her - bo - ren;

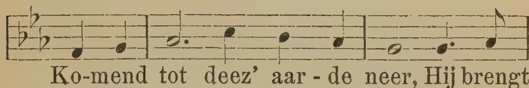

De bron der waar-heid vloeit thans weêr!

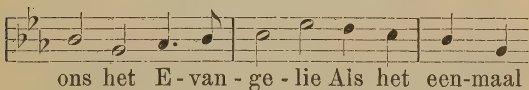

Op, Gods ge - meen - te! looft den Heer,

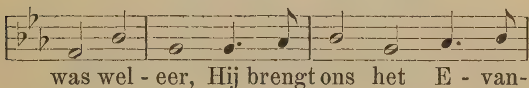

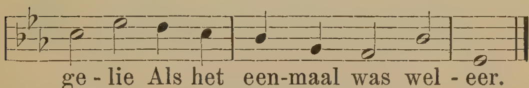
No. 5. Zie den heil'gen Engel vliegen.

2.

Hoort, o mensch, die blijde boodschap,
Ga van 't pad der valsche leer.
Neemt toch aan dit Evangelie,
Wordt verzoend met uwen Heer. } *bis.*

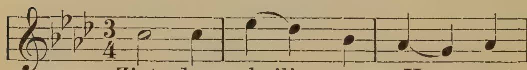
3.

Hoort, o menschdom naar zijn boodschap,
Weet, de oordeelsdag breekt aan;
Redt u, eer de plagen komen, } *bis.*
Sluit u bij Gods volk nu aan.

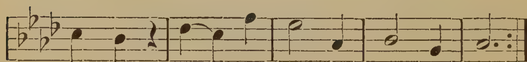
4.

Als gevaren u bedreigen,
Zij des Heeren dienst uw lust.
Als gij hier dan hebt voleindigd, } *bis.*
Gaat gij in Zijn eeuw'ge rust.
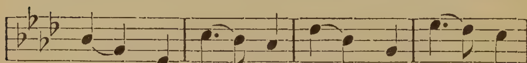
No. 6. Ziet den heil'gen Heraut komend.

1. Ziet den heil' - gen He - raut
Wel - kom nieuws tot Zi - on

ko-mend, Ne-mend op den berg zijn stand,
bren-gend, Zi - on, dat ver-druk - te land:

Troost, ge - boei - de, Troost, ge - boei - de,

God ver - breekt uw vas - ten band.

2.

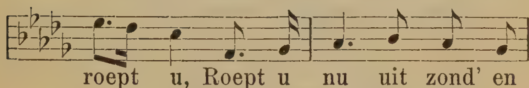
Ziet, uw zon gaat op in glorie,
Gode zelf toont Zich uw vrind.
Elke vijand zal dan vluchten
En zich haasten zeer gezwind.
Zeekre redding, zeekre redding,
Is wat gij aan 't einde vindt.

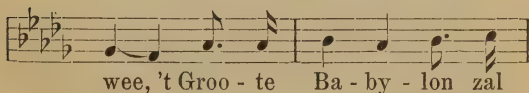
3.

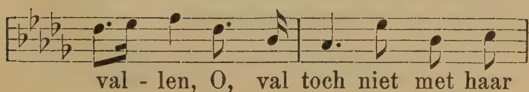
Men zal u niet meer ontrusten;
Al het leed u aangedaan,
Zal voor uw verlossing vluchten,
Door uw Redders groote daân.
Na uw strijden, na uw strijden,
Vangt een tijd van vrede aan.

No. 7. Israel, Israel, God die roept u.

KOOR.

mee. Komt tot Zi - on, komt tot

Zi - on, Hier is eeu - wig rust en vreê.

2.

Israel, Israel, God die spreekt nu,
Hoort de stem van Jezus zoet,
Dag van heerlijkheid en glorie,
Komt Zijn volk nu te gemoet.
KOOR. Komt tot Zion, komt tot Zion,
En knielt neer aan Jezus' voet.
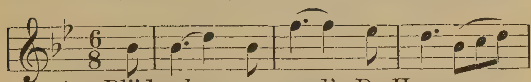
3.

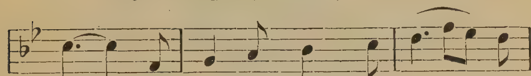
Israel, Israel uit den hemel
Dalen Eng'len tot u neêr,
Om uw kind'ren te bedienen,
Met een boodschap van den Heer.
KOOR. Komt tot Zion, komt tot Zion,
Dat gij van zijn wegen leer'.
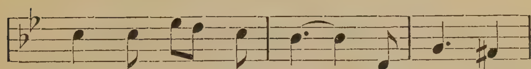
4.

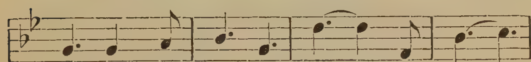
Israel, Israel, waarom blijft gij
Nog in dikke duisternis?
Godes oordeel komt zeer spoedig,
Stelt u zelf geen hindernis.
KOOR. Komt tot Zion, komt tot Zion,
Gods beloften zijn gewis.

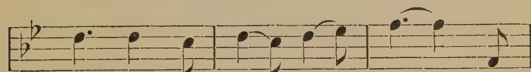
No. 8. Blijdschap op aard, de Heer verschijnt.

2.

Weest dan verheugd als Hij regeert,
Gij, heil'gen, zingt verblijd. (*bis.*)
En dier en plant en knecht en heer, (*bis.*)
Zingt blijde wijd en zijd.

3.

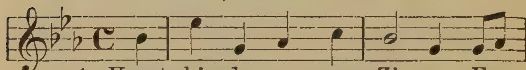
Smarten en pijn zijn nu niet meer,
Ook zond' en kwaad verdwijnt; (*bis.*)

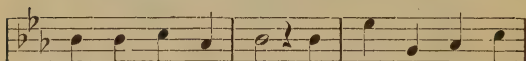
Nu God regeert door Zijne macht, (*bis.*)
Verdrijft Hij vloek en pijn.
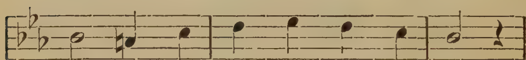
4.

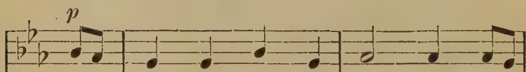
Zijt dan verheugd in 's Hoogsten Heer.
Gij Israel nu verspreid (*bis.*)
Gelijk het eind'loos sterrenheir, (*bis.*)
Looft God in eeuwigheid!

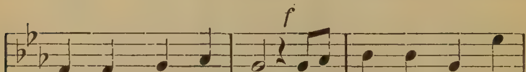
No. 9. Komt, kinderen van Zion.

2.

Komt, kinderen van Juda,
Vereent u, zingt en eert
Met harmonie voor eeuwig
Den lof van uwen Heer,
Wiens arm nu is verheven,
Dat d'aard aanschouwen mag,
d'Oprechten te vergad'ren
In dezen laatsten dag.

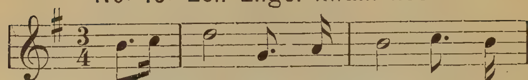
3.

Verheugt, verheugt u, Israel,
Heft aan een jubellied.
De stem uws Gods bereikt u,
Waar gij ook henen vliedt.
Hij schenkt u weder vrijheid,
Wat Satan ook vermag,
Brengt u in Zions dreven
In dezen laatsten dag.

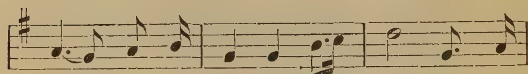
4.

Vergadert u naar Zion,
Gij, heil'gen van het land.
Maakt u al vast reisvaardig,
De tijd is gauw op hand.
Bedenkt, dat mensch noch duivel,
Uw reis verhindren kan,
Als God, die is almachtig,
Gezegd heeft: „Gij zult gaan."

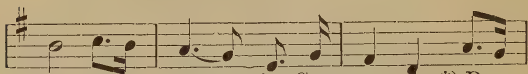
No. 10. Een Engel kwam neer.
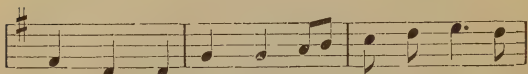

1. Een En - gel kwam neer uit de
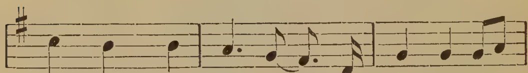

wo - ning van glo-rie, En sprak, een ver-

slag ligt er in Com-mo - rie,*) Be-

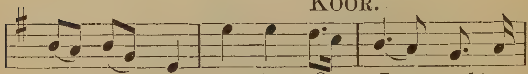

vat - tend de vol - heid van den weg ter ont-

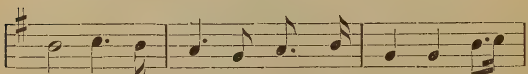

ko-ming, Her - stel - ling van Is-rael en

Koor.

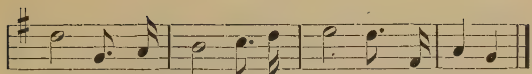
Chris-tus als Ko-ning. O Is - rael! o

Is - ra - el, Waar gij ook moogt wo-nen, Be-

---

*) De Nephietische naam van den heuvel waar 't boek Mormon verborgen was (Comorah).

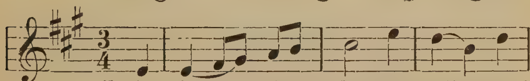
2.
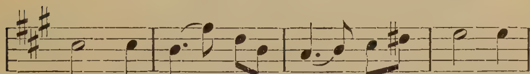
Een hemelsche boodschap, een boek van vertrouwen,
Het spreekt uit het stof om geloof op te bouwen,
Een stem van den Heiland wordt hierin gehoord,
Die brengt weder Zion beloofd in Zijn Woord.

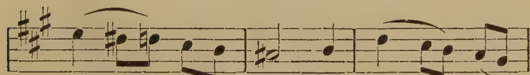
3.

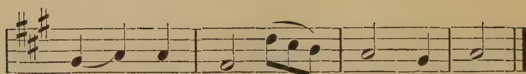
O hoort nu deez' boodschap, merkt op Zijn bevelen,
Een groot werk is wachtend' voor deze bedeeling,
In 't rijk dat Jezus in Zion zal planten,
Vergârend d'oprechten door Zijne gezanten.

No. 11. 'k Zag 'n ander Engel vliegend gaan.

2.

De waarheid was 't, hetgeen hij bracht,
De blijde mare klonk:
Dat 't Evangelie was hersteld,
In vroeg'ren luister blonk.

3.

Hij riep met eene groote stem:
Geeft Gode heerlijkheid!
Het uur Zijns oordeels is nabij,
Vreest Hem in eeuwigheid.

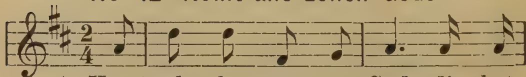
4.

Hij schiep den hemel, aard en zee,
En alles wat bestaat,
Aanbidt Zijn naam en geeft Hem eer,
Daar Hij te komen staat.

5.

Die blijmaar, nu hersteld, gaat voort
Tot ieder volk en land,
Gepredikt tot getuigenis,
Want 't einde is op hand.

No. 12. Komt alle zonen Gods.

pries - ter-schap be - zit - ten, Ver - kon - digt

's Hee - ren woord, ver - ga - dert nu zijn

kin-d'ren, Het werk der laat - ste tijd vangt

aan, Dat Is-rael weer huiswaarts zal gaan, En

kee-ren weer tot Zi - on, ter eer van 't Lam.

2.

Keer weêr, verloren schaap, keer weder tot uw Herder,
Dan oogst gij zegen in, o dwaal dan toch niet
Profeten zagen 't reeds voorheen, [verder;
Vermeldden 't luid in hunne reên,
Dat gij zoudt gaan tot Zion, ter eer van 't Lam.
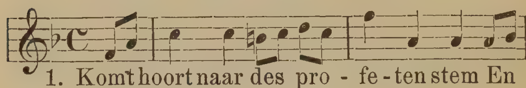
3.

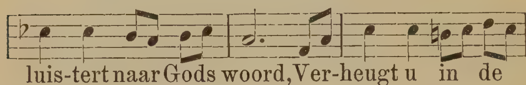
Bekeert u, wordt gedoopt, dan is uw kwaad vergeven,
Ontvangt den Heil'gen Geest, dan zult gij eeuwig
Werpt op den Heer dan alle zorg, [leven,
Hij is ten allen tijd uw Borg;
Hij brengt u weêr tot Zion, ter eer Zijns naams.
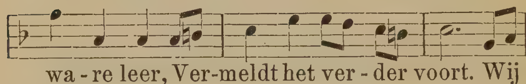
4.

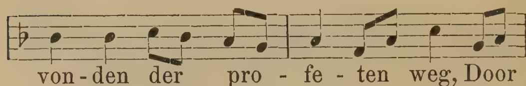
Als al uw smart is over, geëindigd uwe proeftijd
Dan smaakt uw geest de vreê, uw lichaam krijgt
Dan zult gij dra uw Heiland zien, [ge weder;
Hij zal u vreugd' en vrede biên
En duizend jaar in Zion, vereend met Hem.
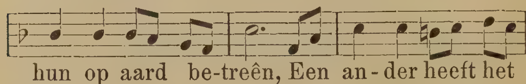
No. 13. Komt, hoort naar des profeten stem.

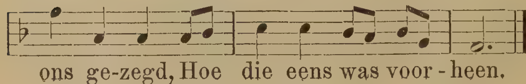

2.

De dikke duisternis, verspreid
Op 't gansche rond der aard,
Verdwijnt op Godes hoog bevel;
Zijn werk wordt nu vermaard.
Koor. Wij vonden, enz.

3.

Ik zocht niet in den mensch mijn kracht,
'k Heb niet op vleesch gebouwd,
Want vloek sprak God op ieder uit,
Die niet op Hem vertrouwt.
Koor. Wij vonden, enz.

4.

De Heiland heeft eenmaal gezegd:
Merkt al mijn woorden op,
Dan zult gij wond'ren zien op aard,
En vast wordt uwe hoop.
Koor. Wij vonden, enz.

5.

Met olie wordt men nu gezalfd
En handen opgelegd,
De ziekte wijkt door het geloof,
Zooals de Schrift ons zegt.
Koor. Wij vonden, enz.

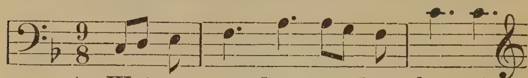
6.

Niet meer in slaafsche vrees gedoold,
Niet meer het juk getorst,
Niet langer door bedrog misleid,
Ten prooi der leugenvorst.
Koor. Wij vonden, enz.
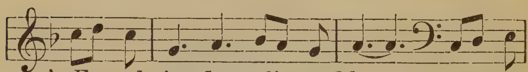
7.

Heilanden staan op Zions berg,
Brengend verlossing aan
Tot hen, die, stierven zonder wet,
Niet voorwaarts konden gaan.
KOOR. Wij vonden, enz.
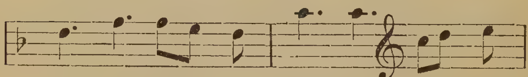
No. 14. Wat zag men daar van den Hemel?

1. Wat zag men daar van den he-mel?

'n En-gel ging daar vliegend heen. Had die

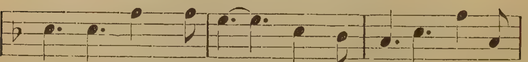
ook wat mee te bren-gen? 't E - van-

ge - lie voor elk - een. Ja, met

macht wordt het ver - kon-digd, O - ver-

al, zoo klonk zijn stem, Aan elk volk en tong en

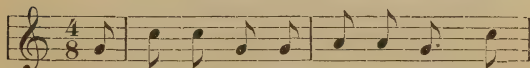
2.

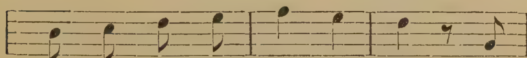
Had men dan geen Evangelie?
Vele door den mensch geleerd.
Welk is dan van dezen Engel?
't Eene door God zelf geëerd.
't Was geleerd door Paul en Petrus,
Ook door Christus, onzen Heer,
Wat men zegge van de Heilgen,
Stipt ja volgen zij deez' leer.

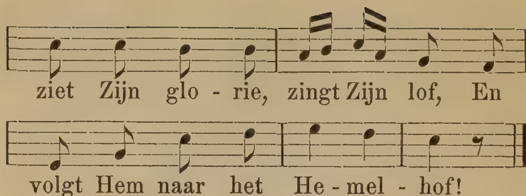
3.

Wat was dan het Evangelie
Aan de aarde eens ontgaan?
Wat van hen die zonder 't stierven?
Wees met Godes recht voldaan.
W'oogsten niet, tenzij wij zaaien,
De dag komt ook niet zonder nacht,
Nu de waarheid wordt verkondigt,
Laat ons dan blijven in zijn macht.

No. 15. Komt nu, looft Immanuëls naam.

2.

Komt dan, gij kind'ren van het licht,
De Geest en Bruid brengt u bericht;
Komt, panden zijner liefd' en trouw,
Tot Hem, die u verlossen wou.

3.

Komt in Zijn schaapskooi door den doop;
Daardoor ontvangt g'een vaste hoop,
Genade, vrede wordt uw lot,
Geschonken door een liefd'rijk God.

No. 16. In welk een oord men broeders vindt.

WIJZE: No. 15.

1.

In welk een oord men broeders vindt,
Men ziet hen allen eensgezind;
Hun aller lust en leven
Is: Jezus aan te kleven.

2.

Zij allen zijn in Jezus één
En hier en namaals lotgemeen;
Zij allen zijn te gader,
Het kroost van éénen Vader.

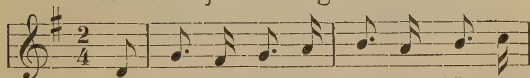
3.

Zij naderen tot éénen Troon,
Tot éénen God, door éénen Zoon;
Van allen zijn de zonden
Verzoend door Jezus wonden.

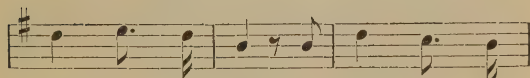
4.

Zij allen hebben ééne zorg,
En één belang, denzelfden Bor,
Hun Heiland, hun Behoeder —
Is aller oudste broeder.

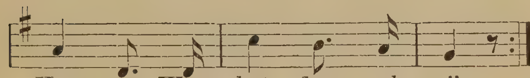
No. 17. Gij ouderlingen Israels.

1. Gij ou-der-lin-gen Is-raels, Ver-ee-
In woes-te-nij op ber-gen, Aan land

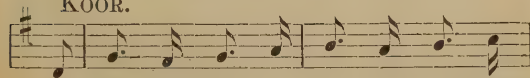

nigt u met mij, En redt 't volk des
of op de zee, En neem hen uit

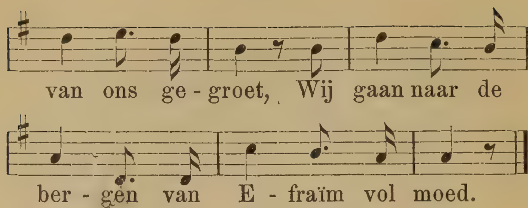

Hee-ren, Waar het dan ook zij.
Ba-bylon Naar Zi-on toch meê.

KOOR.

O Ba-by-lon, o Ba-by-lon, Wees

2.

De oogst is zeer groot, maar de werkers niet veel,
Maar als wij zijn vereenigd, dan vormen w'een geheel.
Wij verzamelen dan de tarwe, uit het midden van 't onkruid
Hun brengend der gevang'nis en alle jammeren [uit.
KOOR. Babylon, o Babylon, enz.

3.

Wij gaan tot de armen als onze Heiland deed,
Bezoeken de bedroefden, verlichten al hun leed;
Wij heelen hunne wonden, wij lenigen hun smart
En leiden hen naar Zion, met een vreugdevol hart.
KOOR. Babylon, o Babylon, enz.

No. 18. Komt, voorwaarts ten strijde.

WIJZE: No. 17.

1.

Komt voorwaarts ten strijde, gij heil'gen van den Heer,
Want weet dat uw Heiland steeds ziet op u neer.
Vreest voor geen gevaren, hoe groot die ook schijn'
De Heere, uw Helper, zal steeds met u zijn.

KOOR.

O, heil'gen, o heil'gen, weest moedig, staat pal,
Gij strijdt ter verwinning en satan ten val.

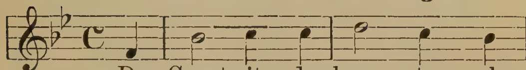
2.

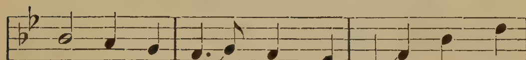
O Weet dat uw Heiland, bij het watergraf,
U al uwe zonden en schulden vergaf;
Gedenkt aan 't verbond door u eens daar gemaakt,
Opdat dan uw voortgang door niets wordt gestaakt.
KOOR. O heil'gen, o heil'gen, enz.

3.

Waartoe zoudt gij vreezen? de Heer is met u,
Zijn Geest zal u helpen en leiden ook nu.
Weest wakend en biddend, neemt op nu uw kruis,
Dan krijgt ge een woonplaats in 't hemelsch tehuis.
KOOR. O heil'gen, o heil'gen, enz.

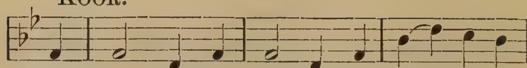
No. 19. De Geest uit de hoogte.

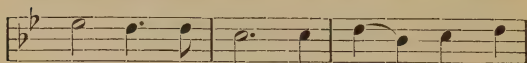

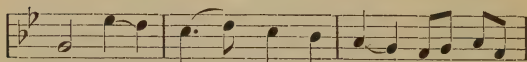

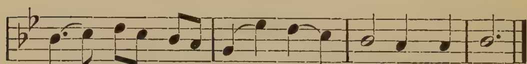
KOOR.

2.

Het hart is vervuld met een edel gevoelen,
Een onwederstaanbare geestlijke kracht;
Geen kracht van den booze, geen ijdel bedoelen,
Gods Geest heerscht in allen, zoo lieflijk, [zoo zacht.
KOOR. Komt, enz.

3.

Vervuld met profetischen geest en in tongen,
Wordt overal gepredikt het Hemelsche Woord;
De eer onzes Gods wordt in lied'ren bezongen
En krachten en gaven gaan immer steeds voort.
KOOR. Komt, enz.

4.

O, mochten wij allen de waarheid verkonden
En toonen bezield met Gods ijver te zijn;
Wij zouden hun zeggen met juichende monden:
„De Heer noodt u allen de Zijnen te zijn."
KOOR. Komt, enz.

No. 20. Gods Geest is nu brandend.

WIJZE: No. 19.

1.

Gods Geest is nu brandend als vuur en als vlammen,
De glorie der laatste bedeeling komt voort;
Gezichten en gaven van ouds keeren weder
En eng'len bezoeken weer dit aardsche oord.

KOOR.

Wij zingen en juichen met d'Hemelsche koren,
Hozanna! Hozanna! den Vader en Zoon.
De eere zij hun in den hooge gegeven,
Voor eeuwig en altijd op hunnen troon.

2.

De Heiland is sprekend, de heil'gen gehoorzaam,
Zijn priesterschap leidt hen, niet langer getreurd.
Gods kennis en macht wordt alomme gepredikt,
De sluier der aarde wordt vaneen gescheurd.
KOOR. Wij zingen, enz.

3.

Gods Geest is in onze gewijde vergad'ring,
Wij spreiden het Koninkrijk Gods hier op aard.
En door het geloof zullen wij eens ontvangen,
Gods glorie met gaven en zegen gepaard.
KOOR. Wij zingen, enz.

4.

Wij worden gewasschen, met olie gezalfd,
En ook het wasschen der voeten gedaan.
Want hij die in 't einde zijn loon wil ontvangen,
Moet wezen gereinigd bij 't oogsten van 't graan.
KOOR. Wij zingen, enz.

5.

Het aloude Israel, gevloden voor vrijheid,
Keert weêr in vervulling der Heilige Schrift,
Geleid door een Mozes en vroegere priesters,
Gevoed door het manna, een hemelsche gift.
KOOR. Wij zingen, enz.

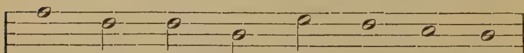
6.

Gezegend de dag als de lamm'ren en leeuwen
In vrede te zamen neêr liggen geschaard,
Als Ephraïm gekroond is met zegen in Zion
En Jezus in glorie daalt neder op aard.
KOOR. Wij zingen, enz.

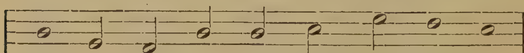
No. 21. Hoe zal ik U naar waarde prijzen.

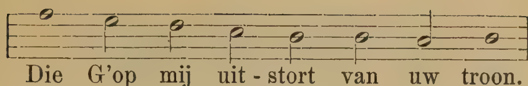
1. Hoe zal ik U naar waar-de prij-zen,

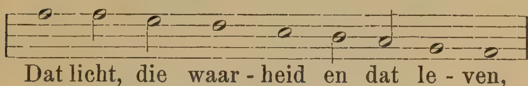

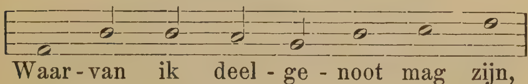
O, lie - ve Va - der! in uw Zoon,

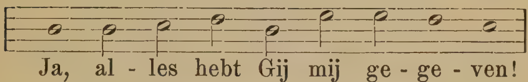

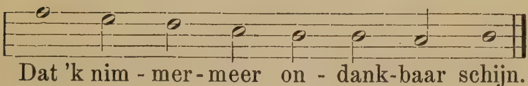
Voor al d'on - tel - bre gunst - be - wij - zen,

2.

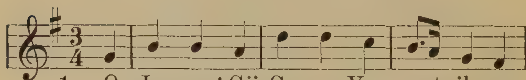
Maak mij getrouw, o Heil'ge Vader!
  Dat 'k U ter eere leven mag,
En nooit mijn hart in onspoed klage,
  Maar vroolijk zij, met diep ontzag.
Dat 'k nooit uw Heil'gen Geest bedroeve,
  Maar naar Zijn roepstem luist'ren mag;
Die roepstem, die mij leidt ten goede,
  En mij mijn plicht leert al den dag.

3.

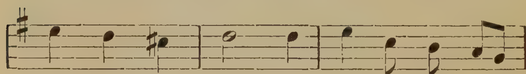
Wil in uw lieven Zoon mij hooren,
  Mijn Vader, die mij mint in Hem,
In wien Gij mij hebt weêrgeboren,
  En 'k ook mag hooren zijne stem.

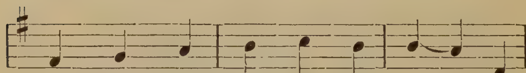
Dank, Vader! dank voor die genade,
Ontvang dien dank in Uwen Zoon,
Tot dat 'k eens op volmaakte wijze
U danken mag voor Uwen troon.
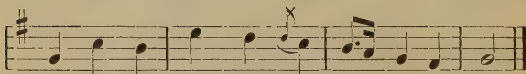
No. 22. O Jezus! Gij Gever.

2.

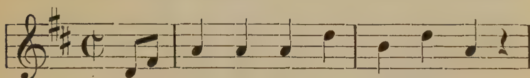
'k Gedenk steeds met blijdschap
Den heuglijken dag,
Toen, koud als December
In duisternis ik lag,

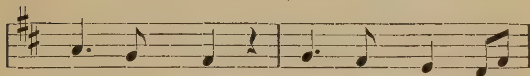
En de stem uwer knechten,
Mij zaligheid bracht;
En ik, als verloste,
Erkende uw macht

3.
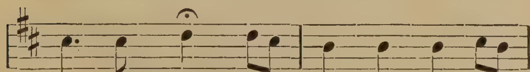
Thans ben ik gebonden,
Aan Jezus zijn zaak!
Hem heb ik gevonden,
Dat 'k nu nooit Hem verzaak!
Zijn Geest zal mij schragen,
Geleiden Zijn hand,
Om m'eenmaal te brengen
In Zion, Gods land.

No. 23. Daar boven is een heerlijk oord.

2.

Geen donk're wolk bedekt de lucht;
Heerlijk land! Heerlijk land!
Geen boezem slaakt daar ooit een zucht;
Heerlijk land! Heerlijk land!
Daar gloeit de liefde in elk gemoed,
De Heer is daar het hoogste goed,
Hij, die vergoot Zijn dierbaar bloed.
Heerlijk land! Heerlijk land!

3.

En schoon het hart is vol van schuld,
Jezus stierf! Jezus stierf!
Schoon vloek en smart en angst het vult,
Jezus stierf! Jezus stierf!
Komt, vallen w'aan Zijn voeten neêr,
Hij kroont ons met Zijn liefde weêr,
En brengt ons in die plaats van eer.
Jezus stierf! Jezus stierf!

(Uit den Sankey-bundel).

No. 24. Beveel gerust uw wegen.

1. Be - veel ge - rust uw we-gen, Al wat u 't har - te deert, Der trou-we hoed' en ze - gen, Van Hem, die 't al re - geert. Die wol-ken, lucht en winden, Wijst spoor en loop en baan, Kan ook wel we-gen vin - den, Waar-langs uw voet kan gaan.

2.

Den Heer moet gij vertrouwen,
  Begeert gij d'uitkomst goed;
Op Hem uw hope bouwen
  Bij alles, wat gij doet.
Niet lang zal 't lijden duren!
  Draag nog een poos uw kruis!
Wellicht slechts weinig uren
  En eeuwig zijt gij thuis.

3.

Wel kan Zijn hulp vertragen,
En 't schijnt of in den nacht
Geen licht voor u zal dagen,
Alsof geen troost u wacht.
Doch eens geeft Hij de palmen
U zelf in uwe hand,
En gij zingt vreugdepsalmen
In 't eeuwig Vaderland.

No. 25. Hoe heb ik, dierb're Heiland.

WIJZE: No. 24.

1.

Hoe heb ik, dierb're Heiland,
U noodig 't allen tijd,
U, die alleen mijn Herder,
Mijn hulp en schuilplaats zijt.
Bij U zijn levensstroomen,
Bij U een heilfontein;
Zoodat, wie tot U komen,
Voor eeuwig zalig zijn.

2.

Gij zijt ons, dierb're Jezus,
Zoo noodig op ons pad;
Alleen uw Geest kan leiden
Ons naar uw vredestad.
Ja, gaat die met ons mede,
Hoe bang de weg dan zij,
Dan is in 't harte vrede;
Wij zijn van doodsangst vrij.

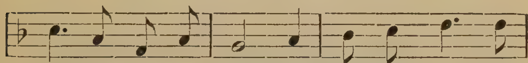
3.

Heer Jezus blijf ons noodig,
  Meer dan de zonnegloed!
En dat uw Geest ons eeuwig
  Voor wankelen behoed'.
U prijst ons hart, ons leven,
  En eens 't verlossingslied:
„G'hebt 't al aan ons gegeven,
  't Is al voor ons geschied!"

No. 26. Is Jezus' bloed voor mij gestort?

Klagend.

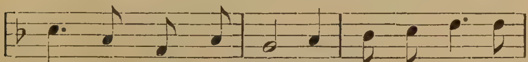

KOOR.

2.

Heeft Hij om mijne zonde en schuld
Gezucht, gekermd aan 't hout?
O, liefde zonder paal of perk,
Zijn dood is mijn behoud!
KOOR. Help mij, o Heiland, enz.

3.

Geen wonder, dat de zonneglans
Zich met den nacht omhult,
Als Godes Zoon aan 't vloekhout sterft
Voor 's werelds zonde en schuld!
KOOR. Help mij, o Heiland, enz.

4.

Ook ik dek mijn gelaat van schaamt',
Als ik Zijn kruis aanschouw,
Mijn oogen zijn dan gansch gevuld
Met tranen van berouw.
KOOR. Help mij, o Heiland, enz.

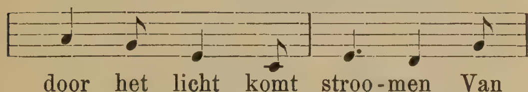
5.
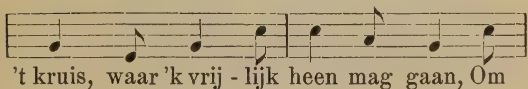
Geen tranen kunnen ooit voldoen
Mijn zondeschuld voor God.
Zie, Heer! ik geef mij zelf aan U,
Uw dienst is waar genot.
KOOR. Help mij, o Heiland, enz.

(Uit den Sankey-bundel).

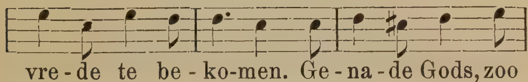
No. 27. Ik zie een poort wijd open staan.
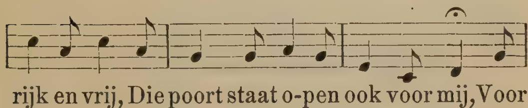

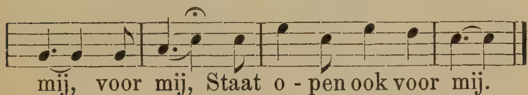

Koor.

2.

Die open poort laat d'ingang vrij
Aan wie komt binnenvlieden:
Aan rijk en arm, aan u en mij,
Komt Jezus vrede bieden.
Koor. Genade Gods, enz.

3.

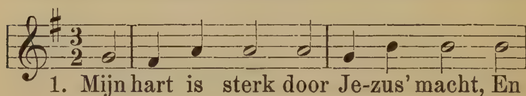
Die open poort leidt tot Gods troon,
Ga door, laat niets u hind'ren;
Neem op uw kruis, aanvaard de kroon,
Die God biedt aan Zijn kind'ren.
KOOR. Genade Gods, enz.
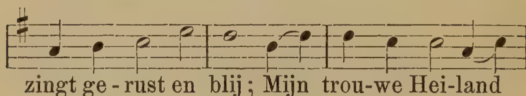
4.
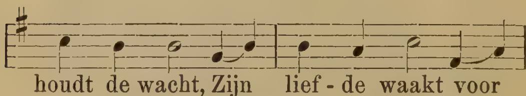
In 't Hemelrijk, voor Jezus' troon,
Daar leidt het kruis tot zegen;
Daar dragen wij voor 't kruis een kroon,
Door Jezus' bloed verkregen.
KOOR. Genade Gods, enz.

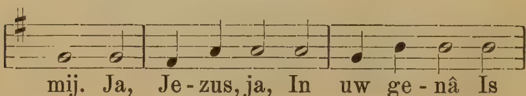
(Uit den Sankey-bundel).

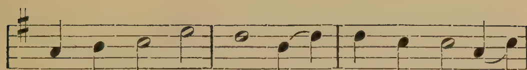
No. 28. Mijn hart is sterk door Jezus' macht.
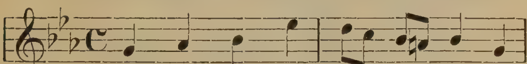

2.

Weest broeders, zusters, meê verblijd,
Zingt vroolijk, dankbaar meê;
't Geloofslied, zelfs bij zorg en strijd,
Geeft moed en zielevreê.
Ja, amen, ja, eens is genâ,
Ontferming ons geschied;
In Jezus vrij, past u en mij,
Der kind'ren vreugdelied.

No. 29. Broeders, moedig 't kruis gedragen.
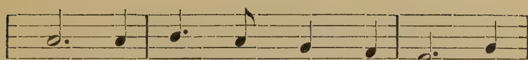

2.

Broeders, 't oog omhoog geslagen!
'tEnge kruispad voert tot God;
Moedig Jezus' last gedragen!
Zalig is ons 't wachtend lot.
Die ons kruis geeft, doet ons erven,
Met zijn Eengeboren Zoon;
Reikt met vaderhand na 't sterven,
Ons Zijn eerkleed en de kroon.
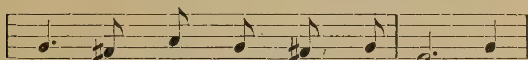
No. 30. Ik weet dat mijn Verlosser leeft.

geeft, Hij leeft, die voor mij stierf! Hij

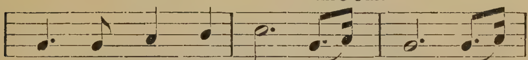

leeft! dit maakt mij al - tijd blij, Hij

leeft! mijn Hei - land, die voor mij Een

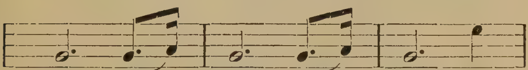
KOOR.

le - vens-kroon ver-wierf. Hij leeft! Hij

leeft! Ik weet dat mijn Ver - los - ser

leeft. Hij leeft! Hij leeft! Ik

weet dat mijn Ver - los - ser leeft.

2.

Hij leeft! in majesteit omhoog;
Hij leeft! op Hem rust steeds mijn oog;
Mijn Heiland pleit voor mij!

Zijn liefde vult mijn kinderhart;
Hij leeft! dit lenigt al mijn smart,
  Mijn Heiland leeft voor mij.
KOOR. Hij leeft! enz.

3.

Hij leeft! verrezen uit het graf!
Hij leeft! die 't leven voor mij gaf!
  Ik zing van Hem, die leeft.
Hij leeft! die mij zoo teer bemint.
Hij leeft! die mij, zijn dierbaar kind,
  Het eeuwig leven geeft.
KOOR. Hij leeft! enz.

4.

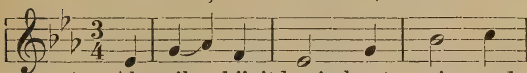
Hij leeft! waar Hij ons plaats bereidt;
Haast komt Hij weer in heerlijkheid,
  Dit geeft tot juichen stof.
Wat vreugd is die verzek'ring mij,
Dat mijn Verlosser leeft voor mij!
  Zijn naam zij eeuwig lof!
KOOR. Hij leeft! enz.

5.

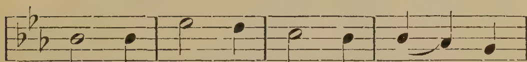
Gij, die nog niet voor Jezus leeft,
Neemt aan het leven, dat Hij geeft,
  Geen leven zonder Hem.
Hij leeft! Hij roept u: kom tot Mij!
Hij leeft! o vliedt nu aan Zijn zij,
  Dan leeft ook gij voor Hem.
KOOR. Hij leeft! enz.

(Uit den Sankey-bundel).

No. 31. Als ik bij 't kruishout peinzend sta.

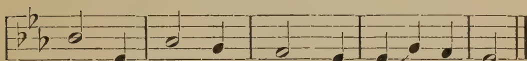
1. Als ik bij 't kruis-hout pein-zend

sta, En ik daar Je - zus ga - de

sla, Dan acht ik al - les en - kel

schâ, Bij 't heil, ge-wrocht op Gol - go - tha.

2.

Dit zij mijn roem, dit zij mijn eer,
Het kruis van Jezus, mijnen Heer;
Al 't aardsche goed, dat ik begeer,
Leg ik bij 't kruis als offer neer.

3.

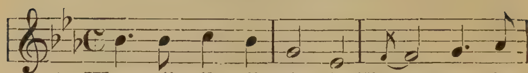
Al was de gansche wereld mijn,
Dit zou een nietig offer zijn;
Voor 's Heilands liefde, rijk en rein,
Is 't grootste offer nog te klein.

4.

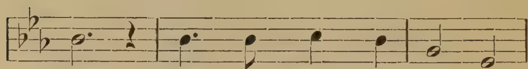
O, dat mijn daaglijksch streven zij,
Te zijn, te blijven, U nabij;
Geef daartoe uw genade mij,
Dan blijf ik juichend aan Uw zij.

(Uit den Sankey-bundel).
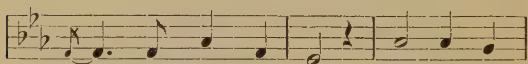
No. 32. Wees gij stil mijn ziele.

1. Wees gij stil, mijn zie - le, Verlaat u op den

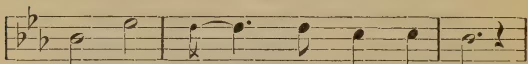
Heer, Wat u ook ont - vie - le,
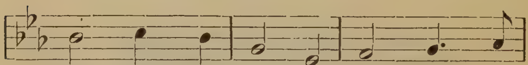

Uw Hei-land nim-mer-meer. Blijf on-ver-

saagd, Want de mor-gen daagt Van uw zaal-ge

toe-komst, Die brengt meer dan gij vraagt.

Nog slechts een wij - le En g'smaakt de

vreugd, Dat uws Hei-lands kom - ste Uw

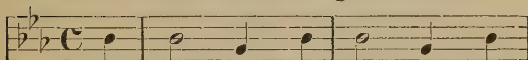

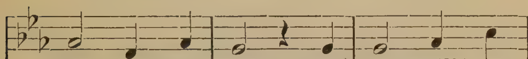
ziel ver - heugt.

2.

Verblijd u dan mijn ziele,
Gerust in uw Heer,
Want, wat wijkt of wiele,
Gods trouw neemt geen keer.
Wie u verliet, God begeeft u niet,
En uw vertroosting, blijft Hij trots 't verdriet.
O, dierbre Heiland, kom spoedig, kom,
En neem uwe plaats in, als Bruidegom.

No. 33. Daar ruischt langs de wolken.

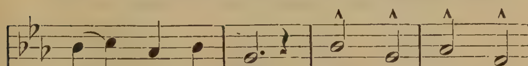

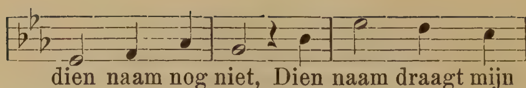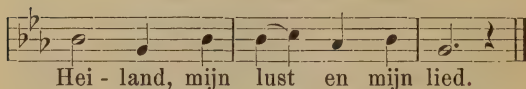

2.

Dien naam is naar waarheid mijn Jezus ook waard,
Want Hij kwam om zalig te maken op aard.
Zoo lief had Hij zondaars, dat Hij voor hen stierf,
Genade bij God door zijn zoenbloed verwierf.
Kent gij, kent gij dien Jezus niet?
Die om ons te redden den hemel verliet?

3.
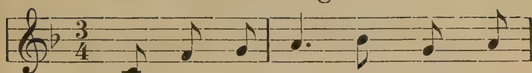
O Heiland! wat komt ooit uw liefde nabij?
Hoe hebt g'U vernederd voor zondaars als wij?
Uw kribbe getuigt van uw liefde en geduld,
Uw kruishout verkondigt ons vrijspraak van [schuld.
Liefde, liefde, gij hebt gedaan,
Wat eeuwig de kennis te boven zal gaan.

4.

Eens buigt zich ook alles voor Jezus in 't stof,
En d'Engelen zingen voortdurend zijn lof.
O, mochten we om Jezus verheerlijkt eens staan,
Dan hieven we juichend den jubeltoon aan:
„Jezus, Jezus, uw naam zij d'eer,
Want Gij zijt der menschen en Engelen Heer!"

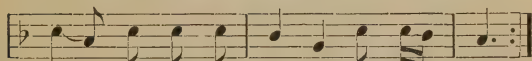
(Overgenomen).

No. 34. God hoog in eer.

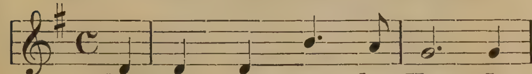
2.

Hij, die geen vogeltje vergeet,
Die mijn behoeften kent en weet,
Die trouwe Vader weet gewis, } *bis.*
Wat voor zijn kind het nuttigst is.

3.

Geef, Heer, dat ik met elken dag,
U meer en beter danken mag,
Dat ik U boven alles min, } *bis.*
Zoo voert Gij m'eens ten hemel in.
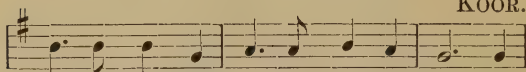
No. 35. Voor immer met den Heer.

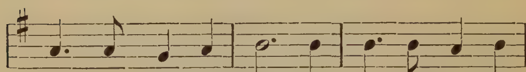

a-men zegt ons hart. Dit troostwoord geeft in

KOOR.

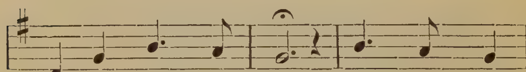
nood en smart, De hoop en 't le - ven weer. Ons

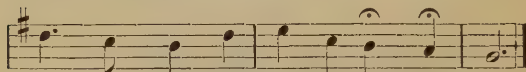
roept des Her-ders stem, En vol-gend op zijn

woord, Gaan w'iedren dag, meer één met Hem, Een

schre-de huis-waarts voort, Huis-waarts voort,

huiswaarts voort, Een schre-de huiswaarts voort.

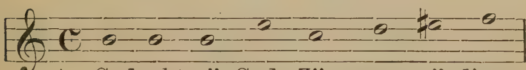
2.

O, uur van zaligheid,
Als ik het Godsgebouw
In Zion als mijn huis aanschouw,
Waar plaats mij is bereid.
KOOR. Ons roept, enz.

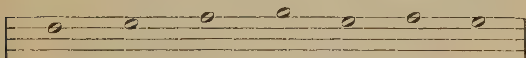
3.

Voor altijd met den Heer!
Ons hart, dat U behoort,
Leeft, lieve Vader, in dit woord
En geeft U eeuwig eer.
Koor. Ons roept, enz.

No. 36. Gedankt zij God, Zijn naam zij d'eer.

1. Gedankt zij God, Zijn naam zij d'eer,

Laat elk Hem jui - chend prij - zen!

Hij zag in lief - de op ons neêr,

Hij deed het licht her - rij - zen.

2.

Zijn zuiver Evangeliewoord,
Is weêr tot ons gekomen.
En dit heeft onze ziel doorboord,
Ons harte ingenomen.

3.

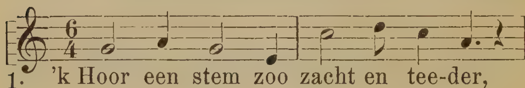
Des Heeren Woord behoudt zijn kracht,
Des menschen woord moet zwichten!

't Licht in Gods Woord den mensch gebracht,
Moet eens heel d'aard verlichten.
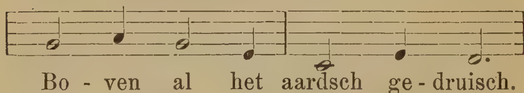
4.

Komt, Broeders! daarop steeds gebouwd!
Komt, Zusters! juich' ons harte!
Den Heere en Zijn Woord vertrouwd,
Trots alle moeiten en smarte.
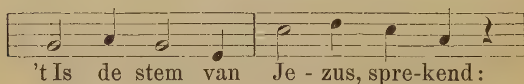
No. 37. Ik hoor een stem zoo zacht en teeder.

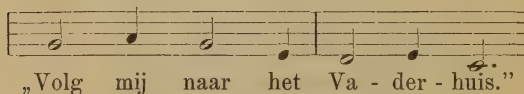
1. 'k Hoor een stem zoo zacht en tee-der,

Bo - ven al het aardsch ge - druisch.

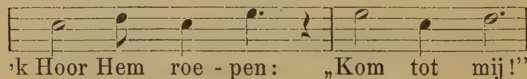

't Is de stem van Je - zus, spre-kend:

„Volg mij naar het Va - der - huis."

KOOR.

'k Hoor Hem roe - pen: „Kom tot mij!"

2.

Op zijn woord zien blinden weder,
Dooden leven op zijn stem;
Als Hij spreekt geeft Hij mij vrede,
En de twijfel vliedt voor Hem.
KOOR. 'k Hoor Hem roepen, enz.

3.

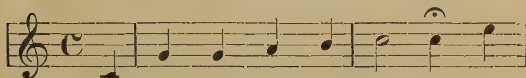
Lam van God! uw zoenbloed redt mij,
Maakt mij gansch van zonden vrij;
Hoe ook Satan zoek' te kwellen,
Gij maakt mij verheugd en blij.
KOOR. 'k Hoor Hem roepen, enz.

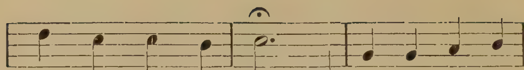
4.

Groot is uw genade, o Heiland,
En uw liefde is zonder peil;
Ja, Gij schenkt mij door uw zoenbloed
Volle vrede en eeuwig heil.
KOOR. 'k Hoor Hem roepen, enz.

(Uit den Sankey-bundel).

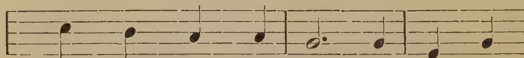
No. 38. Kom, Heilge Geest, daal neder.
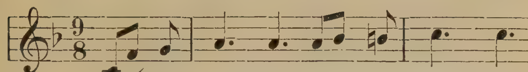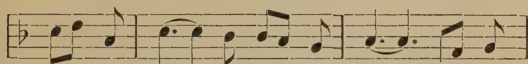

2.

Leer hen den Heiland kennen,
  Hem dienen meer en meer!
Doe aan zijn dienst hen wennen,
  Dien kiezen, keer op keer.
Doe hen den Vader eeren,
  Die in zijn Zoon slechts mint;
Wil hen tot U bekeeren,
  Maak hemelsch hen gezind.

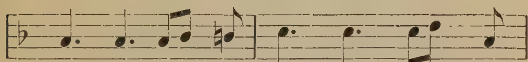
No. 39. Als ik zwak ben en vermoeid, Heer.

1. Als ik zwak ben en vermoeid, Heer,

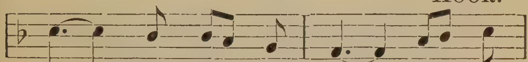

Kom ik rus - ten aan Uw zij. Zie mij

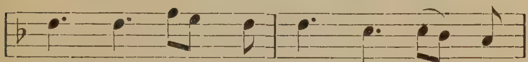

ko - men in 't ge - loof, Heer, 'k Weet uw

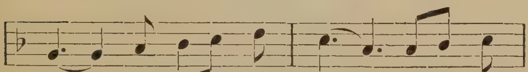
KOOR.

bloed maakt rein en vrij. Zie mij

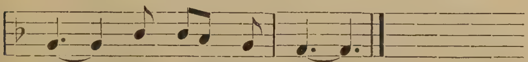
ko - men, zie mij ko - men, Ko - men

Hei - land aan uw zij, Zie mij

ko - men, dier - bre Hei-land, 'k Weet uw

bloed ver - lost ook mij.

2.

Gij zijt need'rig en zachtmoedig,
Dat ik Heiland van U leer,
Laat mij nimmer van U dwalen,
Houd mij aan uw zij, o Heer.
KOOR. Zie mij komen, enz.

3.
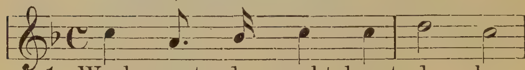
Wees mij steeds nabij, o Heiland,
Troost mij op mijn levensreis.
Maak mij rein van alle zonden,
Leid mij naar uw Godspaleis.
KOOR. Zie mij komen, enz.
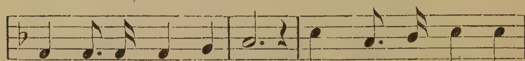
4.

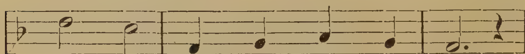
Houd mij rein, Heer! maak mij heilig,
Vul mijn hart met vrede en lust.
Leid mij voort, totdat ik veilig
Juich aan 's Hemels zaal'ge kust.
KOOR. Zie mij komen, enz.

(Uit den Sankey-bundel).

No. 40. Werk, want de nacht komt dalen.

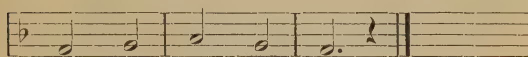
Werk in de zon - ne - stra - len,

In 't licht dat God nu geeft;

Werk, want de nacht zal da - len,

Die geen dag meer geeft.

2.

Werk, want de nacht zal dalen,
Werk, wijl ge in 't zonlicht staat;
Laat nooit de moed u falen,
Voor uwe taak op aard;
Dan zal u 't licht bestralen,
Als God Zijn rust u geeft,
Werk, want de nacht komt dalen,
Die geen dag meer geeft.

3.

't Werk, door den Heer bevolen,
Is, dat ge in Hem gelooft;
Wil niet in twijfling dolen,
Neem, wat Hij belooft.
Hij wou uw schuld betalen,
Jezus, die u 't leven geeft!
Werk, en geen nacht kan dalen,
Waar uw ziel dan leeft.

(Uit den Sankey-bundel).

No. 41. Als men Jezus' heilge handen.

1. Als men Je - zus' heil - ge han - den

Aan den hou - ten kruis - paal sloeg,

Was het heer - lijk om 't aanschou - wen,

Hoe Hij smaad en smart ver - droeg.

Bij het klin - ken van den ha - mer,
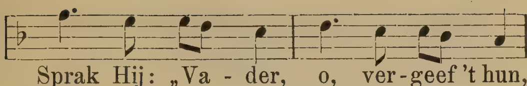

Die Hem hand en voet deed bloên,

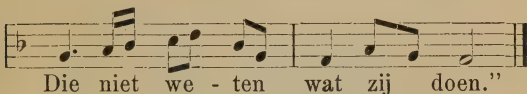

Sprak hij: „Va - der, o, ver - geef 't hun,

Die niet we - - ten wat zij doen."

2.

Als de Heiland aan het kruishout
  Tusschen aard en hemel hing,
Zag Hij nog Zijn lieve moeder
  En Zijn liefsten volgeling.
„Vrouwe," sprak Hij, „zie uw zone,"
  Als Hij 't oog op dezen sloeg,
Daarna: „zone, zie uw moeder." } *bis.*
  't Was voor hem en haar genoeg. }

3.

Als de nevens Hem gekruiste,
  Aan Zijn onschuld hulde deed,
Vond men Hem, hoe afgemarteld,
  Nog tot liefde en troost gereed.
Ja, die bede vond verhooring:
  Heer! gedenk hierna aan mij.
„Heden zult gij," sprak de Heiland, } *bis.*
  „'t Paradijs zien aan mijn zij." }

4.

Als de duisternis den bergtop
  Met een dikken mist omtoog,
Die den mond der spotters snoerde
  En hun hart met schrik bewoog.

Toen, in 't uiterst der benauwdheid,
Met een schrikkelijk geluid,
Riep de Heer het „Eli, Eli,
„Lama Sabachtani" uit. } *bis.*

5.

Als de Heiland 't eind genaakte,
En het scheidend levenslicht
Nog de laatste flikkring spreidde
Voor hun half verbleekt gezicht,
Sprak Hij voor de vijfde male,
Uit zijn diep vermoeide borst,
d'Eerste klacht tot zijne beulen,
Met een deerniswaard: „Mij dorst." } *bis.*

6.

Toen was 't oogenblik op handen,
Dat een eind' maakt' aan zijn lot,
't Oogenblik, dat aard en hemel
Ons verzoenen zou met God.
Als de profetie vervuld was,
En het vlekloos Lam geslacht,
Riep de Heer met groote stemme:
„'s Menschen redding is volbracht." } *bis.*

7.

Nog één woord klinkt van zijn lippen,
Eer zijn hoofd terneder zijgt,
En zijn afgesloofde boezem
Van den bangen doodsnik hijgt.
„Vader!" riep Hij, „in Uw handen,
„Geef ik over mijnen geest."
Daarna stierf Hij; smart en lijden,
Dood en doodstrijd was geweest. } *bis.*

No. 42. Dat ons hart U mag behooren.

WIJZE: No. 41.

1.

Dat ons hart U mag behooren,
Dierbre Jezus, voor altijd!
Dat Gij ons hebt weêrgeboren
En het hoogst geluk bereid;
O! dat doet ons harte juichen,
Doet ons smeeken: „Trouwe Heer,
Geef, dat w'U steeds dank betuigen, } *bis.*
En ons hart U love en eer! }

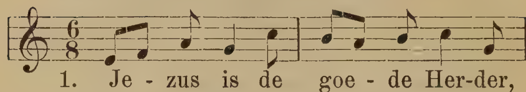
2.

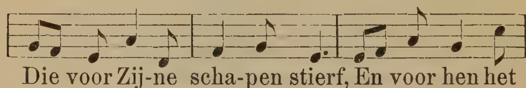
Dat, dat geeft ons vreugd van binnen,
Stille rust en vreê voor God,
Als w'aan Jezus hart en zinnen
Toebetrouwen, heel ons lot.
Als wij aan Zijn hand zoo wandlen,
Luistrend naar Zijn liefdestem,
Worden w'één in wil en handlen. } *bis.*
Één in geest en macht met Hem. }

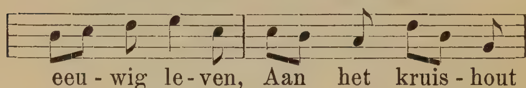
3.
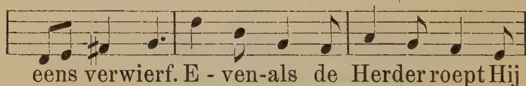
Niemand minde ooit zoo teeder,
Als die trouwe Heiland doet;
Niemand was tot hulp gereeder,
Trekkend door een liefdegloed.
Hij ontvangt ons, arm van geeste,
Deelt met ons zijn erfenis,
Maakt in 's Vaders huis de meeste, } *bis.*
Wie hier aller dienaar is. }
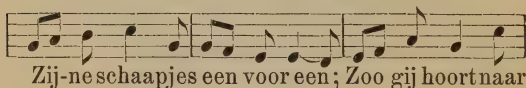
No. 43. Jezus is de goede Herder.
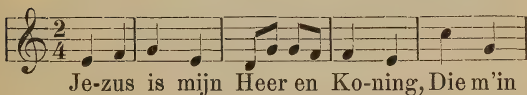

2.

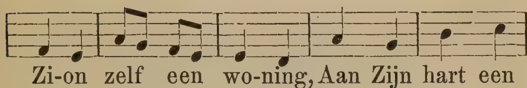
Niet in 't Babylon van onrust,
Of in Mesechs woestenij,
Maar aan Zions dierbre stranden,
In de zachte vruchtbre wei.
Komt, trekt allen met ons mede!
Is het u om God te doen,
Luistert dan ook naar Zijn bede:
„Gaat uit Babel, wilt u spoên!"
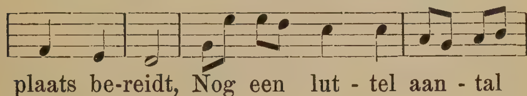
3.
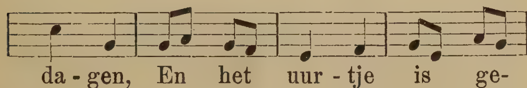
Zalig zal het ons daar wezen,
Nu reeds voor er Jezus is!
Maar toch duizendmalen meer nog,
Eens aan Zijnen zaalgen disch.
Lieve, dierbre Jezus! breng ons
Spoedig waar Gij zelf eens zijt!
En dat ras de tijd mag komen,
Die ons met Uw komst verblijdt.
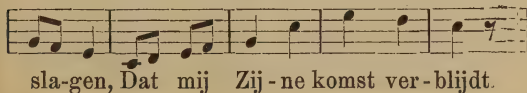
No. 44. Jezus is mijn Heer en Koning.

2.

O, hoe zal het mij dan wezen.
Als ik, zonder Hem te vreezen,
Eeuwig bij Hem wezen mag!
Vrij van zonde, vrij van zorgen,
Eeuwig in Zijn tent geborgen;
In Zijn lichtglans nacht en dag.

3.

Niets kan dan dien glans verdooven;
Niets m'ook ooit mijn troon ontrooven,
Niets m'ontrukken aan die vreugd.
Vergeten is dan alle smarte:
Want blijdschap slechts vervult het harte,
En eeuwig is de ziel verheugd.

No. 45. O Heilgen, zaagt gij niet.

WIJZE: *Star spangled Banner.*

1.

O Heilgen, zaagt gij niet boven dien berg, zoo hoog,
De ster der belofte, zoo blinkend en heerlijk
Zijn straal, die zoo helder de wereld omtoog,
Wijl Zions banieren daar wapp'ren zoo heerlijk,
Om den volk'ren te zijn tot een teeken, zoo rein,
Hun nopen te staan bij zoo'n deugdelijk sein?
O Zions schoone standaard, moogt gij eeuwiglijk zijn.
In 't midden van een volk, zoo vrij en zoo rein

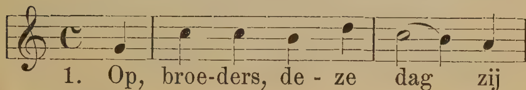
2.

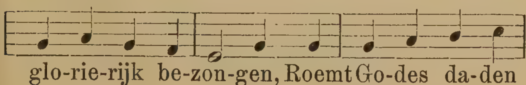
Ons wachtwoord is vreê en verzaking van kwaad.
Met blijdschap verwachten wij de komst onzes Konings,
Als wij dan bevrijd van verachting en smaad
Ons koestren in 't licht van Zions blijden morgen.
De vredevaan van deugd, nog waaiend met vreugd,
Verklaart in de bergen de reinheid der jeugd.
Laat de standaard van Zion dan eeuwiglijk zijn,
In 't midden van ons volk, zoo vrij en zoo rein!

3.

Schoon de schatten der aard eens verteren door vuur,
En planeten vergaan met bazuinklank en donder,
Schoon 't zonlicht des Hemels verdwijnt op den duur,
En de hemel gescheurd wordt van boven tot onder,
Zal waarheid steeds staan, door Gods Geest hier gesticht,
Als de heilige Priesters zullen houden 't gericht.
En de standaard van Zion zal eeuwiglijk zijn,
In 't midden van Gods volk, zoo vrij en zoo rein!

No. 46. Op, broeders, deze dag.

hoog met op - ge - wek - te ton - gen, Thans

zijn door zij - nen Geest veel hel-den toe-ge-

rust, Bidt e - ven-eens dat Hij in

u - we har - ten rust.

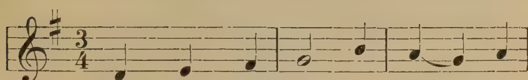
2.

Ach ja, gij trouwe Geest, gij trooster aller vromen,
Gij wilt naar onzen wensch met zegen tot ons komen.
Gij leidt ons door den doop en door uw heil'ge tucht,
Zoo werk en plant thans ook in ons uw reine vrucht.

3.

Wij zijn in 's Heeren kerk tot leden uitverkoren,
En nu in uwe kracht in Christus weêrgeboren.
Kom help ons, ja, Gij geeft uw gaven velerlei,
Dat ieder op zijn plaats een werkzaam lidmaat zij.

No. 47. Hier ben ik, Heer, om te vervullen.

1. Hier ben ik, Heer, om te ver-
Naar uw ge - nâ en heil' - ge

vul - len, Wat Gij in u - wen
wil - le Als plicht en wel - daad
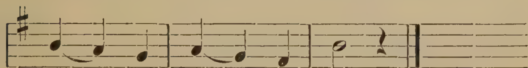

lij - dens-nacht, Geef, tot be - oef' - ning
ons aan-bracht.

de - - zer plicht, Mij u - we

Gees - tes - kracht en licht, Mij u - we

Gees - tes - kracht en licht.

2.

Verwonderd denk ik aan die liefde,
Waarmede Gij ons hebt bedacht.
Hoe groot is wel Uw mededoogen,

Die U aan 't kruishout heeft gebracht.
O, geef van Uwe stervenssmart
Thans nieuwen indruk in mijn hart. (*bis*).

3.

Aan U vertrouw ik mij nu weder,
O Gij, mijn rots, mijn heil, mijn Heer.
U zweer ik onverbreekbre trouwe
Bij 't avondmaal, ter uwer eer.
De uwen zullen eeuwig zijn,
Gij stierft voor ons, verdroegt die pijn. (*bis*).

No. 48. O geef ons Uw genade.

1. O geef ons Uw ge - na - de, Niets
zijn wij zon-der dat. Leid ons op u - we
pa - den, En help ons stap voor stap.

2.

O geef ons Uwe waarheid,
Bij dag en in den nacht.
Door U slechts wordt ons klaarheid,
In onzen geest gebracht.

3.

O, geef ons Uwen vrede
In dezen levensstrijd,
Wil ons het heil nu schenken,
Aan 't kruis door U bereid.
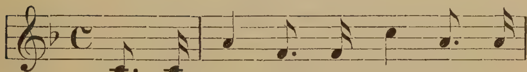
4.

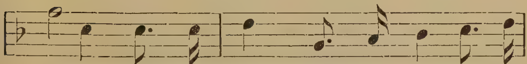
O, geef ons Uwe sterkte!
Gij weet, hoe zwak wij zijn
Voor alle goede werken,
Opdat wij krachtig zijn.
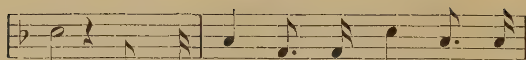
5.

O, geef ons Uwen zegen,
Tot aan dien grooten dag.
Zoo kunnen wij ons leven
Verbeetren dag aan dag.

No. 49. Op, staat op, en versiert u, o Zion.

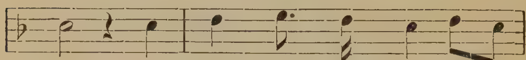

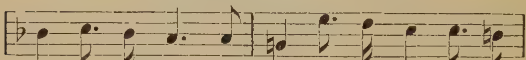
schrei, Want het tijd-perk van sluim'-ren is

o - ver, En het le - ger van Sa -tan na-
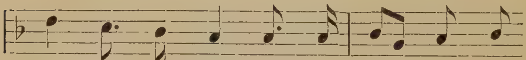

bij. Weest moe - dig en trouw, hebt

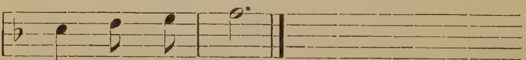
nim-mer be-rouw, En werpt ie-d're hin-der-nis

neêr! Om - gordt u ten strijd, weest

im - mer be - reid, Want de prijs is een

kroon van uw Heer.

2.

Op! wordt wakker, o inwoners Zions,
Geeft de wolken van zorg aan den wind.
Hoort het trompetgeluid roept u samen
't Zijn de lafaards die men achter vindt.

Uw vijand tart u in uw huis en uw hart,
O! bestrijdt hem, bezwijkt niet in nood,
God is aan het hoofd, als Hij heeft beloofd.
Dus voorwaarts ter verwinning of dood.

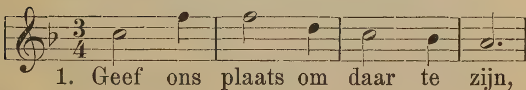
3.
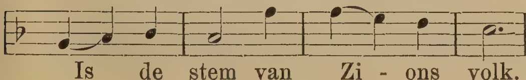
Wie zou voor het edele niet strijden
Met een zegekroon wachtend de deugd?
Zoo gij u met den vijand vereenigt
O lafaards, gij smaakt geenerlei vreugd;
Uw arm zij als staal, opdat gij niet faalt,
Staat pal voor wat goed is en rein.
Verhef u met kracht, vertrouwt in Gods macht
Dan zal hemel uw woonplaats eens zijn.

4.

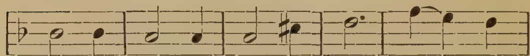
Ziet! verwoesting hangt over de volk'ren
Onbemerkt door d' onheilige schaar,
Maar de dood eischt zijn offers zeer spoedig
Als de vrucht van het komend gevaar;
„Op, staat op dan, versiert u o Zion,
Waakt, ontwaakt," luidt het heilig geschrei
Want het tijdperk van sluim'ring is over
En het uur der vergelding nabij.

No. 50. Geef ons plaats om daar te zijn.

2.

Zie, hoe licht hun morgen daagt,
Licht na zulk een donkren nacht.
Zion is als een die droomt,
Vol van blijdschap en van macht. (*bis*).

3.

Zie, haar zon verdwijnt niet meer,
God is zelf voor haar een licht.
Haren weemoed weert de Heer,
Eeuw'ge vreugd heeft Hij gesticht. (*bis*).

4.

Zion, blijf bestaan en bloei,
Schijne uw licht door 't Hemelrijk.
Volkren komen van alom,
Bereid voor hen uw koninkrijk. (*bis*).

No. 51. Juicht, gij verstrooiden.

1. Juicht, gij ver - strooi-den, klein van macht, De ze - ge is na - bij, En Je - - zus hoort der ar - - - - men klacht, En Je-zus hoort der ar-men klacht, Der we - du - wen ge - schrei.

2.

Het bloed van hen, die zijn gedood,
Roept luid om wraak tot God.
Hun roep zal geenszins ijdel zijn, (*bis*).
Hoe ook de wereld spot.

3.

Een teeken in hemel en aard verschijnt,
En bloed en vuur en rook,
Het menschenhart in vrees bezwijkt, (*bis*).
Maar uitkomst nadert ook.

4.

Aardbeving beroert beneên den grond
En stormen in de lucht,
Die blazen noodgeschrei in 't rond (*bis*).
En ieder op de vlucht.

5.

De heilgen zijn alom verspreid
Over d'aard, om hulp te biên.
Zij maken Godes woord bekend, (*bis*).
Om daarna Hem te zien.

6.

Gods knechten, zijt verheugd en juicht,
Blijft trouw, wordt niet verleid.
Verheugt u, groot is eens uw loon, (*bis*).
De zege is voorzeid.

7.

En als mijn lichaam wordt gedood,
Door ruwe, booze hand,
Dan loof ik God in hooger sfeer (*bis*).
Want Zijne trouw houdt stand.

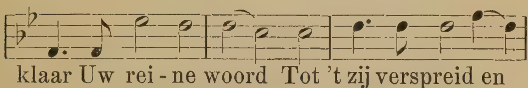
8.

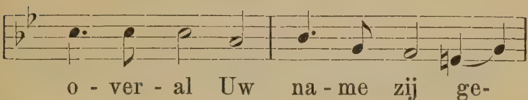
Glorie aan God, gij heilgen hoort!
En zucht en kermt nu niet;
Maar luistert naar des Geestes woord, (*bis*).
Redding is in 't verschiet.

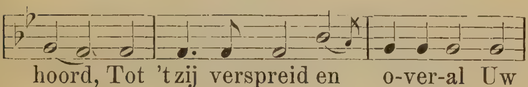
———

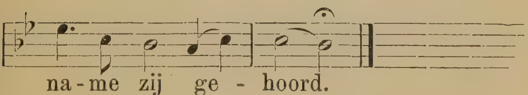
No. 52. Jehova, Heer van 't gansch heelal.

2.

Met smachtend hart verlangen wij,
Uw kerk en koninkrijk,
Dat d'aard eens zij van zonde vrij, } *bis.*
En in haar glorie prijk'.

3.

Uw werk roll' voort in al zijn kracht,
Tot elk verwijderd oord;
Opdat een ieder menschenkind } *bis.*
U eenmaal toebehoort.

4.

Een lied van alle volkren zaâm,
Weergalme dan in 't rond,
En Uw gerechtigheid en eer,
Klink' uit een ieders mond. } *bis.*

No. 53. Zijt Gij aan boord.

1.

Zijt Gij aan boord, geen nood, geen nood,
Al schokt de storm mijn levensboot.
Al zweept de zee mijn hulkje voort,
Geen nood, geen nood, zijt Gij aan boord.
Gij spreekt! En sidd'rend zwijgt d'orkaan,
Gij spreekt! de golven vluchten heen,
Zijt Gij aan boord, geen nood, geen nood,
Al schokt de storm mijn levensboot.

2.

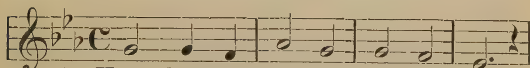
Zijt Gij aan boord, ik ben gerust,
Al schuurt de kiel langs klip en kust.
Al ebt het tij, al stijgt de vloed,
Zijt Gij aan boord, 't is alles goed.
Gij spreekt! En sidd'rend zwijgt d'orkaan;
Gij spreekt, de golven vluchten heen;
Zijt Gij aan boord, ik ben gerust,
Al schuurt de kiel langs klip en kust.

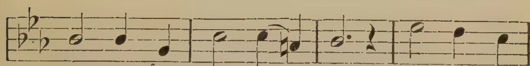
3.

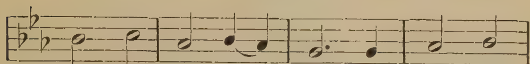
Zijt Gij aan boord, geen nood, geen nood,
Al gaapt het graf, al grimt de dood.

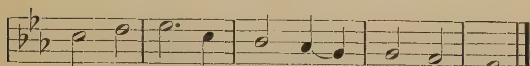
Al splijt de mast, al zinkt de boot.
Zijt Gij aan boord, geen nood, geen nood.
Gij spreekt, en sidd'rend zwijgt d'orkaan;
Gij spreekt, de golven vluchten heen;
Zijt Gij aan boord, geen nood, geen nood,
Al gaapt het graf, al grimt de dood.

No. 54. Heer laat dan nu uw Heilgen Geest.

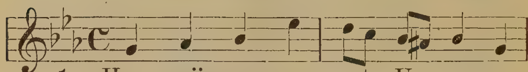

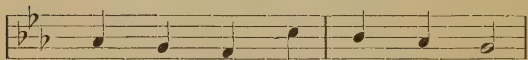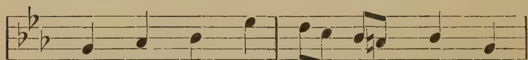

2.

Spreek door Uw knechten Heer en breng
De waarheid tot ons neêr;
Dat ied're lip en ied're stem
Verkondigen Uw eer. (*bis.*)

No. 55. Heer, wij gaan nu met uw zegen.

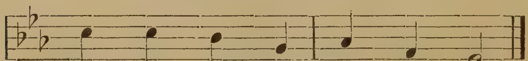

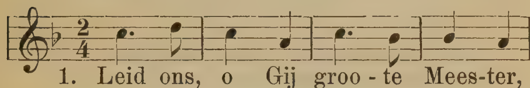

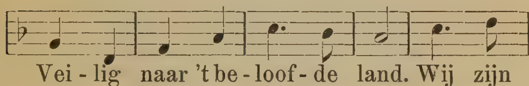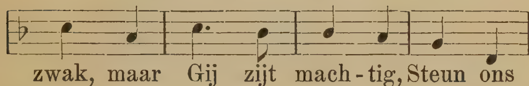

2.

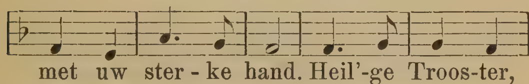
Dank betuigen w' en aanbidding
Voor des Evangelie's stem.
Moog de vrucht van onze redding
Zichtbaar zijn tot eer van Hem!
O! dat wij steeds o! dat wij steeds } *bis.*
Trouw aan Uwe waarheid zijn. }

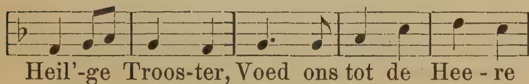
No. 56. Leid ons, o Gij groote Meester.

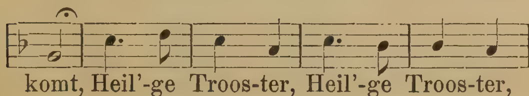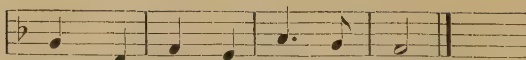

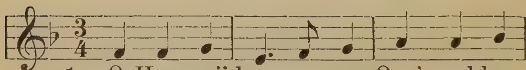
2.

Open Jezus, Zions bronnen,
Dat haar rijke zegen ruisch',
Laat de vuur'ge wolk en pilaar
Leiden ons naar 't heilig huis.
Groote Redder, Groote Redder, } *bis.*
Breng ons dien verwachten dag. }

3.

Als de aarde zal gaan sidd'ren
Geef dan onze harten rust.
Als Uw oordeel brengt verwoesting,
Berg ons dan op Zions kust.
'k Zal dan juichen, dank betuigen } *bis.*
Uwen grooten naam ter eer. }

No. 57. O Heer wij brengen nu.

2.

Zegen d' Apostelschaar,
Behoedt hun voor gevaar,
Wij bidden Heer.
Geef aan hun woorden kracht,
Dat ras des Satans macht
Ten onder zij gebracht,
Uw naam ter eer.

3.

Dat zich uw rijk verspreid,
Als in Uw Woord voorzeid,
Met snellen tred;
Werpend het beeld ter neêr,
Als Daniël zag weleer,
Getoond door Zijnen Heer
Op zijn gebed.

4.

O dat ook eenmaal wij
Als Zoon en Vader zijn,
Vereend van zin.
Steeds een van hart en hand
Houden wij eeuwig stand
Door eenen sterken band
Van broedermin.

No. 58. Uw glorie, Heer, is uitgebreid.

1. Uw glo-rie, Heer, is uit-ge-breid, Hoe
stijgen Uw wondren hoog! Gekend door d'aard is
Uw heerlijkheid, Die d'he-me - len om-toog, Ge-
kend door d'aard is Uw heer-lijk-heid, Die
d'he - me - len om -toog.

2.

Het groote licht verklaart Uw macht,
Zijn pad spreekt van Uw kunst,
En aan de vleuglen Uwer kracht
Zien wij Uw liefdegunst. } *bis.*

3.

En als wij zien Uw wonderdoel,
Tot redding van den mensch;
Barmhartigheid en recht vereent
Uw heilig doel en wensch. } *bis.*

4.

Wij zien dan juist de Godheid 't best
In erbarmend liefdegloed.
Beoogend slechts rechtvaardigheid } *bis.*
Verzoenend door Zijn bloed.

5.

Naar wetten edel en volmaakt
Is 't reine plan van God.
Kom! laat ons dan tevreden zijn } *bis.*
Met dit ons aardsche lot.

No. 59. Looft dan den Heer.

1. Looft dan den Heer! Zingt Zij-nen lof,
Tot dank-baar-heid is rui-me stof,
Zijn lief-de-wer-ken, die Hij sticht,
Zij no- - - - -pen ons —— tot doen van plicht.

2.

Hij schiep de sterren, wijst hun baan,
Weet hun getal, kent hunnen naam.
Zijn kennis is zeer uitgebreid,
En ondoorgrond'lijk als d'eeuwigheid.

3.

Zingt tot den Heer, prijst Zijn naam hoog;
Hij spant de wolken als een boog,
Waaruit de vruchtb're regen vloeit,
Waardoor de aard' in schoonheid bloeit.

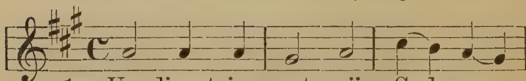
4.

Heuvelen versiert Hij met het gras,
Velden bedekt Hij met gewas,
De beesten krijgen spijs van Hem,
Hij geeft ook acht op ravenstem.

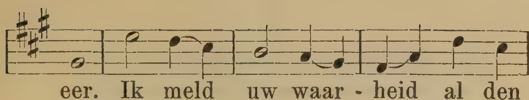
5.

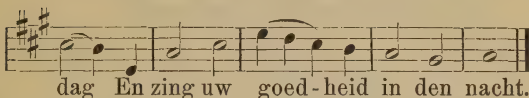
In 't reine volk is Hij verheugd,
Ziet op hen neêr met Vadervreugd,
Hij kent hun hoop, bemint hen teêr,
Ziet op hen als Zijn' beeltnis neêr.

No. 60. Uw dienst is zoet, mijn God.

2.

Zoet is de dag van heil'ge rust,
Geen aardsche zorg verstoort mijn lust,
O dat mijn hart door U gekend,
Als Davids harpe zij gestemd.

3.

Mijn hart zal winnen in den Heer,
Het prijst Zijn Naam en geeft Hem eer.
Hoe groot, o God! is toch uw werk;
Uw raadsbesluit, oneindig sterk.

4.

Hoe groot zal d' eer zijn, die ik breng,
Als ik met d' Heil'gen mij vermeng,
Aan Uwen naam, als ik zal zien
U Vader zelf over 't al gebiên.
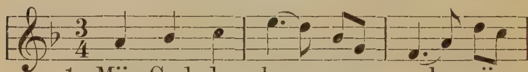
5.

De zonde, eens mijn vijand sterk,
Zal mij niet storen in uw werk;
't Inwendig kwaad zal niet bestaan,
Noch satan mij met pijn belaân.

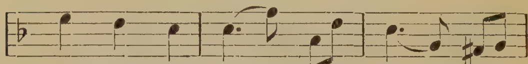
6.

Dan zal ik weten, hooren, zien,
Wat ik eens wenschte Gij zoudt biên,
Dan leef ik daar in reine deugd,
Te midden van die hemelvreugd.

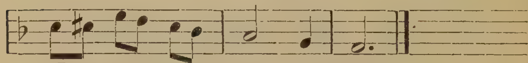
No. 61. Mijn God de bron van al mijn vreugd.

2.

In donk'ren nacht als Gij verschijnt,
Dan breekt het daglicht aan.
Gij zijt de hope mijner ziel,
Een zonne op mijn paân. (*bis.*)

3.

Hoe zoet als van den hemel neêr
Het licht der waarheid schijn'!
Als Jezus mij zijn liefde toont
En fluistert: Gij zijt mijn'. (*bis.*)

4.
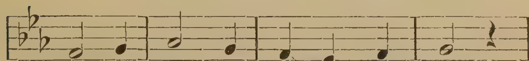
Zooals Hij zei, ik hoor Hem toe,
Hoe blijde zal ik zijn,
Ontbonden van dit sterflijk stof,
Voor eeuwig zonder pijn. (*bis.*)
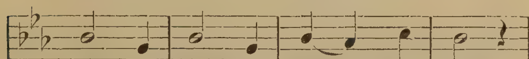
5.

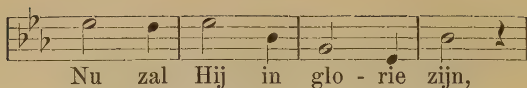
Dan vrees ik niet; noch hel, noch dood.
Hoe wreed mijn vijand zij.
Vrij door 't geloof in Jezus bloed
Behoudt Zijn liefde mij. (*bis.*)

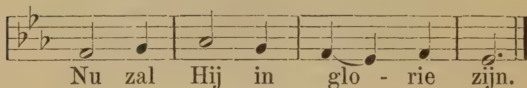
No. 62. Jezus werd eertijds veracht.

2.

Eens een need'rig Lam op aard',
Nu als Vredevorst vermaard,
Eens aan 't kruishout hing Hij neer,
Nu de sterke God en Heer. (*bis.*)
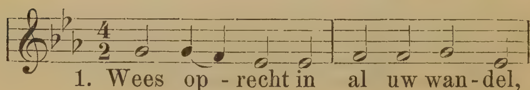
3.

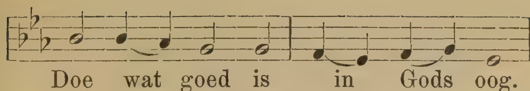
Eens heeft Hij van smart geschreid,
Nu komt Hij in heerlijkheid,
Door de zijnen eens gehoond,
Nu als aller Vorst gekroond. (*bis.*)

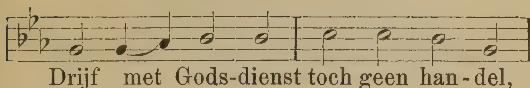
4.

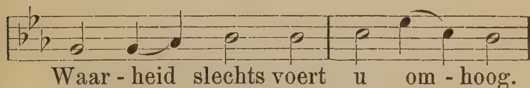
Eens verlaten, smart als loon,
Nu verheven op een troon.
Alles droeg eens Onze Heer
Hemel, aard, vermeld Zijn eer. (*bis.*)

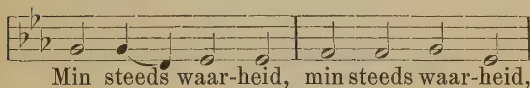
No. 63. Wees oprecht in al uw wandel.

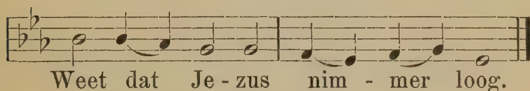

2.

Weet waartoe gij zijt geschapen,
'
't Is om eens als God te zijn.
Zij gerechtigheid uw wapen,
Haat het onrecht als venijn.
Wees kloekmoedig, wees kloekmoedig
En weer van u allen schijn.

3.

Zij uw' drijfveer enkel liefde,
Doe geen goed uit vrees voor straf.
Als een ander u soms griefde,
Grief niet weder, dit is laf.
Wees een voorbeeld, wees een voorbeeld
Menschenmin zij steeds uw staf.
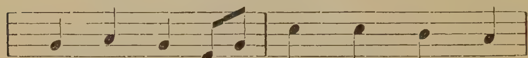
4.

Wordt gij soms bespot, geslagen,
  Bidt voor hem, die u dit deed.
Wil een anders lasten dragen,
  Verzacht uwer broed'ren leed,
Hoedt de zwakken, hoedt de zwakken,
  Een is er, die alles weet.

No. 64. Als ik eens zal gaan.
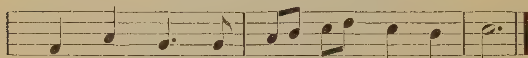

1. Als ik eens zal gaan door de

gou - den poort, En voor mijn God ver-

schijn, Geeft de Hei - land mij daar een
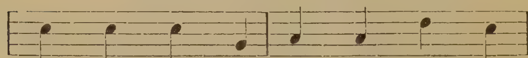

le - venskroon. Hoe za - lig zal dat zijn!

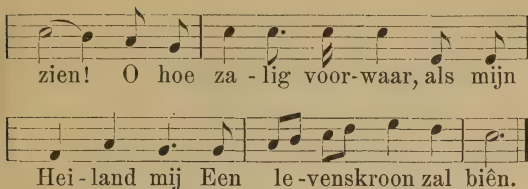
KOOR.

O wat blijd - schap en vreugd wacht mij

daar om - hoog, Als ik mijn God zal

2.

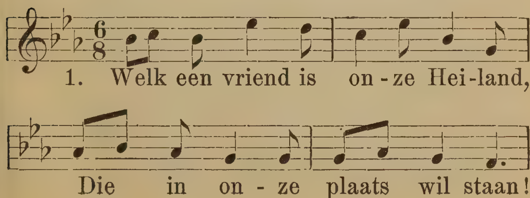
O, wat zaligheid eenmaal daar te zijn,
Waar eeuwig ik dan woon;
O, hoe heerlijk klinkt door die gouden poort,
Het loflied voor Gods troon!
KOOR. O, wat blijdschap en vreugd, enz.

3.

Ik vertrouw op Hem, die mij heeft verlost,
Zijn liefde is rijk en vrij!
In het Vaderhuis heeft de Heer bereid,
Een woning ook voor mij.
KOOR. O, wat blijdschap en vreugd, enz.

(Uit den Sankey-bundel).

No. 65. Welk een Vriend is onze Heiland.

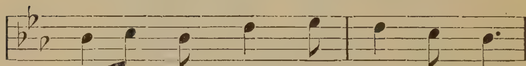
Welk een voor-recht dat ik door Hem
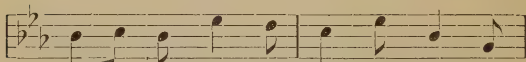

Al - tijd vrij tot God mag gaan.

Dik - wijls der - ven wij veel vreug-de,

Dik - wijls drukt ons zon - de neer;

Juist om - dat wij 't al niet bren-gen

In 't ge - bed tot On - zen Heer.

2.

Leidt de weg soms door verzoeking,
Dat ons hart in 't strijduur beeft,
Gaan wij dan met al ons strijden
Tot Hem, die verlossing geeft.
Kan een vriend ooit trouwer wezen
Dan Hij, die ons lijden draagt?
Jezus wil ons steeds genezen,
Hij alleen is 't, die ons schraagt.

3.

Zijn wij zwak, belast, beladen,
En ter neergedrukt door zorg,
Dierb're Heiland! Onze toevlucht,
Gij zijt onze Hulp en Borg.
Als soms vrienden ons verlaten,
Gaan wij biddend tot den Heer,
In Zijn' armen zijn wij veilig,
Hij verlaat ons nimmermeer.

(Uit den Sankey-bundel).

No. 66. Verlosser van Israël.

1. Ver - los - ser van Is - rael, onz'
ee - ni - ge vreugd, Tot wien voor een
ze - gen wij gaan; Onz' scha-duw bij
dag en ons licht bij den nacht, Die
heeft ons van dwa - ling ont - daan.

2.

Wij weten, hij zamelt zijn schapen tot een,
En brengt hun tot Zion in vreê.
Waarom dan te treuren in de dalen des doods
De Heer hun Verlosser gaat meê.

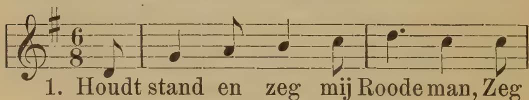
3.

Lang doolden wij rond, in de zonde en schuld,
En vonden geen vrede daarbij;
Onz' haters zij lachten, bij 't zien onzer smart,
Maar Isrel is spoedig weer vrij.

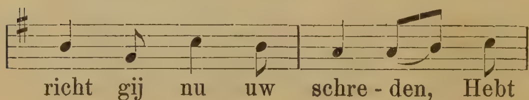
4.
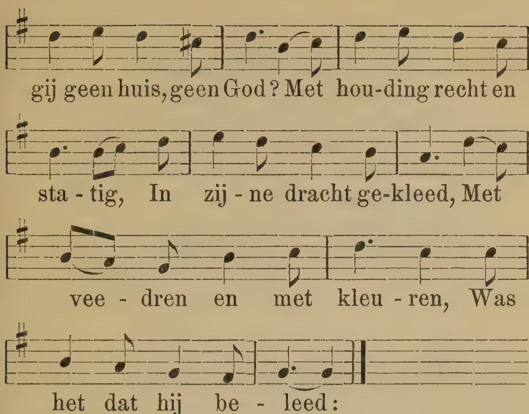
Als kinderen van Zion verwachten wij Hem,
Het teeken is voor ons zichtbaar.
Vreest niet, blijft getrouw, want 't koninkrijk
En 't uur der verlossing is daar. [komt,

No. 67. Houdt stand en zeg mij roode man.

2.

Ik was een blijde Efraïmman —
Toen Jakob voor mij bad,
Maar alle zegening verdween
Bij 't verlaten van het pad.
Eer dat Uw volk ons kende,
Nu eeuwen lang geleên,
Bedreven onz' ouders zonden
En gingen van God heen.

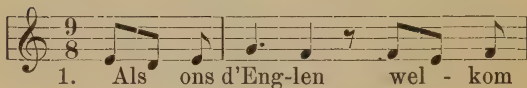
3.
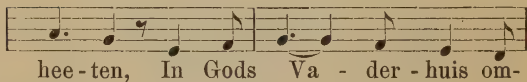
Zij leefden slechts van 't jagen,
In plaats van werk en vlijt,
Ons ras werd toen verwilderd,
Als 't is in dezen tijd.
Doch hoop zal in ons blijven,
Als of de Geest het zei,
Hij komt tot onze redding
En maakt ons weder vrij.

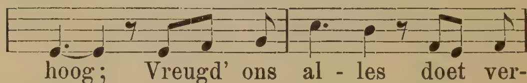
4.
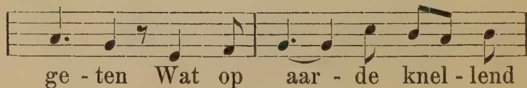
Onz' lang gebonden broeders
Vereenen zich tezaâm;
Brengen hun kroost te gader
En loven Godes naam.
Dan zullen wij blijde juichen
In Jezus reine leer,
Verkondigd van den hemel
Tot lof van onzen Heer.
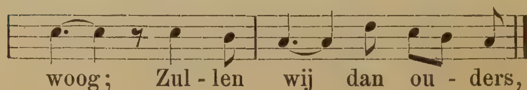
No. 68. Als ons d'Englen welkom heeten.

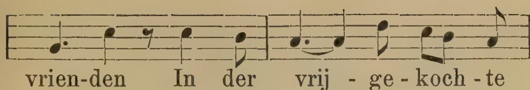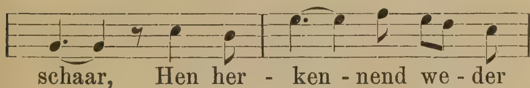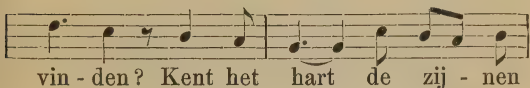

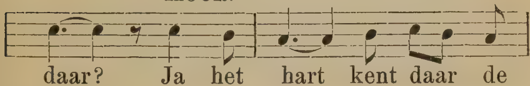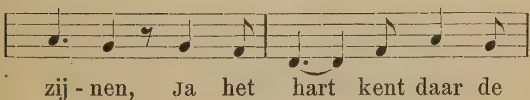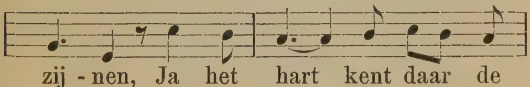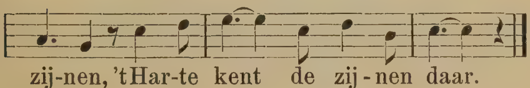

Koor.

2.

Als vooruitgereisde vrienden,
Strijders onder Jezus vaan,
Die met ons den Heiland dienden,
Daar ons te gemoete gaan

Zullen wij in oog en wezen,
In hun juub'lend feestgebaar
Weder de oude liefde lezen?
Kent het hart de zijnen daar?
KOOR. Ja, het hart kent daar de zijnen, enz.

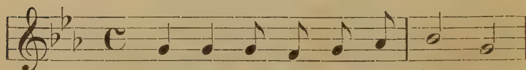
3.

Heil, mijn ziele! wat u treffe,
En in kommer buigen doe,
Dat die hoop uw geest verheffe,
En leer juichen blij te moe;
Wat haar stem u leert gelooven,
Vindt uw hart ten vol eens waard:
Wederzien wacht ons daar boven,
't Hart herkent de zijnen daar.
KOOR. Ja, het hart kent daar de zijnen, enz.

4.
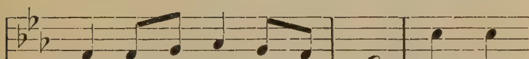
Komt, belasten en vermoeiden,
Heft in hope 't oog naar ginds,
Waar gij uw' aan 't stof ontboeiden,
Eens voor eeuwig wedervindt.
Hier doe dood en scheiding weenen,
Allen zal Gods jubeljaar
In het Vaderhuis hereenen:
't Hart herkent de zijnen daar!
KOOR. Ja, het hart kent daar de zijnen, enz.

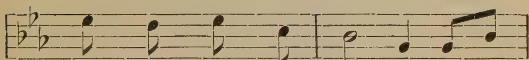
No. 69. Weldra zult gij immers komen.

2.

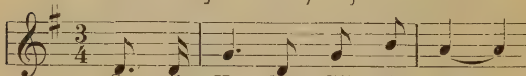
Daar zijn heerlijk groene dalen,
Vol van kleur en geur en glans,
Daar zijn enkel zonnestralen
Aan een onbewolkten trans.

Daar siert eens een koningskroone,
En ook een sneeuwwit Priesterkleed,
Wien eens met des Vaders Zone
Hier schand en smaadheid leed.
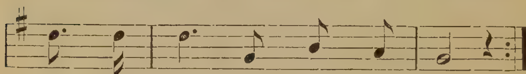
3.

O, hoe zalig dan t'ontmoeten,
Hem, den Heer, voor Wien ik leef,
Waar ik, rustend aan Zijn voeten
Eeuwiglijk Hem eere geef.
Heer! totdat die dag des feestes
Verschijnt in al zijn heerlijkheid,
Maak mij vol des Heilgen Geestes,
Voor Uw wederkomst bereid.

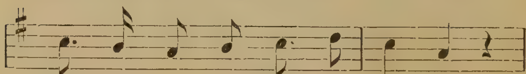
No. 70. O mijn Vader, Gij die woont.

1. O mijn Va - der, Gij die woont
Wan-neer zal ik tot U ko-men,

In dat hoog en heer - lijk licht,
En weer zien Uw aan - ge - zicht?

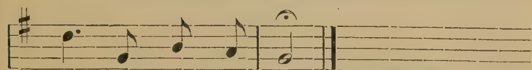

Daar in u - we heil - ge wo - ning,

Was mijn geest eer - tijds ge - leid, In mijn

2.

Met een wijs en heerlijk oogmerk
  Hebt gij mij op aard geplaatst;
En dat zonder een herinn'ring
  Aan mijn eersten levensstaat.
Maar somtijds een heil'ge fluist'ring
  Zegt me, 'k ben een vreemd'ling hier;
En dat ik ben afgezonden
  Van een meer verheven sfeer.

3.

'k Was gewend te zeggen: „Vader!"
  Door Uw Geest, die van U komt;
Maar voor dat der kennis sleutel
  Gebracht werd, wist ik niet waarom.
Zijn in den hemel enkel Vaders?
  Neen, de rede zegt het klaar, —
Natuur zoowel als d' eeuw'ge waarheid
  Zegt: 'k Heb ook een Moeder daar.

4.

Als ik deez' proeftijd ga verlaten,
  Als mijn stof tot d' aarde keert,
Vader, Moeder, zal 'k u weêrzien
  In 't koninkrijk, waar Gij regeert.

Dan, wanneer ik heb voleindigd
'T Werk, waarvoor ik ben op aard'
Laat mij aldaar met U wonen
Met Uw goedkeuring gepaard.

No. 71. Zijt gij moe en mat gestreden.

WIJZE: No. 71.

1.

Zijt gij moe en mat gestreden,
Kunt gij niet meer voorwaarts gaan;
Hebt gij al uw moed verloren
Zijn er doornen op uw paân?
Werpt dan toch dien last niet neder.
Neen! Vat moed, bidt God om kracht;
Want juist in uw groote zwakte
Wordt Zijn sterkte 't best volbracht.

2.

Is het licht geheel verduisterd,
Grijpt de vrees der nacht u aan,
Is vertwijf'ling aan uw zijde,
Wil u 't lot terneder slaan?
Weet, uw Vader kent zijn maaksel,
Hij ziet immer op u neêr;
Uw geluk wil Hij bewerken
Want Hij mint u trouw en teêr.

3.

Wat uw lot ook zij op aarde,
Zij het vreugde, zij het smart,
Tracht uw plicht steeds te volbrengen,
Met een willig, need'rig hart.

Weet, dat zij die steeds volharden,
  Ontvangen een heerlijk loon,
Want zij zullen zijn gezeten
  Als Hij zelf, op hunnen troon.

No. 72. O zeg wat is waarheid.

1. O zeg wat is waar-heid? De
groot-ste schat, Niet de schat-ten der aar-de ge-
lijk; On - schat-baar de waar-de van
waar-heid zal zijn, Als de vorst - lij - ke
troon wordt ge - re - kend slechts schijn, Ge-
re - kend als stof en als slijk.

2.

O zeg, wat is waarheid? De schoonste prijs
Voor 't streven van goden en mensch?
Ga, zoek in de diepte of zij daar ook zij,
Of stijg naar omhoog, naar der Engelenrei.
't Is het doel voor den edelsten wensch.
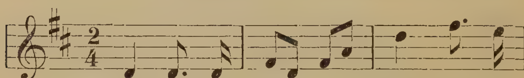
3.
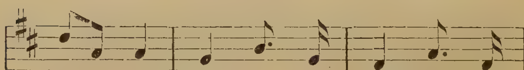
De scepter ontvalle des dwinglands hand
Als hij met gerechtigheid strijdt;
Maar de eeuwige waarheid staat immer steeds pal,
Niets kan haar verandren of brengen ten val,
Zij weêrstaat zelfs den tand van den tijd.
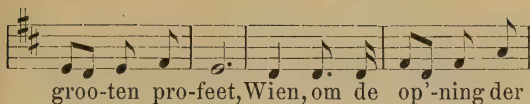
4.
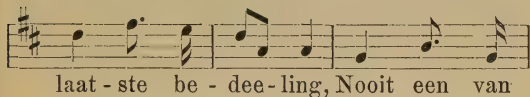
Zeg dan wat is waarheid? Het laatst en het eerst,
Ze is buiten de grens van den tijd;
De heemlen en aarde zij mogen vergaan,
Wat ook geschiede, waarheid blijft bestaan,
Onveranderlijk in eeuwigheid.
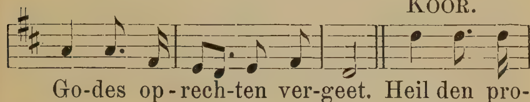
No. 73. Eere den man die spreekt met Jehova.

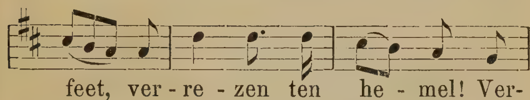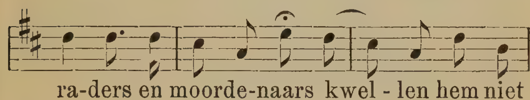

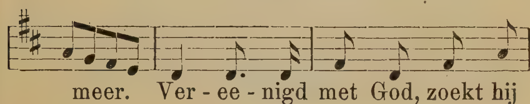

groo-ten pro-feet, Wien, om de op'-ning der
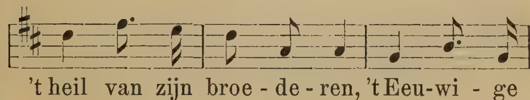

laat - ste be - dee - ling, Nooit een van

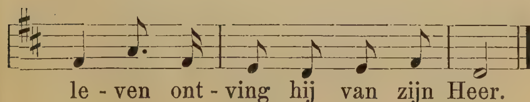

Koor.
Go-des op - rech-ten ver-geet. Heil den pro-

feet, ver - re - zen ten he - mel! Ver-

ra-ders en moorde-naars kwel - len hem niet

meer. Ver - ee - nigd met God, zoekt hij

't heil van zijn broe - de - ren, 't Eeu-wi - ge

le - ven ont - ving hij van zijn Heer.

2.

Blijf steeds hem gedenken! hij stierf als martlaar!
Grootlijks gezegend zij eeuwig zijn naam!
Zijn bloed, door barbaren vergoten, zal lang nog
Dekken Illinois, wijl d'aard roemt zijn faam.
KOOR. Heil den Profeet, enz.

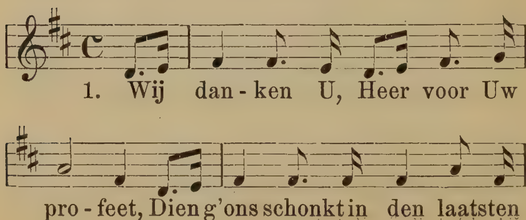
3.

Groot is zijn glorie en 't Priesterschap eind'loos,
Hij is 't, die eeuwig de sleutlen bewaart.
Getrouw treedt hij eenmaal zijn koninkrijk binnen,
Met d'oude profeten gekroond en geschaard.
KOOR. Heil den Profeet, enz.

4.

Opoff'ring brengt ons den zegen des hemels,
't Aardrijk betaalt eens voor 't bloed des profeets.
Hoort nu! gij allen, aan God de vergelding;
't Heelal zal hem kennen, ontdaan van zijn leed.
KOOR. Heil den Profeet, enz.

No. 74. Wij danken U, Heer.

tijd, Wij dan-ken U voor 't eeuwig E - van-

ge - lie, Dat thans on - ze har - ten ver-

blijdt. Wij dan-ken U voor al uw lief-de, O

Va - der, die Gij ons steeds biedt, Wij

we - ten, dat, wat ons ook grief-de, Uw

goed-heid als stroo-men steeds vliedt.

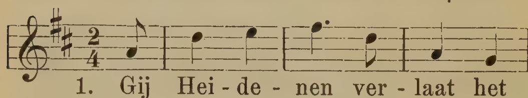
2.
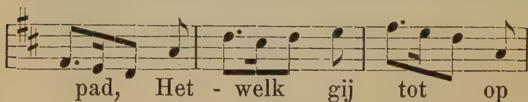
Als het nietige, aardsche gewemel
En vrees ons vertrouwen verstoort,
Dan blikken wij op naar den Hemel
Tot U, Vader, die altijd ons hoort.
Wij twijfelen niet aan Uw trouwe,
Want die toch is eindeloos groot;
Geef, dat ik dan steeds op U bouwe,
Die Uw bloed zelfs voor ons vergoot.
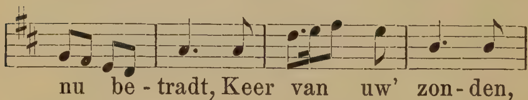
3.

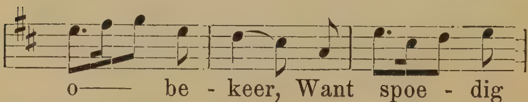
Wij prijzen, o Heer, Uwe waarheid,
  Ook zelfs in den donkersten nacht;
Verheugen ons in 't rein Evangelie,
  't Welk zegen en heil ons aanbracht.
Zoo gaan w'voort tot d'eeuw'ge volmaking,
  Die d'oprecht geloovige wacht,
Wijl zij, die verwerpen deez' boodschap,
  Zullen komen in een duisteren nacht.

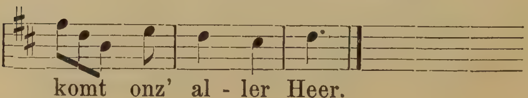
No. 75. Gij Heidenen verlaat uw pad.

2.

Gaat Juda's volk alom Hem zien,
Dan zal Hij u steeds vrede biên.
Want Israel en Heid'nen saâm,
Ziet men naar Zions bergen gaan.

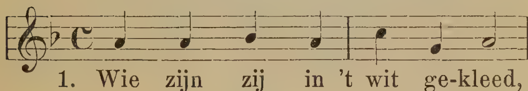
3.

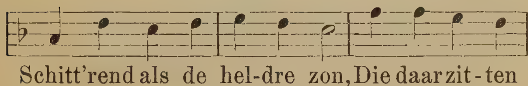
Hun stemmen worden nu gehoord,
In blijdschap van des Heeren woord.
De heuvelen en bergen saâm,
De gansche schepping prijst Zijn naam.

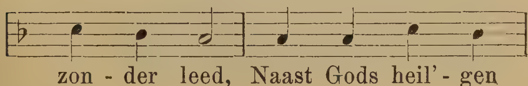
4.
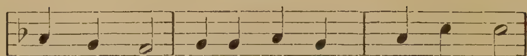
Van Oost tot West, van Zuid tot Noord,
Komt nu het volk des Heeren voort.
En Abram en zijn zaad houdt stand,
In het aan hun beloofde land.

No. 76. Wie zijn zij in 't wit gekleed?

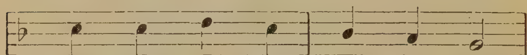

eeuw'gen troon? Dezen droegen 's Meesters kruis,

Roem - den in des Hee - ren naam,

Schoon om - ringd door aardsch ge-druisch,

Volg - den zij het ster - vend Lam.

2.

Zij kwamen uit verdrukking voort,
  Gewasschen door des Heilands bloed,
Gereinigd door 't geloof op aard,
  Behouden door Zijn liefdegloed.
Daarom staan zij naast Zijn troon,
  Lovend Hem steeds dag en nacht,
Door God bevrijd van alle hoon,
  Prijzen zij Zijn groote macht.

3.

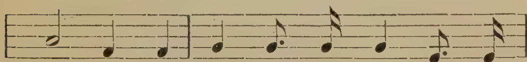
Overwinnaars nu zijn zij;
  Voor hen is geen beproeving meer.
Smaad en angst is lang voorbij,
  Zij hong'ren niet, noch dorsten weer.
Hitte valt hun nu niet zwaar,
  Lijden ook niet van de koud',
In 's Hemels oord verkeeren zij,
  't Oord van eindeloos behoud.
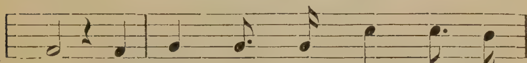
4.

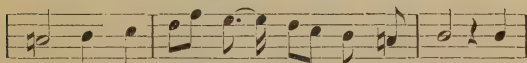
Hij, die op den troon regeert,
  Geeft al zijn getrouwen loon.
Omdat ze zijn wat Hij begeert,
  Voedt Hij hen van den levensboom.
Al hun smarten lenigt Hij,
  De gebreken vliên voor Hem,
Van tranen en van twijfel vrij,
  Volgen zij des Heeren stem.

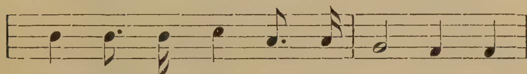
No. 77. Denk niet als gij opgaat naar Zion.

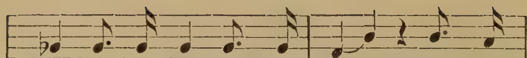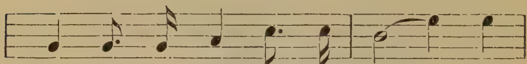

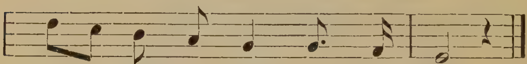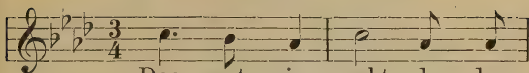

2.

Denkt niet, als gij opgaat naar Zion,
Dat alles is heilig en goed.
Dat bedrog en zond' is verdwenen,
Geen vijand u daar meer ontmoet.
Gelijk ook de Heer en Verlosser
Het onkruid liet groeien bij 't graan,
Zoo zal tot den grooten gerichtsdag
Het kwade in Zion bestaan.

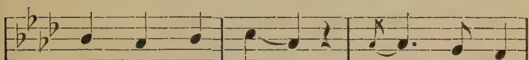
3.

Denkt niet, als gij opgaat naar Zion,
Dat uw werk is voor immer gedaan,
Dat allen zich daar steeds beijv'ren
En zich met uw zorgen belaân.
Neen, neen, want de Heiligen werken
Vereenigd, uit al hunne macht;
En alles wat God heeft gesproken,
Zal spoedig tot stand zijn gebracht.

No. 78. Doe wat is recht.

1. Doe wat is recht, de dag
d'Eng - len daar - bo - ven zijn

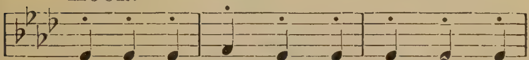

is aan - bre - kend, Be-groetend een
zwij-gend, acht - ge-vend Op el - ke

toe - komst van vrij - heid en licht.
han - dling die gij hier ver - richt.

KOOR.
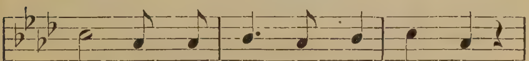

Doe wat is recht, en de Heer zal wel

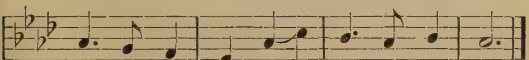
zor - gen, Strijd maar voor vrij - heid in

geest en in macht. En in ge-

loof zie maar uit tot den mor-gen,

God zelf beschermt u. Doe wat is recht.
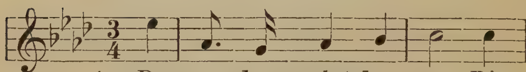
2.

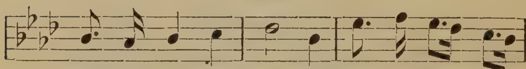
Doe wat is recht, de kluisters — zij breken,
Geen slaafsche vreeze vervult meer ons hart,
Gesterkt door de hoop gaan wij voort naar die
[streken,
Waar waarheid gebied voert; doe wat is recht.
KOOR: Doe wat is recht, enz.

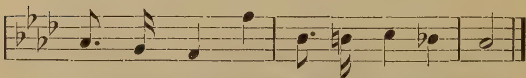
3.

Doe wat is recht, wees getrouw steeds en moedig,
Voorwaarts, spoed voorwaarts, de kroon is in 't
[zicht!
Uwe verlossing, zij nadert zeer spoedig,
Zegening wacht u; doe wat is recht.
KOOR: Doe wat is recht, enz.

No. 79. De zondaar volgt den weg.

2.

Stijg dan omhoog mijn beê,
  Als 't licht des morgens daagt.
Ik denk aan Hem op middagstond
  En ook in donk'ren nacht.

3.

Verhoor Gij dan mijn beê,
  O eeuwig, liefd'rijk Heer;
Neem van den zondaar weg de vreê,
  Daar hij veracht Uw leer.

4.

Zij leven in weelde en pracht
  En kennen geenen nood.
Zij vreezen noch Uw woord noch macht,
  Maar wel den bangen dood.

5.

Maar ik met zorg belaân,
  Vertrouw op 't woord van Hem,
Die redt, en leidt mijn rechte paân,
  Mij troost door Zijne stem.
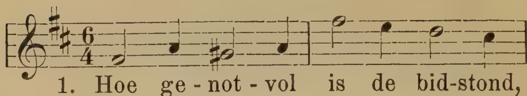
6.

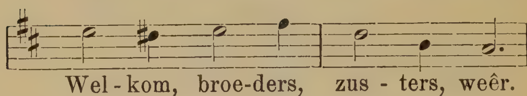
Zijn arm is trouw als sterk,
  Voor kind'ren zijns verbonds,
Volhardende in het goede,
  Gebouwd op vasten grond.

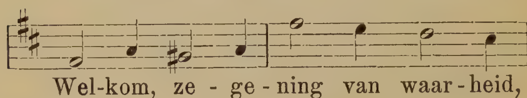
7.

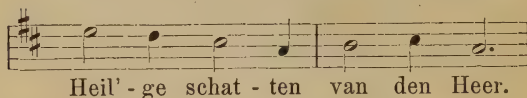
Daar blijven zij gespaard,
  Tot in der eeuwigheid,
Door Gode zelf zijn zij gelaafd,
  O zoete zaligheid!
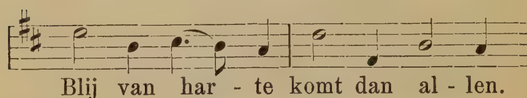
No. 80. Hoe genotvol is de bidstond.

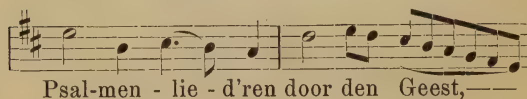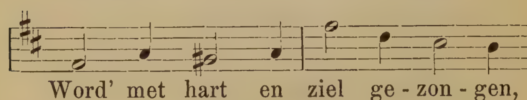

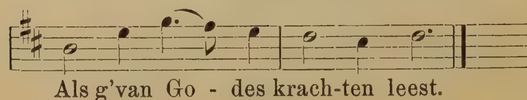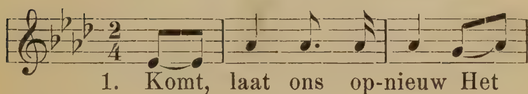

2.

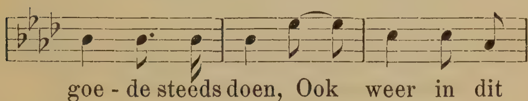
Dankgebed en lofgetuigen,
  Profetie door Godes macht,
O, hoe vliedt onz' bidstond henen
  Doordrongen van des Geestes kracht.
Versterkt, verkwikt zijn nu de Heil'gen,
  En de zwakken aangespoord.
Dit geeft vreugde in hun leven,
  Vereerend Godes naam en woord.
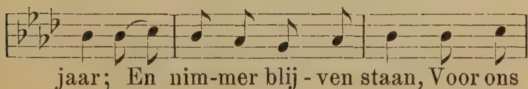
3.

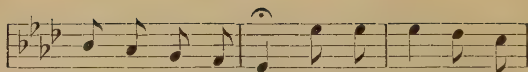
Waar, waar vindt men Hemelleven?
  Zeg 't ons, die het heeft gehoord?
Daar, waar d' Heilige Geest in waarheid,
  Brengt gena en zegen voort.
Gelukkig volk, en ware godsdienst,
  Groot van waarde, need'rig, rein,
Bemind, of door den mensch verworpen,
  Zal voor eeuwig waarheid zijn.

No. 81. Komt, laat ons opnieuw.
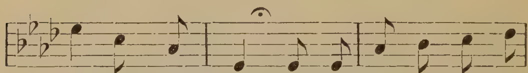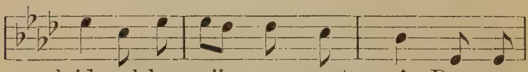

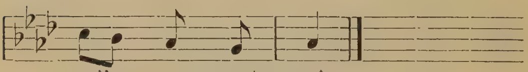

2.
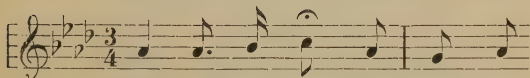
Ons leven als een droom,
De tijd als een stroom
Gaan spoedig voorbij.
Ja, alles vliedt snel heen
En niets wacht op u en mij;

De nacht is gegaan,
De morgenstond breekt aan;
Het duizendjarig rijk
Komt ons snellijk te gemoet, } *bis.*
En wij zijn in d'eeuwigheid. }

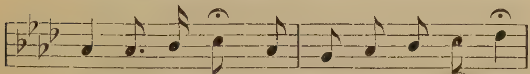
3.

O, dat elk in den dag
Zijner komst zeggen mag:
„'k Heb den strijd hier gestreên,
'k Heb het werk volbracht!
En volhard in de gebeên."
O dat dan word' gehoord,
Dit gezegende woord:
„Komt getrouwen hier in,
Beërft het koninkrijk, } *bis.*
Nu bereid voor 't Godsgezin." }

No. 82. Komt, Heil'gen, komt.

Het is God die u schraagt. 't Is
be-ter voor ons, voort te gaan, Dan
in dit le-ven stil te staan, Doe
dit, en vreugd maakt 't har-te blij,
't Al is wel, 't al is wel.

2.

O treurt toch niet, noch denkt, uw lot is hard,
'tIs zoo niet, weest verblijd,
U wacht geen loon of troost aan 't eind der baan,
Als gij vreest voor den strijd.
Maakt u bereid, vat weder moed,
God is het, die u steeds behoedt,
Volbrengt dan immer Zijn bevel,
Dan is 't wel, dan is 't wel.

3.
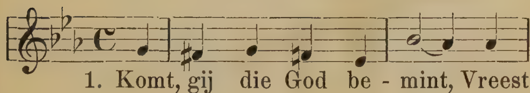
Eens komen w' in de plaats voor ons bereid,
Ver van hier, in het west
Daar is het heil, door ons zoo lang verbeid,
'tIs voor ons daar het best.

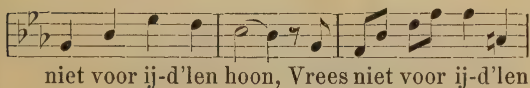
Dan zingen wij verheugd en blij
Den lof van Hem, die ons maakt vrij,
Dan uiten wij dien blijden uitroep snel:
'tAl is wel, 't al is wel.

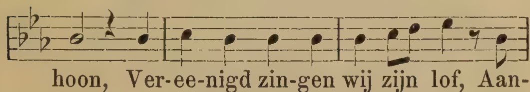
4.
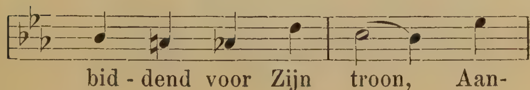
Maar sterven wij alvorens daar te zijn,
Treur dan niet, 't al is wel!
Dan zijn wij vrij van alle pijn,
Als ons lang is voorspeld.
Maar als ons leven wordt gespaard,
Te zijn in Zion eens vergaard,
Dan uiten wij dien juichtoon blij:
'tAl is wel, 't al is wel.

No. 83. Komt, gij die God bemint.

2.

Hij weigert Hem zijn lof,
Die God nooit heeft gekend. (*bis*).
Maar knechten van zijn Hemelhof,
Maakt gij Zijn kracht bekend. (*bis*).

3.

Ja God, die daar regeert,
Waar Hij 't heelal aanschouwt, (*bis.*)
Verstomt den storm als Hij 't begeert,
Verlost, die op Hem bouwt. (*bis.*)

4.

Die sterke God van ons,
Die Vader, Bron van hoop, (*bis*).
Die geeft tot gids ons steeds een wacht
Die wijst onz' levensloop. (*bls.*)

5.

Wij zien dan eenmaal Hem,
Bewijzende Hem eer, (*bis.*)
Door Zijn gena klinkt onze stem:
„Voor altijd met den Heer." (*bis.*)

5.

Eens zullen wij daar zijn,
Genietend' eeuw'ge jeugd, (*bis*).
't Vooruitzicht op dit heerlijk lot,
Geeft ons voortdurend vreugd. (*bis.*)

No. 84. Ziet den sterken God verschijnen.

1. Ziet den ster - ken God ver-

schij - nen, Go - de spreekt nu van om-

hoog, Heel de we - reld hoort Zijn

roep-stem En niets, niets ont - gaat Zijn

oog. Aard aan-schouw Hem! Aard aan-

schouw Hem! We - reld, beef, van pool tot

pool. Aard aan - schouw Hem! Aard aan-

schouw Hem! We-reld, beef, van pool tot pool.

2.

Zions licht verspreidt zich wijde,
Godes heerlijkheid breekt door;
Ziet Hij komt, maar niet in stilte,
Vuur en wolken gaan Hem voor.
Stormen rond Hem, (*bis*). } *bis.*
Spoedig komt die groote dag. }

3.

Zijne stem klinkt in den hemel,
Wordt ook op de aard gehoord,
Heil'ge wezens dalen neder,
En het slapend stof komt voort.
Komt nu allen, (*bis.*) } *bis.*
Hoor 't rechtvaardig oordeel aan. }

4.

Brengt dan eerst de heil'gen tot mij,
Hen die trouw zijn aan 't verbond,
Die in ootmoed naar mij zochten,
En gereinigd zijn van zond',
Door den Heiland, (*bis.*) } *bis.*
Die als 's menschen Midd'laar stond. }

5.

Nu aanbidden Hem de heem'len,
Roemen Zijn rechtvaardigheid,
Zondaars worden daar verbannen,
Maar Zijn volk leeft aan Zijn zijd'!
Recht dat oordeel, (*bis.*) } *bis.*
God, de rechter, zelf is daar. }

No. 85. Als de levensstormen woeden.

1. Als de le - vens - stor - men

woe-den Rond-om mij op zee of

land, Dan zal ik mijn toe - vlucht

zoe-ken In de scha-duw van Gods hand.

KOOR.

Hij be - dekt mij, Hij be - dekt mij, En geen

kwaad komt ooit na - bij mij, Hij be-

dekt mij! 'k Rust dan vei - lig In de

scha - duw van Gods hand.

2.

Wil Hij soms beproeving zenden,
Is het dat ik smart hier lijd:
Niet Zijn gramschap, maar Zijn liefde
Toont Hij, als Hij mij kastijdt.
KOOR. Hij bedekt mij! enz.

3.

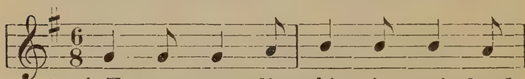
Hoe de vijand ook moog' zoeken,
Mij te kwellen in 't gemoed,
God zorgt, dat ook zelfs het kwade
Meêwerkt tot mijn eeuwig goed.
KOOR. Hij bedekt mij! enz.
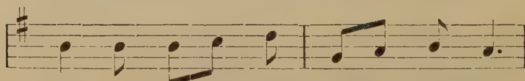
4.

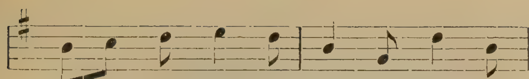
Ja, zoolang ik 't kruis hier drage,
Door den ruwsten storm of wind,
Wil de Heiland voor mij zorgen,
Hij beschermt Zijns Vaders kind.
KOOR. Hij bedekt mij! enz.

(Uit den Sankey-bundel).

No. 86. 't Evangelieschip is zeilend.

Arm en rijk! komt en weest wel-kom,

Als g'in Je - zus vindt uw lust.

KOOR.

Glo - rie, glo - rie, Hal - le - lu - jah!

Roept haar scheeps - volk vol ge - not,

Ziet de He - mel - ha - ven o - pen

Voor 't ge - loo - vig volk van God.

2.

Duizenden reeds bracht het veilig
In de haven van den Heer.
Duizenden zijn daarin zeilend;
Plaats is daar voor velen meer.
KOOR. Glorie, glorie, Hallelujah! enz.

3.

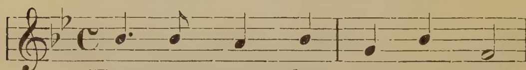
Blaast, o stormen van genade,
Langs dit edel vaartuig voort.
En breng elken trouwen zeeman,
Naar zijn hemelsch landingsoord!
KOOR. Glorie, glorie, Hallelujah! enz.

4.

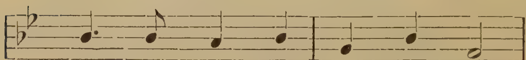
Arme zondaar! kom bekeer u;
Zeil met ons door 's levenszee;
Zalig zult gij met ons wezen,
In 't gewest van rust en vreê.
KOOR. Glorie, glorie, Hallelujah! enz.

(Uit den Sankey-bundel).

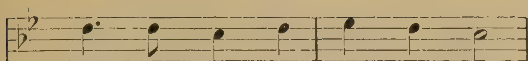
No. 87. Waar men vriendschapsstemmen hoort.

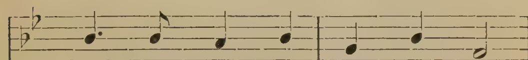

Waar men steeds zijn plicht ver - vult,

Met Gods Geest en met ge - duld,

Daar zijn kin - dren Gods ver - eend,

En wordt 't le - ven hem ver - leend.

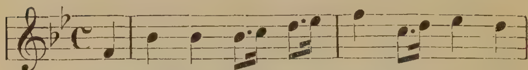
2.

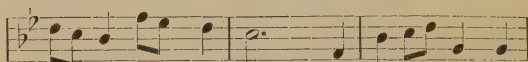
Waar vermoeiden vinden rust,
Herten weiden met veel lust,
Waar 't geboomte vruchtbaar groeit,
Rijke oogst uit 't aardrijk vloeit;
Waar beien, koeien, druiven zijn,
Gevend honig, melk en wijn,
Waar verjaagd wordt vloek en pijn,
Daar mogen getrouwen zijn.
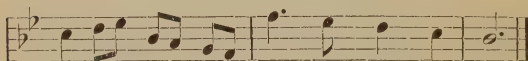
3.

Waar de tempel is gewijd,
Vijand is, noch haat, noch nijd,
Waar het Priesterschap regeert,
En de liefde wordt vereerd,
Waar de beken vloeien schoon,
Ruischen voort op zachten toon,
Waar men is verlost van pijn,
Daar mag de getrouwe zijn.

No. 88. Een heil'ge! Komt die naam mij toe?

2.

Heb ik geloofd dat God is God,
En dat die liefdrijk' Heer
Aan hem, die nakomt Zijn gebod,
Geeft eeuwig licht en eer?

3.

Ben ik door droefnis heengebracht,
Geslagen door die wond,
Behoef ik niet bekeeringskracht.
Voor hart, voor oog of mond.

4.

Was ik bewust van zondenschuld
Te gaan naar 't watergraf,
Waaruit ik rein verrezen ben,
Vergeving vond voor straf?

5.

Verkreeg ik ook dien Heil'gen Geest,
Door Godes groote macht,
Beloofd aan hem die eerst gelooft
En 's Heeren komst verwacht?

6.

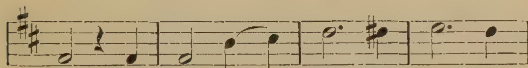
Nu moet ik hier niet blijven staan,
Na 't fondament gelegd,
Maar tot volmaking voorwaarts gaan,
Als door Hem is gezegd.
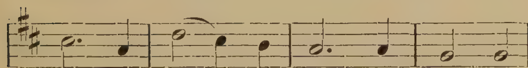
7.

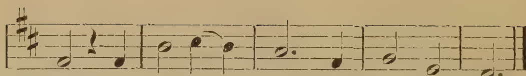
Dan aan het einde is een kroon
Voor ieder, die verwint,
Als Christus stelt Zijn macht ten toon,
En zond' geen plaats meer vindt.

No. 89. Snel vlieden kostbre tijden heen.

hoord, Als zij straks huiswaarts zul-len gaan.

2.

Een ander jaar is weer voorbij,
'tVoerde duizenden met zich heen;
De vreugd en droefheid die het bracht,
Behoort nu alles tot 't verleên.

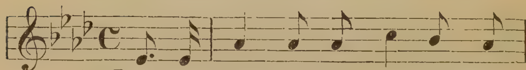
3.

De tijd, dien wij hier zijn aan 't werk,
Gaat voort, gelijk met vleug'len, vlug,
En spoedig toont de bloem n aan,
Dat weer een voorjaar is terug.

4.

Des Evangelies volheid schijnt,
Met helderheid als men ooit zag;
De aard en hemel toonen aan
De teek'nen van den laatsten dag.

No. 90. Laat ons vriendlijke woorden.

1. Laat ons vrien-dlij-ke woor-den steeds

spre-ken, Te huis of waar w'ook mo-gen

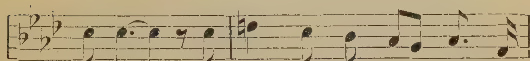
zijn; Zij zijn als de ge - zan-gen der

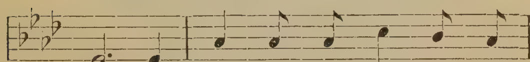
vo-g'len Zoo lief - lijk, zoo vroo-lijk en

rein; Zij ver - blij - den 't har - te, zoo

droe-vig, Ge-ven kracht en macht van om-

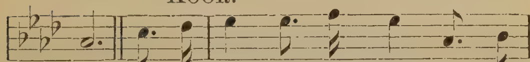

hoog; En waar don - kre wol - ken ver-

schij-nen, Zij lief - de de taal van uw

Koor.

oog. O die woor-den zoo schoon, Met een

vriendlijken toon, Brengen zonlicht in 't droevig
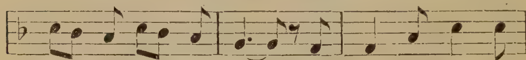

2.

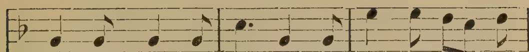
Als de stralen der zon in den morgen,
Roepen zij ons tot leven weêr,
Gelijk 't zoete gekabbel van 't beekje,
Vallen zij met zoeten klank neêr.
Laat ons dan met vriendlijke stemmen
Vernieuwen onz' vriendschap nu weêr;
Tot de een met den ander instemt,
In vriendschap, in liefde en eer.
KOOR. O die woorden, enz.

No. 91. Wij willen zien den tempel.
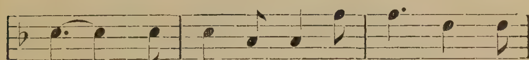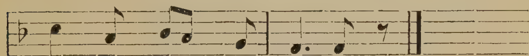

huis waar heil-gen ko-men Uit wa-ren Crhisten

zin, Waar Je-zus, on - ze Hei - land Ont-
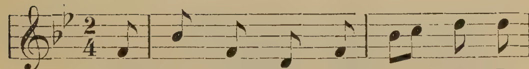

vangt een woon-plaats in.

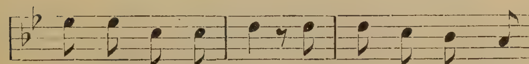
2.

Wij willen zien den Heiland,
Hem zien van oog tot oog,
Als Hij eens komt in glorie
Tot dit huis van omhoog.
Als wij zijn rechtgeloovig,
Dan hooren wij Zijn stem.
Wij krijgen Vaders zegen,
Verheugen ons in Hem.
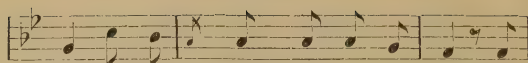
No. 92. Wij zingen liederen Zions.

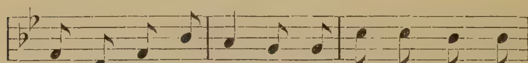

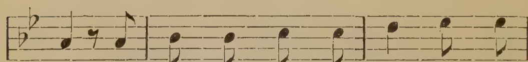
1. Wij zin - gen lie - dren Zi - ons, In

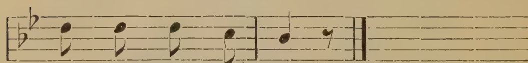

een ver-wijderd land, De harp zal daar niet

2.

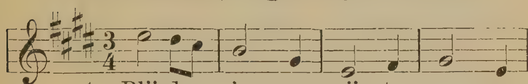
O Zion, lang, ja lang voorspeld
Door knechten van den Heer!
Wij krijgen van Uw zegen
En deelen in uw eer.
Uw muren biên ons vrede,
Uw haard, een plaats van rust,
Daar bidden wij in stilte
En dienen God met lust.

3.

Toen Zion werd gevestigd,
In het eens woeste oord,
Bracht het zijn gouden schatten
En ook gezondheid voort.
Waar d'aard was dor en droevig
En scheen als machteloos,
Klinkt nu een lied van blijdschap,
Bloeit alles als een roos.

De pracht en glans van weelde
  Die wereldsche oogen zien,
Zijn niets in vergelijking
  Met wat gij ons zult biên.
Begaafd met alle prachten
  En gunsten van den Heer,
Achten wij steeds uw krachten,
  Boven alle aardsche eer.

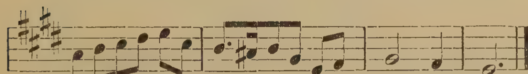
No. 93. Blijde zingen wij te zamen.

2.

Duisternis bedekte d'aarde,
Donkerheid der volk'ren tal,
Doch het licht is weêr ontstoken,
Dat voor eeuwig schijnen zal. (*bis*).

3.

God sprak niet meer van den hemel,
Lang was alles zwijgend stil;
Maar in deze laatste dagen,
Openbaard' Hij weêr Zijn wil. (*bis*).
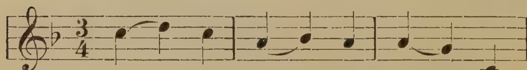
4.
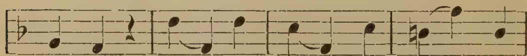
Eng'len dalen neêr op aarde,
Tot het dienen van den mensch,
Wij ook kunnen hen ontvangen,
Als het is des Heeren wensch. (*bis*).

5.

Niets kan ons nn meer verhind'ren,
Tot volmaking voort te gaan;
Daarom moedig voortgestreden,
Straks zijt gij van strijd ontdaan. (*bis*).

No. 94. Zion staat met bergen omsingeld.

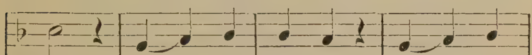

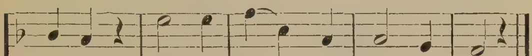
macht, Uw vij - and zal u niet ver-

sto - ren, Schoon de we - reld zulks ver-

wacht. Blij - de Zi - on, Blij - de

Zi-on, Ze - gen wordt u steeds ge-bracht.

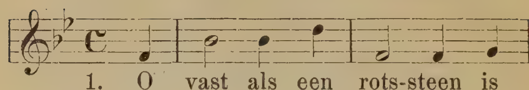
2.
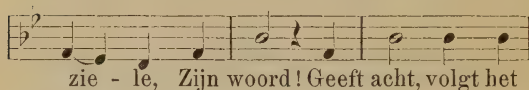
Mogen aardsche banden slaken,
Vriend aan vriend ook ontrouw zijn,
Moeders ook haar kindren haten,
Zij de liefde ook slechts schijn,
Geen verand'ring, geen verand'ring
Zal er in Gods liefde zijn.
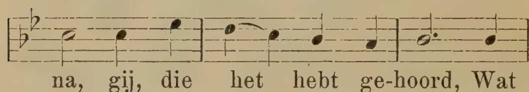
3.

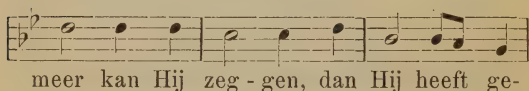
Door de smeltkroes loutert God ons,
Eer wij gaan tot Hem omhoog.
Maar Hij blijft ons steeds beminnen;
Wij zijn dierbaar in Zijn oog.
God is met u, God is met u,
Slaat u gade van omhoog.

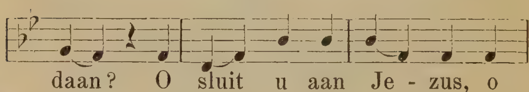
No. 95. O vast als een rotssteen.
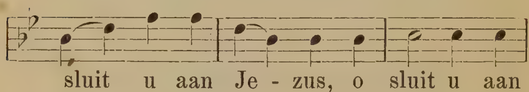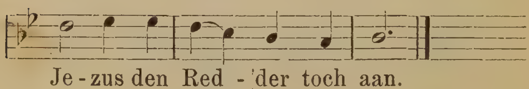

2.

In iederen toestand, 't zij krank of gezond,
Of armoed' u zoekt, of geluk gij hier vondt,

Te huis of op weg, of op land, zee of meer,
Naar uwe behoeften, zoo geeft u de Heer.

3.

Vat moed! Hij is met u, o weest niet verschrikt,
Want Hij is uw God, die uw lot hier beschikt.
Hij sterkt u en helpt u, vernietigt het kwaad,
Als gij vol vertrouwen op Hem u verlaat.

4.

Als door bitter lijden Hij u roept te gaan,
En gij veel verdriet ondervindt op uw paân,
Zoo zal Hij in smarten geenszins van u vliên,
Maar bijstand en hulpe in kommer u biên.

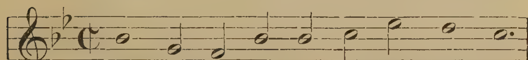
5.

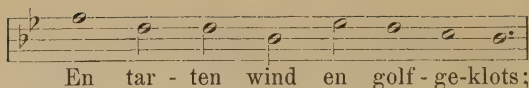
Indien door de jaren uw haar is vergrijsd,
Toch is het de Heer, die u liefde bewijst.
Als 't oog is verduisterd, de kracht u ontvliedt.
Gedenkt u de Vader en minacht u niet.

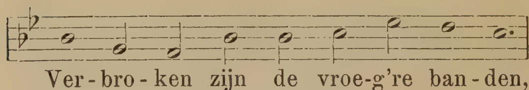
6.
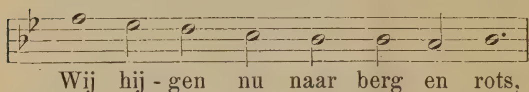
Het hart dat op Jezus steeds steunt en vertrouwt,
Is veilig, als 't op Zijn beloften steeds bouwt.
En als helsche machten ook woên om u heên,
Zoo zijt gij toch nimmer, neen nimmer alleen.

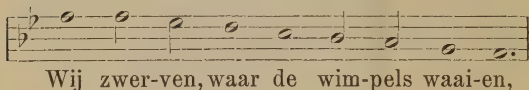
No. 96. Straks groeten wij de Zionsstranden.
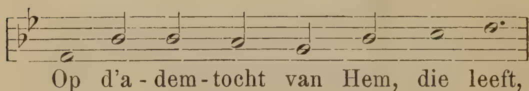

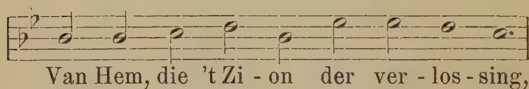

En tar - ten wind en golf - ge-klots;

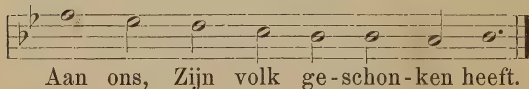

Ver - bro - ken zijn de vroe-g're ban - den,

Wij hij - gen nu naar berg en rots,

Wij zwer-ven, waar de wim-pels waai-en,

Op d'a - dem - tocht van Hem, die leeft,

Van Hem, die 't Zi - on der ver - los - sing,

Aan ons, Zijn volk ge - schon - ken heeft.

2.

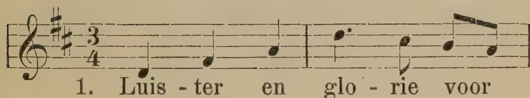
Hij heeft nog nooit een hart bedrogen;
De hoop maakt sterk, 't geloof verwint;
Het doel blinkt heerlijk in onz' oogen,
Ook waar de weg in nacht begint.

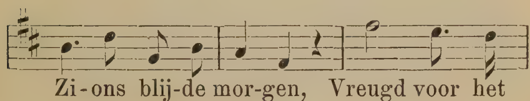
Er wacht een haven ons na 't zwerven:
  Wij ank'ren in der Eeuwen rots,
Zoo w'Uw gemeenschap nimmer derven,
  O eeuw'ge, een'ge Zone Gods.
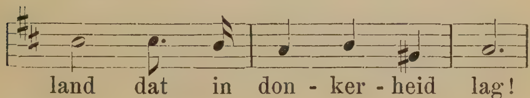
3.
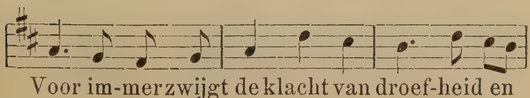
O kom! o schraag dan onze schreden,
  Maak Gij zelf onze enkels vast:
Doe ons gemoedigd voorwaarts treden,
  Totdat ons Uwe komst verrast.
Dan is vergeten alle lijden,
  En eeuwig zullen wij U zien;
En die ons nu zoo fel bestrijden,
  Zij zullen voor Uw aanschijn vliên.

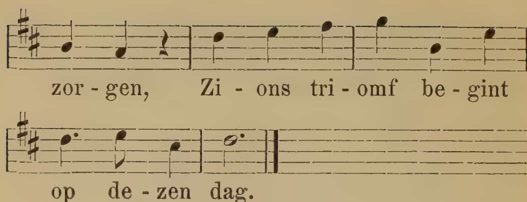
No. 97. Luister en glorie voor Zion.
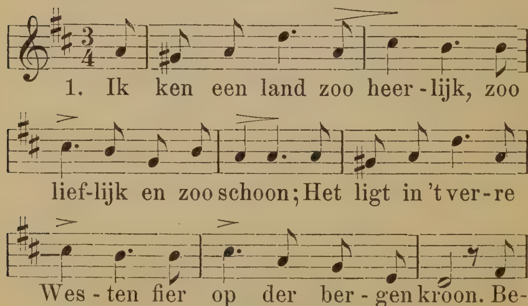

2.

Luister en glorie voor Zions blijden morgen!
Lang reeds door Isrels profeten voorspeld;
Thans zijn millioenen ontdaan van hun zorgen,
Heiden en Jood wordt die blijdschap vermeld.
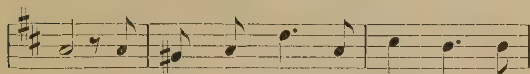
3.

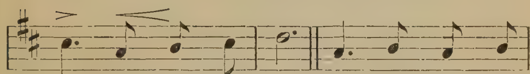
Zie hoe in de woestijn de bloemen schoon bloeien!
De bergen en dalen zij zijn als verheugd!
Zie hoe helder de stroomen daar vloeien,
En hoe de wildernis opspringt van vreugd'.

No. 98. Ik ken een land zoo heerlijk.

loofd aan 't zaad van E-fraim en vrij van dwinglan-

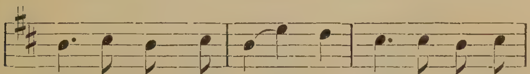

dij; Hij roept u ook met vreug-de: o
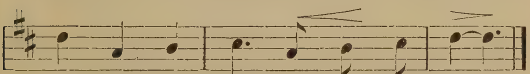

komt daar-heen met mij! Komt, o komt met

mij, ja komt, o komt met mij Naar

Zi-ons heil'ge ber-gen, komt, komt, o komt met

mij. Komt, o komt met mij, ja

komt, o komt met mij, Daar zult gij vre-de

vin - den, komt, komt, o komt met mij.

2.

Vanaf zijn hoogste toppen straalt eeuw'ge sneeuw terneer,
En lieflijk in de dalen slaapt rustig ook het meer.
Aan zijne voeten grazen, in der prairiën wei,
In vrede vee en schapen; o komt daarheen met mij.
KOOR. Komt, o komt, enz.

3.

Aldaar ziet men de huizen versierd met bloemenpracht.
Zoo lieflijk onder boomen, beschut door Godes macht.
Hoe bloeien daar de velden, voorheen een woestenij,
En vroolijk juichen kindren, o komt daarheen [met mij.
KOOR. Komt, o komt, enz.

4.

Een fier gebouw verheft zich omhoog tot onzen Heer,
En duizend stemmen zingen een lied ter zijner eer.
Het is het huis des Heeren, waar Hij steeds is nabij,
Beloofd door de Profeten, o komt daarheen [met mij.
KOOR. Komt, o komt, enz.

5.

In zijne kostbre zalen stroomt nu het heilig Woord,
Als troost voor alle zielen uit 's Hemels gouden poort.
Ook zorgen milde handen in deze dalen vrij
Voor weduwen en weezen, o komt daarheen [met mij.
KOOR. Komt, o komt, enz.

No. 99. Laat de lampen helder lichten.
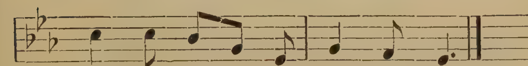

KOOR.

2.

Duister zijn der zonde dreven,
  Zwakken steeds ten bangen nacht;
Laat uw licht haar schijnsel geven,
  Waar 't berouw ontferming wacht.
KOOR. Laat de lampen, enz.

3.

Broeders, 't is door Gods genade,
  Dat wij kind'ren zijn des lichts,
Waakt dan! eerlang komt 't te stade,
  Haast komt d'ure des gerichts.
KOOR. Laat de lampen, enz.

No. 100. Gods werk is ons zeer wonderlijk.

1. Gods werk is ons zeer won - der -
lijk In tee-ken en in vorm. Hij drukt Zijn
voet-stap op de zee Be - weegt Zich
in den storm, Be - weegt Zich
in den storm.

2.

Zijn wijsheid is onpeilbaar groot,
Zijn macht is onbeperkt;
Zijn volmaakt plan volbrengt Hij steeds!
Zijn wil is 't die 't bewerkt. (*bis*).

3.

Gij, volk van God, strijdt moedig voort,
De wolken, die gij vreest,
Zijn vol van liefde; strakjes gloort
Zijn zegen voor u 't meest. (*bis*).

4.

Hoe kunt gij met uw klein verstand
Beoordeelen zijn daan?
Want als gij slechts het donkre ziet,
Doet Hij het licht opgaan. (*bis*).

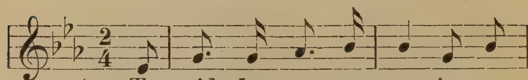
5.

Zijn doel bereikt Hij zeer gewis,
Volbrengt Zijn wil met spoed;
De knop mag bitter zijn van smaak,
De vrucht is zeker zoet. (*bis*).

6.

Blind ongeloof dwaalt immer voort,
Het kan Zijn werk niet zien;
God is Zijn eigen meester steeds,
Niets kan Hem weerstand biên. (*bis*).

No. 101. Te midden van verwarring.
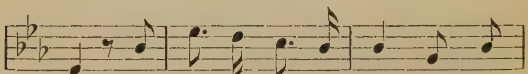

1. Te mid-den van ver-war-ring en

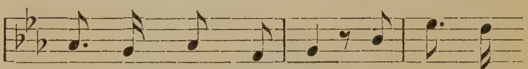
zwak-heên van den mensch, Is 't aan-ge-

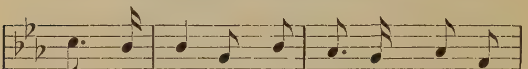
naam te le-ven Met kin-dren Gods naar

wensch, Barm-har-tig-heid te vin-den, t'Ont-

vliên het aardsch ge-druisch, Met Je-zus

aan te zit-ten, In 't he-melsch Va-der-
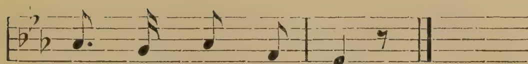
KOOR.

huis. Huis, huis, he-mel-huis, Ont-

vang mij dan o Hei-land, In

2.

Aldaar zijn Godes kind'ren in liefd' en vreê vereend,
Waar ons de heil'ge Jezus Zijn krachten steeds verleent.
Mijn geest moog soms ook dwalen, door zonde afgeleid,
Toch wensch ik, Heer, te blijven met U in [eeuwigheid.
KOOR. Huis, huis, enz.

3.
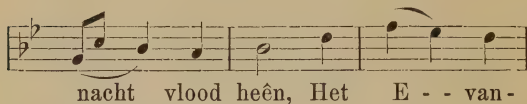
Wat Gij m'ook wilt onthouden, o schenk mij toch genâ,
Laat Uw geest mij nu troosten en sla Gij mij steeds gâ.
Leer mij dan ook geduld, Heer, bij al wat hier geschiedt.
Dat ik op deze aarde reeds hemelvreugd geniet.
KOOR. Huis, huis, enz.
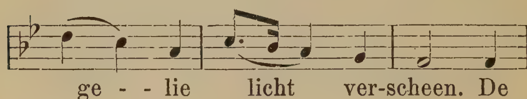
4.
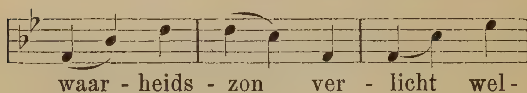
Ik smacht hier om van zonden geheel bevrijd te zijn,
Zij storen mijnen vrede, berokkenen mij pijn;
Maar eens als een verreez'ne met Jezus, mijnen Heer,
Zal 'k met de hemelscharen U brengen lof en eer.
KOOR. Huis, huis, enz.
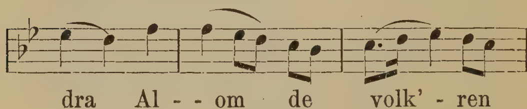
No. 102. Verheugt u nu, de nacht vlood heen.
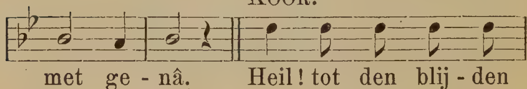

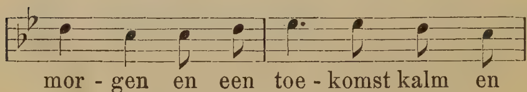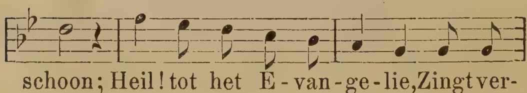

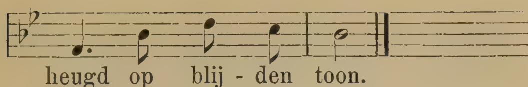

2.

Gehoorzaam nu des Heeren woord,
En breng het tot de volk'ren voort,
Opdat de tijd weldra verschijn',
Dat ongeloof in 't niet verdwijn'.
KOOR. Heil! tot den blijden morgen, enz.

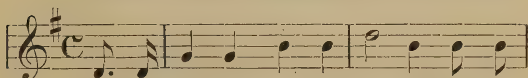
3.

Verlost is dan een ieder land,
En 't volk zelfs van het verste strand;
Zij allen luistren naar den Heer,
Knielen gehoorzaam voor Hem neêr.
KOOR. Heil! tot den blijden morgen, enz.

4.

O tijd! vlied heên, breng naderbij
Het uur, dat droefheid niet meer zij;
Dat onze Heer in vreê regeert,
En 't vroeger Eden wederkeert.
KOOR. Heil! tot den blijden morgen, enz.

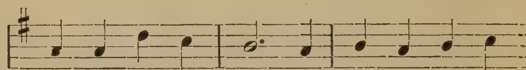
No. 103. Wij zijn werkers, trouwe werkers.

ko - mend' be-tren dag. Voorspeld voorheên in

Is - raels tijd Als d'toe-komst o - pen lag. Gods

Geest ver - licht - te hun ver - stand, Met
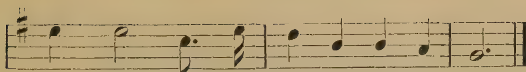

ken-nis zeer ge - wis. Pro - fe - ten za-gen

de - zen dag En 't vliên van duis - ter -

Koor.
nis. Wij zijn wer - kers trou - - we

wer - kers Wer-kend voor een za - - lig -

heid „Voor-waarts, op-waarts" is ons

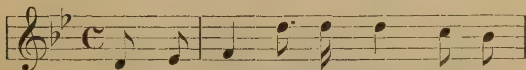
2.

Wij zijn werkend, moedig werkend,
Strijdend in de waarheidsbaan,
Veel in getal, maar één van hart,
Trachten wij voort te gaan.
De Hemel zegent ons gestaâg
In het beloofde land;
En eenheid is 't, die ons verbindt
Met een zeer sterken band.
KOOR. Wij zijn werkers, enz.

3.

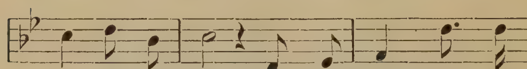
Wij zien voorwaarts, immer voorwaarts,
Voor der toekomst schoonen dag;
Dat ieder trouwe werker dan
Verwinnaar wezen mag.
God is regeerend overal,
Zijn Priesterschap op aard'
Wijst ons den weg tot zaligheid,
Ons allen dier' en waard.
KOOR, Wij zijn werkers, enz.

No. 104. O gij bergen zoo hoog.
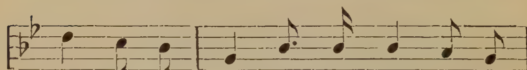

blau - we boog, Zich strekt o - ver uw
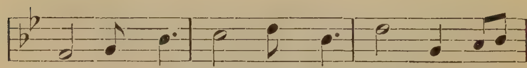

da - len zoo vrij ; Waar de bloem heer - lijk
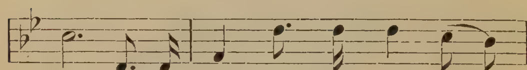

bloeit En de stroom heer-lijk vloeit, Gij zijt

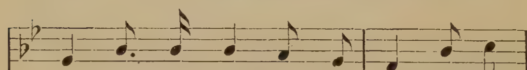
hei - lig en dier - baar voor mij.

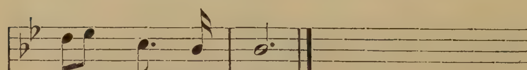
O Zi - on, lief Zi - on, land vrij en

rein, Een toe-vlucht van vreê, Voor

u is mijn beê, Op u zal al mijn

ho - pe steeds zijn.

2.

Schoon de grootheid der aard'
Uwe schoonheid versmaadt,
Voor d'oprechten van hart zijt gij 't al.
Hoe de trotschaard ook lacht,
En de zondaar u veracht,
Wij prijzen zoo gaarne uw dal.
O Zion, lief Zion, gezegend van God,
Schoon dwang u bewoog
Te vlieden omhoog
Naar de bergen, wij deelen uw lot.
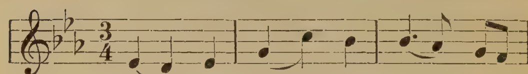
3.

Door de bergen behoed,
Zal God sterken uw voet,
's Vijands nek zult gij zeker vertreên.
Uwer vijanden pracht,
Wordt eens tot u gebracht,
Als voorspeld door profeten voorheen.
O Zion, lief Zion, land vrij en rein,
Ontdaan van uw druk,
Geeft God u geluk,
En uw glorie zal eeuwiglijk zijn.
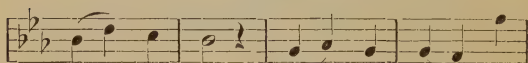
4.

Ja wij zingen hier nu
Ter eere van u,
Gij Zion, gevestigd door God.
Uw verlossing breekt aan,
Uw verdrukkers vergaan,
Alle volk'ren benijden uw lot.
O Zion, lief Zion, land vrij en rein,
In uw temp'len wij gaan,
Voor uw rechten wij staan,
Ja, ons huis zal daar eeuwiglijk zijn.
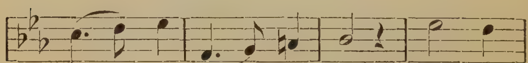
No. 105. Als gij voelt om te berispen.
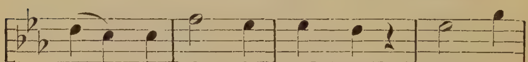

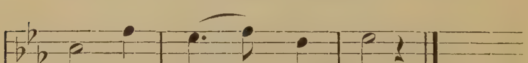

2.

Breek de vriendschapsbanden nimmer,
Zoek een ander vriend veel eer.

Veelal keert een toornig antwoord }
Naar de plaats van uitgang weer } *bis.*

3.

Wees voor spot steeds onverschillig,
Eer uws broeders goeden naam,
Acht die altijd als een kleinood, }
Evenals uw eigen faam. } *bis.*

4.

Wees niet haastig in uw oordeel;
Want het eind is dikwijis smart.
Vaak wordt hij, van wien gij kwaad dacht }
Eens de warmste vriend van 't hart. } *bis.*

No. 106. Wij marcheeren voort tot glorie.
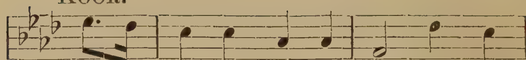

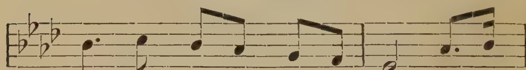

KOOR.

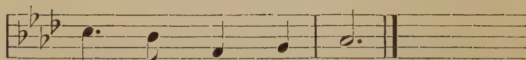
Wij mar-chee-ren, trekken huiswaarts Naar

't land zoo licht en schoon, Wij

zoe - ken 't eeu - wig le - ven, Van den

Va - der door den Zoon.

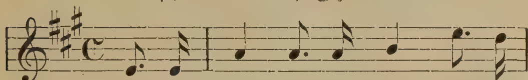
2.

Dag aan dag gaan wij steeds voorwaarts,
Ten Hemel blikt ons oog,
Het weldoen brengt ons nader
Tot 't Vaderhuis omhoog.
KOOR. Wij marcheeren, enz.

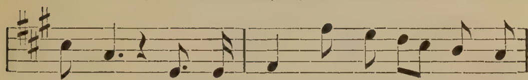
3.

Dan, met verloste kind'ren,
Brengen wij onzen Heer,
In 's Hemels blijde zalen,
Aanbidding lof en eer.
KOOR. Wij marcheeren, enz.
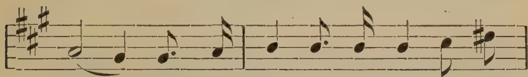
No. 107. Op, ontwaakt, gij beschermers.

1. Op, ont-waakt, gij be-scher-mers van

Zi-on. Al - weer valt de vij-and u

aan. Laat uw har-ten zijn als die der
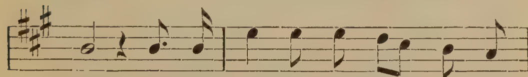

leeu-wen, Zoo moe-dig en fier als zij

gaan. Ge - denkt aan 't ge-weld van Mis-

sou-ri. Ver - geet niet den moord van Na-

vou. Als de ha-ters van God u ver-

druk-ken, Weest im - mer standvas-tig en

trouw, Weest immer standvastig en trouw, Weest

im - mer stand-vas - tig en trouw. Als de

ha - ters van God u ver-drukken, Weest

im - mer stand-vas - tig en trouw.

2.

Door veel bergen is Zion omsingeld,
  Hare strijders zijn edel in 't werk.
Hun geloof is op Jezus gevestigd,
  Wiens macht tot verlossing is sterk.
Hun vijand, een zeer trotsche natie,
  Mag denken hun weêrstand is flauw;
Schoon klein in getal, maar vereenigd,
  Zijn zij steeds standvastig en trouw.

3.

Zullen w'altijd vervolging verduren,
  Zal steeds zulk een gruwel geschiên?
Terwijl banden van liefde zij breken,
  Zal 't bloed der profeten steeds vliên?
Neen, zulks zullen wij niet meer dulden,
  Opnieuw de gelofte gedaan;
Wij rusten niet voor zij gaan vluchten,
  Terwiil trouw en standvastig wij staan.
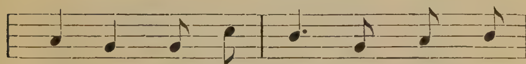
4.

Aangevuurd door de machten der helle,
  Vallen zij ter vernieling ons aan,
Maar gesterkt door de legers des hemels,
  Zullen wij hen spoedig verslaan.
Weldra wordt ons rijk onafhank'lijk,
  Zal de wereld verbaasd op ons zien;
Nu veracht, maar dan hoog verheven,
  Bij getrouwheid zal dit ons geschiên.

No. 108. Zegt ons, Heil'gen.

1. Zegt ons, heil' - gen, waar - heen
Wij gaan op des Ko - nings

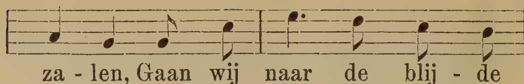
gaat gij? 't Oog om - hoog en hand aan
roep-stem, Naar Zi - on, ons Va - der -
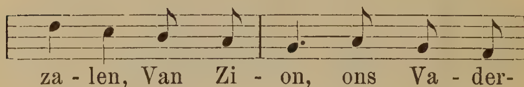

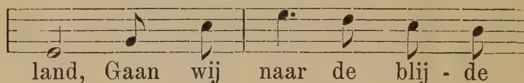
hand. O - ver zee en berg en
land.

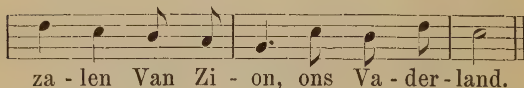

da - len Gaan wij naar de blij - de

2.

Onheil, storm en ramp bedreigt u!
  Zijt gij voor 't gevaar bestand?
Waarom zouden wij toch vreezen,
  Als wij reizen op Gods command'?
't Priesterschap zal ons geleiden;
God zal ons van ramp bevrijden, (*bis.*) } *bis.*
  Hij brengt ons in 't Vaderland. }

3.

Zegt ons heil'gen, wat verwacht gij
  Als uw deel aan 't Westerstrand?
Gloriekroon en Priesterkleeding,
  Bij volharding uit 's Heeren hand.
God, den Heil'gen, Ongezienen,
Zullen wij eens ziende dienen, (*bis*). } *bis.*
  In Zijn Huis in 't Vaderland. }

4.

Zegt ons heil'gen, mogen wij ook
Met u trekken naar dat land?
Komt, weest welkom, volgt ons allen,
't Oog op God en hand aan hand!
Bij der Eng'len vreugdezangen,
Zal de Heer ons zelf ontvangen, (*bis.*) } *bis.*
In Zijn Huis in 't Vaderland.

No. 109. Broeders, zusters, blij te moede.

WIJZE: No. 108.

1.

Broeders, zusters, blij te moede,
Hier in Babylon gestreên!
Straks gaan w'onder 's Heeren hoede,
Naar Zion, naar 't Westen, heen.
God, de Vader in den Hooge,
Weet, welk doel wij hier beoogen (*bis.*) } *bis.*
Daarom moedig hier gestreên.

2.

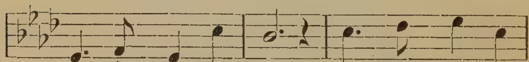
Daar zullen wij hen ontmoeten,
De alreeds verloste schaar,
Die ons jub'lend zal begroeten,
Als ontkoom'nen aan 't gevaar.
Laat ons dan blijmoedig strijden,
Kampen met gevaar en lijden, (*bis.*) } *bis.*
Steunend op den Middelaar.

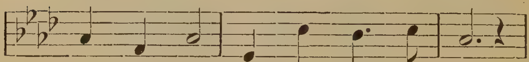
3.

Daarom moedig hier gestreden,
  Nimmer voor gevaar beducht;
Want door vasten en gebeden,
  Gaat de booze op de vlucht.
In de kracht van God te strijden,
Brengt verzachting in het lijden (*bis.*) }
  En het vleesch zelfs onder tucht. } *bis.*

No. 110. Daar is schoonheid in het rond.

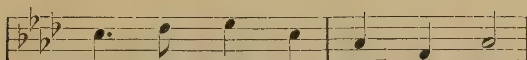

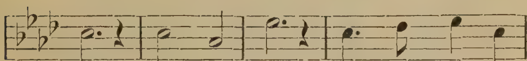

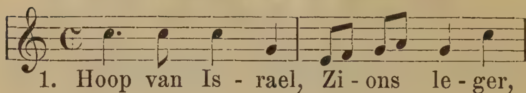
2.

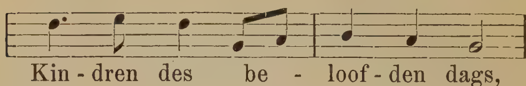
In elke woning daar is vreugd',
Als er 's liefd' in huis;
Haat en nijd verdwijnt voor deugd,
Als er 's liefd' in huis;
Rozen bloeien voor den voet,
d'Aard is als een hof zoo zoet,
't Leven wordt dan schoon en goed,
Als er 's liefd' in huis.
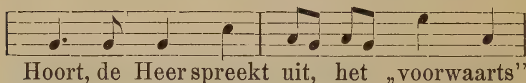
3.

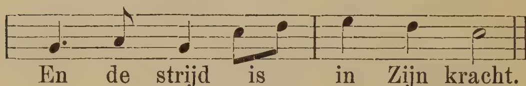
Vriend'lijk blikt de Hemel neer,
Als er 's liefd' in huis;
Niets verstoort den vrede meer,
Als er 's liefd' in huis.
Schooner stroomt de beek voor 't oog,
Klaarder is de hemelboog,
d'Englen zijn verblijd omhoog,
Als er 's liefd' in huis.

No. 111. Hoop van Israel, Zions leger.
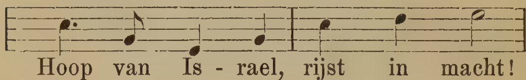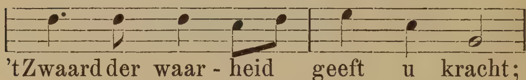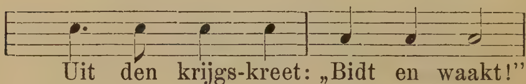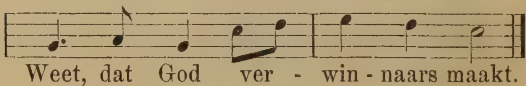

Koor.

2.

Ziet den vijand sterk gelegerd
In de zond', en groot in tal;
Hoop van Israel, op, ten strijde,
Brengt hen allen nu ten val!
KOOR. Hoop van Israel, enz.

3.

Strijdt voor Zion, weg met dwaling,
Zwaait het zwaard uit alle macht;
Elke slag doet er een vallen,
Iedre stap brengt ons meer kracht.
KOOR. Hoop van Israel, enz.

4.

Spoedig is de veldslag over,
En de aard' van zonden vrij;
Voorwaarts, voorwaarts, jeugd van Zion,
Schaart u in der strijdren rij!
KOOR. Hoop van Israel, enz.

No. 112. Blij ontmoeten.

p

dag! 't Zon - dig den - - ken na - ge-

la - ten, Plaat-sen ne - - men zon - der

ff

pra - ten, Laat ons hart tot God ont-

wa-ken; Bid-dend, zin - gend hier!

2.

Blij ontmoeten,
Vriend'lijk groeten,
Laat ons zijn vereend van hart!
Voor Gods troon nu neergezegen,
Belijdend onze zond'ge wegen,
Zoekend naar een hemelzegen,
Voor wij huiswaarts gaan!

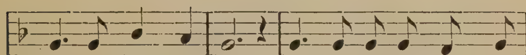
3.

Blij ontmoeten,
Vriend'lijk groeten,
Als dit alles wederkeert,
Dat 't verstand, verlicht door 't leeren,
En 't geloof daardoor vermeere,
Nu wij trachten hier te leeren,
Wordt ons hart verlicht.

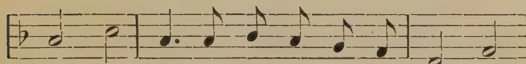
No. 113. Voor g'uw woning hebt verlaten.

1. Voor g'uw wo-ning hebt ver - la - ten,

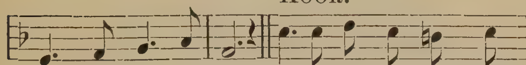

Dacht gij aan 't ge-bed? Badt gij in den naam des

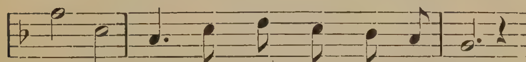

Hee - ren, On-heil van u af te we - ren,

Koor.

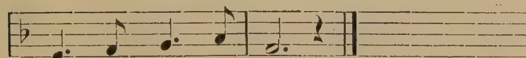
Waar g'uw voet ook zet? Ja, het bidden geeft steeds

rus - te, Nacht wordt dag door het ge - bed.

Wat uw le - ven ver - ont - rus - te,

Ver - geet niet 't ge - bed.

2.

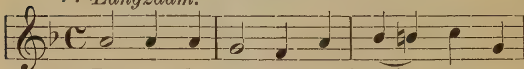
Toen uw hart met toorn vervuld was,
Dacht gij aan 't gebed?
Badt gij toen ook om genade,
Te vergeven hem, die 't kwade
Voor u had gezet?
KOOR. Ja, het bidden, enz.
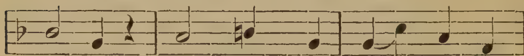
3.

Toen beproeving was gekomen,
Dacht gij aan 't gebed?
Toen uw ziel vol was van smarte,
Vroegt gij balsem voor het harte
Hem, die helpt en redt?
KOOR. Ja, het bidden, enz.

No. 114. Boven de sterren.
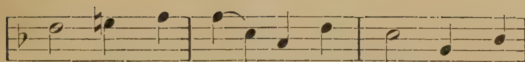
pp Langzaam.

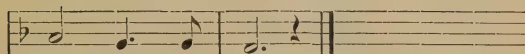

Daar wordt uw vre - de door niets meer ver-

stoord, Daar wordt uw vre - de door

niets meer ver-stoord.

2.

Boven de sterren wordt alles u klaarheid,
Daar ziet gij zeker de raads'len onthuld,
't Woord der belofte, de Godd'lijke waarheid,
Daar wordt het heerlijk en eeuwig vervuld.

3.

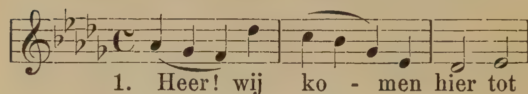
Boven de sterren daar ziet gij eens weder
Allen, die 't lot hier van u heeft gewend;
Daar valt de scheidsmuur, de storende neder,
Daar wordt de ziel door de zielen herkend.

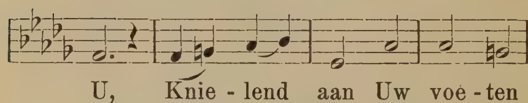
4.

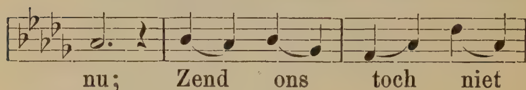
Boven de sterren, daar ruischen de palmen,
't Koeltje u toe, dat de slapen u kust.
Englen geleiden met heil'ge psalmen,
't Doodmoede harte ter eeuwige rust.

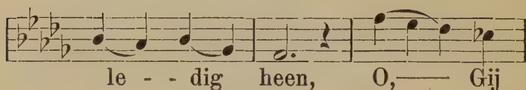
(Overgenomen).

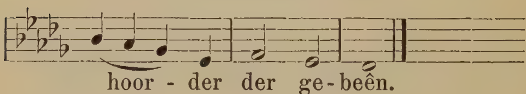
No. 115. Heer! wij komen hier tot U.

2.

Gij hebt zelf den weg bepaald,
Waarlangs zegen nederdaalt;
Wil ons hier nu gadeslaan,
Voor wij weder huiswaarts gaan.

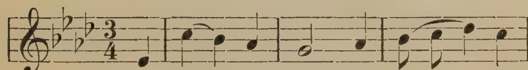
3.

Zend een boodschap van Uw woord
Tot ons, uwe kindren, voort;
Geef ons trooste voor het hart,
Liefd' en vreê in plaats van smart.
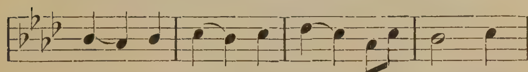
4.

Maak Gij nu gebond'nen vrij,
Kranken ook gezond en blij;
Laat ons zijn verheugd in U,
O, verhoor deez' bede nu.

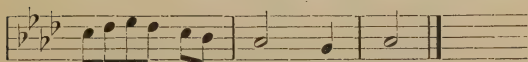
No. 116. Laat hen, die Heil'gen willen zijn.

2.

Laat stormen loeien om u heen,
Vertrouw op uwen God,
Houd steeds uw oog op Hem gericht, (*bis.*)
Want Hij bestuurt uw lot.

3.

Vrees nimmer voor den donkren nacht,
Ga met voorzichtigheid
Tot d'ochtend daagt, en op uw pad (*bis.*)
Het zonlicht zich verspreidt.

4.

En als het dorschen is geschied,
De zeef maakt alles schoon,
En als het ziften is gedaan, (*bis.*)
Ontvangt gij uwe kroon.

5.

In 's Heeren tijd doet Hij u recht,
Zegent, als 't is verdiend;
In liefde is 't, dat Hij kastijdt, (*bis.*)
Omdat gij zijt Zijn vriend.

6.

Blijf in de waarheid u gebracht,
Wees deugdzaam, dit maakt blij;
Neem niet op u het slavenjuk, (*bis.*)
Reinen van hart zijn vrij.

No. 117. Wij schamen ons den Heere niet.

WIJZE: No. 116.

1.

Wij schamen ons den Heere niet,
Hem dienen we hier op aard.
Wij hongren naar Zijn heilig Woord, (*bis.*)
Voor onze ziel zoo waard.

2.

Als Jezus komt in vlammend vuur,
In al Zijn heerlijkheid,
Dan kent de wereld ook dien naam, (*bis*).
Waarin is zaligheid.

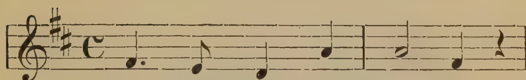
3.

Als Hij met heel Zijn heil'ge schaar,
Daalt op de aarde neer,
Dan zullen wij eens al te zaâm, (*bis.*)
Vereend zijn met den Heer.

4.

Dan geeft Hij ons een nieuwen naam,
Een kleed vol heerlijkheid,
Daar in het nieuw Jeruzalem, (*bis.*)
Heerscht vreugd' in eeuwigheid.

No. 118. Zingen wij voor 't scheiden.

p

Voor Zijn groo-te goed-heid, Voor Zijn liefd' en

f

trouw, Zin - gen wij hier zan - gen

In dit Gods-ge-bouw.
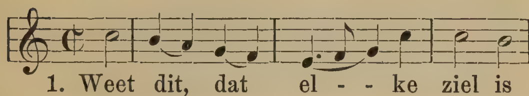
2.
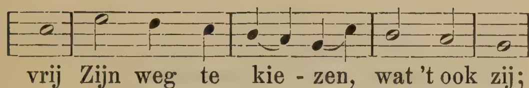
Prijst Hem voor genade,
Voor uw gunstig lot,
Voor de zegeningen,
Prijst den Heer, uw God.
Laat uw blijde zangen
Klinken in het rond,
Prijst den Allerhoogste
Hier met hart en mond.
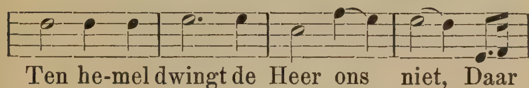
3.
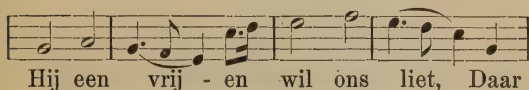
Jezus, onz' Verlosser,
O, geef ons gehoor,
Nu wij buigen voor U,
Leen een luistrend oor.
Hoed ons, Heer, voor dwaling,
Leid ons al den tijd,
Help ons U te dienen,
Maak ons hart verblijd.

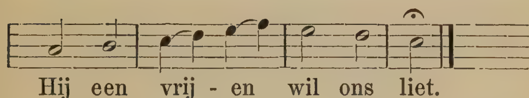
No. 119. Weet dit, dat elke ziel is vrij.

2.

Vrijheid en rede maakt een man.
Ontneemt hem dit, wat is hij dan?
Hij wordt als dier, en denkt dus niet
Aan 't geen de hel of hemel biedt. (*bis.*)

3.

Gelooven staat een ieder vrij,
God roept tot allen: „Komt tot mij!"
Zijn wij gehoorzaam aan dat woord,
Dan helpt Hij ons ook verder voort. (*bis.*)

4.

Dat wij genâ niet misverstaan,
Zij moet met werk en wil steeds gaan,
Want Gode is in dit verheugd,
Als wij betrachten liefd' en deugd. (*bis.*)

5.

Als wij verwerpen Zijn gebo ôn,
Met 't heil'ge drijven spot en hoon,
Dan zal, door eigen schuld, slechts pijn
Het loon van onze daden zijn. (*bis.*)

No. 120. Geest des geloofs, daal neêr.

p

1. Geest des ge - loofs, kom nu; Ver-
klaar den wil van God, Dat wij ge-
tui - gen van Zijn leer, En
van ons za - lig lot.

2.

Hij wascht ons door Zijn bloed,
  Geeft oogen om te zien.
Hij die voor zondaars leed en stierf,
  Wil mij ook hulpe biên.

3.

In waarheid zegt geen mensch,
  Dat Jezus is zijn Heer,
Dan door den Geest, die hem betuigt
  De waarheid van Gods leer.

4.

Slechts door dien Geest zien wij
  De kracht van Jezns' bloed.
Dan roepen wij verheugd en blij:
  „Gij zijt mijn eeuwig goed."

5.

Och, dat de wereld kenn'
  Het alverzoenend Lam!
Geest des geloofs, daal neêr, en toon
  Dat het tot redding kwam.

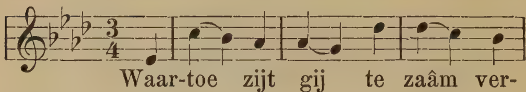
6.
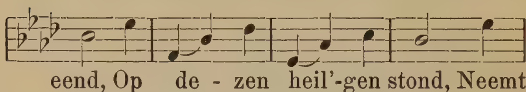
Dat door genâ zij zien
  Den weg tot zaligheid,
Die voor een ieder menschenkind,
  Uit liefde is bereid.

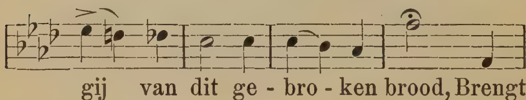
7.

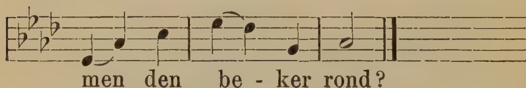
Geef hun een vast geloof,
  Dat, wie Zijn wil betracht,
De kennis in zich zelf bezit,
  Ten val niet wordt gebracht.

No. 121. Waartoe zijt gij te zaâm vereend?

2.

Dit avondmaal brengt ons terug,
Toont ons de offerand'
Van 't vlekloos Lam op Golgotha,
Aan 't hout van vloek en schand.

3.

Het brood zegt ons, dat Hij zijn vleesch,
Zijn leven voor ons gaf,
En voor des menschen zond' en schuld,
Terneder ging in 't graf.

4.

Het water of de kelk met wijn,
Hetwelk men u hier biedt,
Zegt, dat door Zijn vergoten bloed
Genâ ons is geschied.

5.

Weest dan vereend van hart en geest,
Doet, als Hij eenmaal deed;
Opdat gij aan dit avondmaal,
U zelf geen oordeel eet.

No. 122. Het brood wordt ons hier toegediend.

WIJZE: No. 121.

1.

Het brood wordt ons hier toegediend,
Ten teeken, dat de Heer
Voor ons eens stierf op Golgotha,
Zijn leven lei ter neêr.

2.

De beker zegt: dat Hij Zijn bloed
Uit liefde voor ons gaf,
Opdat wij eenmaal, als Hij deed,
Verrijzen uit het graf.

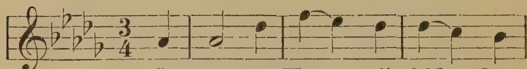
3.

Ja, groot was Zijne liefd' en trouw,
Betoond tot in den dood.
Hij stierf tot redding van elkeen,
Voor allen, klein en groot.

4.

Vernieuwen wij op dezen stond,
't Verbond met onzen Heer,
Opdat wij beter dan voorheen,
Hier leven tot Zijn eer.

No. 123. O, groote Heer, wij bidden.

1. O, groo - te Heer wij bid - den,

nu, Wij ne - men brood en wijn, Om

't har - te te ver - vul - len met Dien

Troos - ter, godd' - lijk rein.

2.

Dat wij dan steeds indachtig zijn,
Uw lijden, o zoo bang,
Volbracht voor ons op Golgotha,
De liefde was Uw drang.

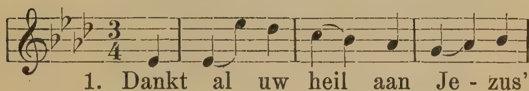
3.
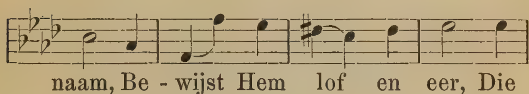
Bereid ons hart, om steeds te zien
Dien rijkdom van genâ,
Die zaligheid, die is bereid
Voor elk, die 't gadesla.
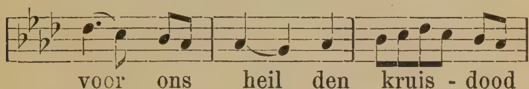
4.
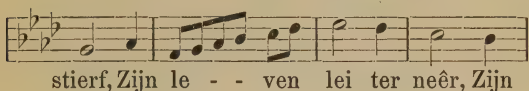
Laat ons altoos als broeders zijn;
Door éénen band vereend,
Vergeven als God ons vergeeft,
In 't leven ons verleend.
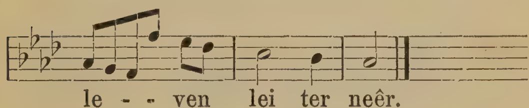
No. 124. Dankt al uw heil aan Jezus' naam.

2.

Hij overwon de hel en dood,
Verbrak de boei van 't graf,
Vermorselde den kop der slang,
Waardoor Hij vrijheid gaf.

3.

De wijn en 't brood stelt ons nu voor,
Zijn dood voor onze schuld.
Komt, Heil'gen, volgt Zijn voorbeeld na,
En dient Hem met geduld.

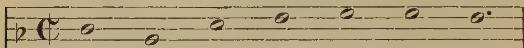
4.

Dit Sacrament vervult de ziel,
Met vrede en met rust.
Het maakt de trouwe Heiligen,
Van 't leven hier bewust. (*bis*).

5.

Dus roem en lof voor zulk een Heer,
Die reinigt door Zijn bloed,
En door dit heilig avondmaal,
Ons aller zielen voedt. (*bis*).

No. 125. Broeders, komt! de Heiland noodt.

1. Broe-ders, komt! de Hei-land noodt,

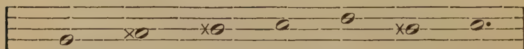
Laat ons Zij-nen dood ver-kon-den,

Komt, ge-doopt in Zij-nen dood,

Komt! door Hem ver-lost van zon-den,

Ge-ven wij Hem hart en hand;

2.

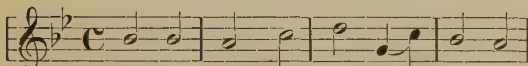
Neemt en eet, gij eet Zijn brood,
Jezus Christus werd gegeven
Voor den zondaar in den dood;
Neemt en drinkt, gij drinkt ten leven,
Ja, Hij gaf zich in den dood,
In den bittren zondaarsdood.

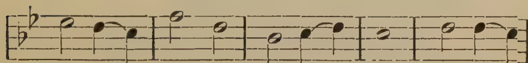
3.

Ja, tot in den Hemel klinkt
Ons gezang, met blijde klanken,
Waar, van Engelen omringd,
Alle zaligen hem danken,
Eeuwig juichen van genâ,
Vau Zijn liefd' op Golgotha.

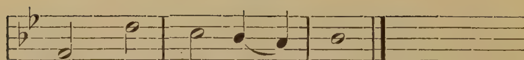
(Gezang 101).

No. 126. Als geliefden zijn geroepen.

2.

Wel keert 't lichaam weer tot d'aarde,
Maar de geest keert naar omhoog;
Weet dat zij niet zijn gestorven,
Maar verborgen voor uw oog.

3.

Hij, die hun hier met ons plaatste,
Sneed het aardsche leven af,
Want Hij heeft hun arbeid noodig
Aan de andre zij van 't graf.

4.

Daar zien zij hun vroeg're vrienden
In 't voor ons verborgen oord;
Daar gaan zij in hunne roeping,
Tot een hooger leven voort.

5.

Laat ons dan niet langer treuren,
Drogen w'onze tranen af,
Want de Heiland heeft verbroken,
Ook de boeien van het graf.

6.

Dat wij ons nu toebereiden,
Want straks breekt het tijdstip aan,
Dat ook wij, als onze dooden,
Naar de andre zijde gaan.

No. 127. Wat is het Evangelie?

WIJZE: No. 24.

1.

Wat is het Evangelie,
Dat u zoo zeer verblijdt;
Wat is 't, en wat zal 't blijven,
Voor nu en voor altijd?
Het is een eeuw'ge boodschap
Van vreê en zaligheid,
Voor hen, die zich bekeeren
Van ongerechtigheid.

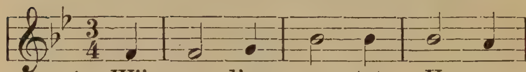
2.

Waartoe is het gegeven
In onzen levenstijd?
Zal ik er ook naar streven,
Mij wagen in den strijd?
Het is een blijde boodschap
Tot kennis van uw lot,
Opdat gij, sterflijk wezen,
Zult worden als uw God.

3.

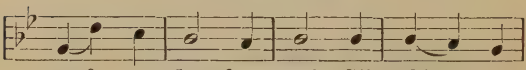
Laat ons dan dankbaar strijden,
Gehoorzaam aan Zijn woord,
Laat ons elkander steunen
Door daad, gebed en woord.
Weet, als wij steeds volharden,
Dan is aan 't eind ons loon,
Uit Godes hand verkregen,
Een overwinnaarskroon.

No. 128. Wij nad'ren nu tot U, o Heer.

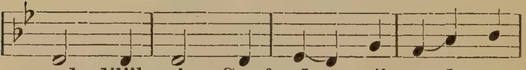

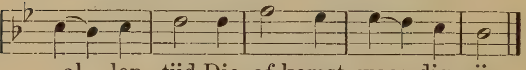

2.

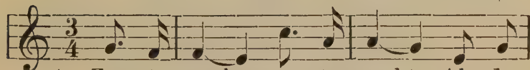
Gij woont daar in een helder licht
Vol pracht en heerlijkheid,
De eerepalm biedt Gij ons aan,
Als winners van den strijd.
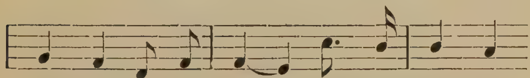
Maar wij, helaas, doen nog zoo veel
  Dat Gij niet prijzen kunt;
Toch weten wij, dat door genâ
  Verlossing wordt gegund.

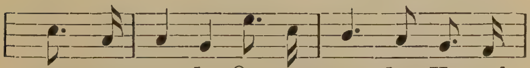
3.

Uw heil'ge naam zij lof en eer
  Voor 't Evangelielicht;
Waardoor wij, na volbrachte taak,
  Weer zien Uw aangezicht.
Dan fonkelt liefde in ons oog,
  En 't harte is ons blij,
Als wij dan gaan tot U omhoog,
  En rusten aan Uw zij.

No. 129. Zoete nacht.

2.

In den nacht, in den nacht,
Houdt Gij over ons de wacht.
Uwe hand zal ons bewaken,
Leed kan ons dan nooit genaken,
In Uw hoede rust men zacht,
Ook zelfs in den bangsten nacht.

3.

Na den nacht, na den nacht,
Die ons in het graf verwacht,
Zal de schoonste morgen rijzen,
Die ons wekt om God te prijzen;
Nadat ons werk is volbracht,
Volgt geen nacht, neen, volgt geen nacht.

No. 130. Herders, hoort.

WIJZE: No. 129.

1.

Herders, hoort, herders, hoort,
Luistert naar der Eng'len woord:
„Vrede zal op aarde dagen,
God heeft in den mensch behagen."
Herders, gaat, en zegt het voort. (*bis*).

2.

Richt uw schreên, richt uw schreên,
Naar de stad van David heen.

Daar ligt in een kribbe neder
De Messias, klein en teder,
U beloofd reeds lang voorheen. (*bis*).

3.

Aller Heer, aller Heer,
Ligt daar op het stroo ter neêr,
Dit zal u ten teeken strekken,
Dat slechts doeken Hem bedekken,
Gaat en brengt Hem lof en eer. (*bis*).

4.

't Is Gods Zoon, 't is Gods Zoon,
Neêrgedaald van Zijnen troon.
Geen paleis van eenen koning,
Is Zijn eerste aardsche woning,
Maar een stal strekt Hem ter woon,
En toch is Hij een der Goôn.

5.

Menschenkind, menschenkind,
Weet dat God u teêr bemint.
Hij heeft u Zijn Zoon gegeven,
Opdat gij het eeuwig leven,
Door Zijn zoenbloed eens verwint. (*bis*).

No. 131. Looft God, o broeders!

f
1. Looft God, o broe - ders, zijt ver- blijd! Van Zij - neu he - mel-troon, Zag
p

f

Hij ons aan in Zijn ge - nâ En
zond ons Zij-nen Zoon, En zond ons Zij-nen
Zoon, En zond, en zond ons Zij-nen Zoon.

2.

Hij bracht door Zijne waarheidskracht,
En door Zijn rein gebod,
Het zonnelicht in plaats van nacht,
En ons terug tot God.

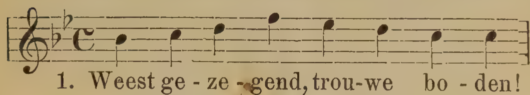
3.

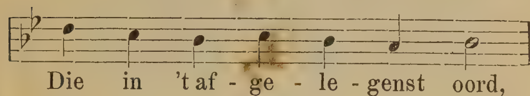
Hij zegevierde over dood
En hel en helsche macht;
Nu wacht Gods volk, ontzet van nood,
Een eeuw'gen blijden dag.

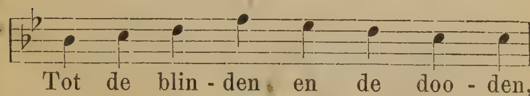
4.
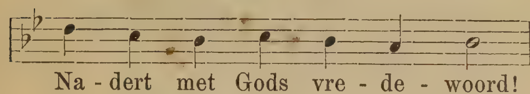
Hij opent ons weldra de deur,
En wij — wij zijn bereid!
O, broeders, groot is ons geluk!
Looft God en weest verblijd.
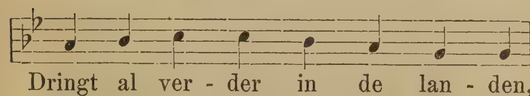
No. 132. Weest gezegend, trouwe boden.

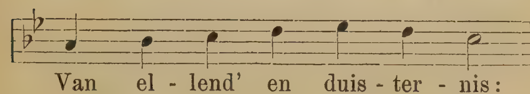

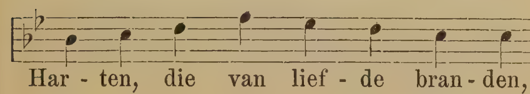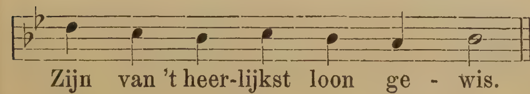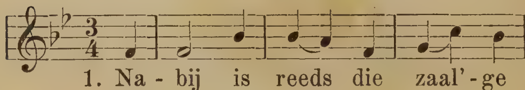

2.
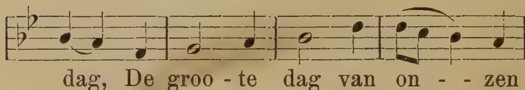
Die u uitzendt, geeft u 't wapen,
In Hem vindt g'uw kracht en moed;
Want geen wolf verschrikt de schapen,
Die de trouwe Herder hoedt.
Moog u d'aard geen eer bewijzen,
Beter kroon wordt u bereid,
Als de wereld God zal prijzen,
Vol van 's Heeren heerlijkheid.
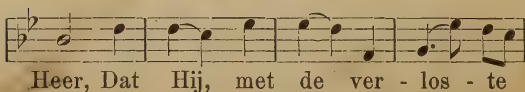
3.

Nader, dag der vreugde, nader!
Schenk uw boden 't heerlijkst loon;
Zegen alle volken, Vader,
Dat z'U kennen in Uw Zoon!
Broeders, 't zal niet lang meer duren,
Of d'onschatbre tijd is daar,
Dat gij binnen Zions muren
Ziet de gansch verloste schaar.

No. 133. Nabij is reeds die zaal'ge dag.

schaar, Zal ko-men tot deez' aar - de neer.

2.

Des Heeren woorden falen niet,
Hoe ook de Satan tegenwerkt;
De steen rolt van den berg nu voort,
En wordt steeds grooter onbemerkt.

3.

Haast valt dat groot vermengde beeld
Van zilver, koper, ijzer, leem.
De heerschappij van bijgeloof
Vliedt voor het licht der waarheid heen.

4.

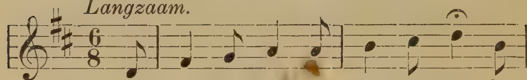
Dan wordt door Jood en Heiden saâm,
Den Grooten Schepper lof gebracht,
En 't ongeloof wordt dan door Hem
Verbannen, in een eeuw'gen nacht.

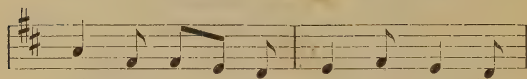
5.

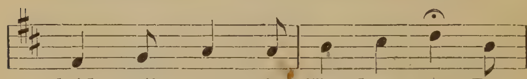
Van Oost tot West, van Zuid tot Noord,
Zal 's Heeren Koninkrijk dan zijn.
En kinderen van elk geslacht
Zijn dan verlost van zorg en pijn.

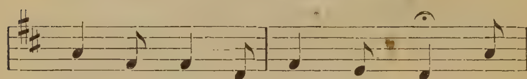
No. 134. O zaal'ge ure van gebed.
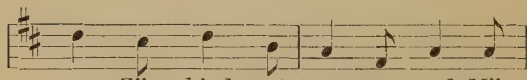
Langzaam.

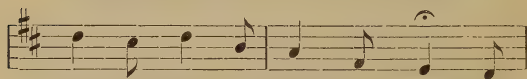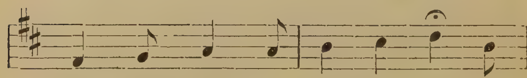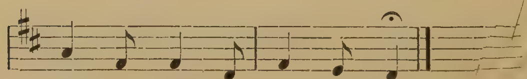

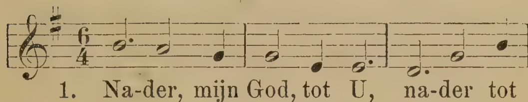

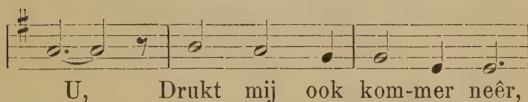

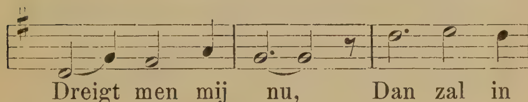
2.

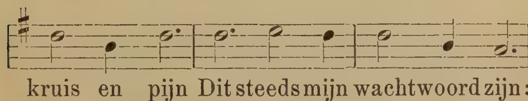
O, uur van zoetheid, biddenstijd!
Mijn sabbat onder werk en strijd,
Blijf immer sterken mijne ziel,
Waar hier in Babel 't al m'ontviel!
Tot ik, op Jezus' woord gereed,
Mijn tente saâmrol als een kleed;
En dan mijn voet zet aan de kust
Van 't eeuw'ge Vaderland der rust.

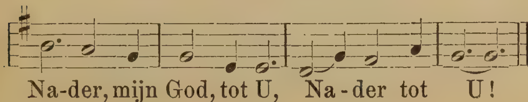
No. 135. Nader, mijn God, tot U.

2.

Is 't, als bij Jakob eens, nacht om mij heen,
En ik tot rustplaats vind, ook slechts een steen,
Dan zal in droomen mijn zuchten nog altijd zijn:
Nader mijn God tot U, nader tot U.

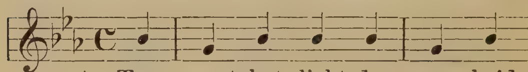
3.

Voert ook het smalle pad opwaarts, zeer steil,
Het leidt ten hemel heen en tot ons heil.
Eng'len zoo licht en schoon, fluistren op zachten
Nader, mijn God, tot U, nader tot U. [toon:

4.

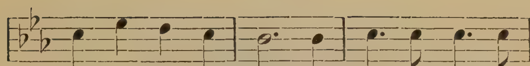
Is straks de nacht voorbij, dan meldt mijn lied,
Dat Gij ook in den nacht steeds hulpe biedt,
Wat dan mijn deel ook zij, 'k zing steeds verheugd en blij:
Nader, mijn God, tot U, nader tot U.

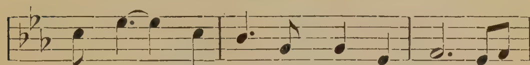
No. 136. Toen eerst het licht der waarheid kwam.

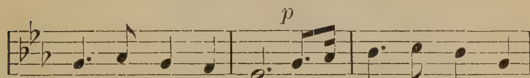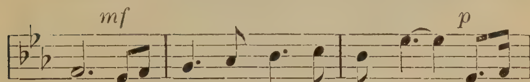

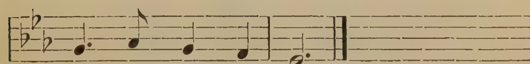

2.

Hoevelen op Missouri's grond,
  Vielen door ruw geweld.
Zij bleven trouw aan hun verbond,
  Niet meer zijn zij gekweld!
En zijn zij toen in droefheid
  Of twijfel heengegaan?
O neen! in vreê zij rusten,
  Totdat zij eens opstaan.

3.

En in Nauvoo, de stad, alwaar
De tempel vreugde gaf,
Ook daar vonden veel Heiligen
Een koud, maar vredig graf.
En daar zijn zij nu slapend,
Van aardsche smart ontdaan,
Totdat zij eens in glorie
Uit 't zwijgend stof opstaan.

4.

Ook de Profeet en Patriarch,
Vielen vermoord ter neêr,
Verzeeg'lend hun getuig'nis, met
Hun bloed tot Godes eer.
O, zeg mij, zijn zij slapend'?
De Geest doet mij verstaan:
De dood kan hun niet houden,
Ras zullen zij opstaan.

5.

Ook hier, in dit ons aller land,
Gaat de dood maaiend voort,
En vele van de Heiligen
Gaan naar een beter oord.
Als dood zijn zij begraven,
Dat is: tot rust gegaan;
Maar spoedig komt de morgen
Dat zij op zullen staan.

6.

Wat treuren wij, omdat wij gaan
Van aardsche smarten heen?
O, zalig hij, die in den Heer
Ten einde heeft gestreên.

Wij allen zullen volgen,
  Naar hooger oorden gaan,
Om eens in eeuw'ge glorie
  Vernieuwd weer op te staan.

No. 137. 't Jaar heeft haast zijn loop volbracht.

1. 't Jaar heeft haast zijn loop vol-bracht;
't Af-scheid klinkt ons te - gen ; Ziet, een nieu-
we tijd-kring wacht,—Met el-lend' of ze-gen?
Niet ge-klaagd, Niet ge-vraagd Naar den an-
d'ren mor - gen : 't Antwoord blijft ver-bor-gen.

2.

Waarom op een zwart verschiet
  d'Oogen steeds geslagen?
Neen, de tijd ontdekt u niet
  Wat hij aan zal dragen;

Heft het oog
Naar omhoog:
Daar is Hij gezeten,
Die 't alleen kan weten.

3.

Hoopt op God! gij hebt Zijn trouw
Altoos ondervonden,
Ook in dagen, vol van rouw,
Ook in bange stonden.
Ja, Hij gaf
Steun en staf,
Laaf'nis, rust en zegen
Op uw pelgrimswegen.

4.

Werpt uw zorgen nu op God!
Moedig voortgetogen!
Treft u soms een droevig lot,
't Heil daagt uit den hooge!
Hoopt en wacht!
Iedren nacht
Zult gij zien verdwijnen;
't Licht zal heerlijk schijnen.

4.

Alzoo is 't en alzoo zij 't!
Ieders hart zegg': Amen!
Dank en eer zij God gewijd;
Stemt in 't loflied samen;
Smaakt met lust,
Sluit met rust,
Dag en jaar en leven
U door God gegeven.

(Vervolgb. Ev. Gez.)

INHOUD.

